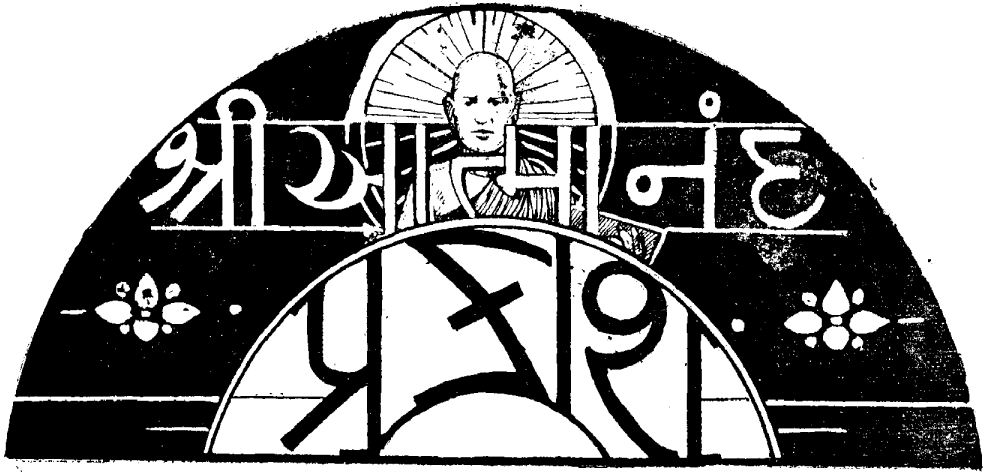

પુસ્તક : ૩૮ મું : આત્મ સં. ૪૫ : વીર સં. ૨૪૬૬ : શ્રાવણ :
અંક : ૧ લો : * * વિક્રમ સં. ૧૯૮૬ : આગસ્ટ :

પ્રમુસ્તુતિ:

ભક્તિરાગમૃતાનન્તભવ્યસ્વાન્તસ્થિતેરિવ ।

વિદ્રુમચ્છાયકાયોઽસૌ વાસુપૂજ્યઃ શ્રિયેઽસ્તુ વઃ ॥

અર્થ—ભક્તિરાગથી ભરપૂર એવા અનંત ભવ્યોના અંતઃકરણમાં સ્થિતિ કરવાથી જેમના દેહની કાંતિ બાહ્યે પરવાળાં જેવી રક્ત થઈ છે, તેવા શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી તમારા અભ્યુદયના કારણરૂપ થાઓ.

જૈનદર્શનનું—તત્ત્વજ્ઞાન.

પ્રકેનાકર્ષન્તી પ્રલથયન્તી વસ્તુતત્ત્વમિતરેણ ।

અન્તેન જયતિ જૈનીનીતિર્મથાનનેત્રમિવ ગોપી ॥

“જેવી રીતે દહીંના વણાણાની દોરીને ગોવાણી એક હાથથી ખેંચે છે અને બીજા હાથથી ઢીલી મૂકે છે અને છેવટે માખણ બનાવે છે, તેમ જ્ઞાનવાણીરૂપ ગોવાણી સમ્યગ્-દર્શનથી તત્ત્વસ્વરૂપને પોતાના તરફ ખેંચે છે, સમ્યગ્જ્ઞાનથી પદાર્થભાવને ગ્રહણ કરે છે અને સમ્યક્ચારિત્રથી પરમાત્મપદની સિદ્ધિ કરે છે.

—અથવા—

દ્રવ્યાર્થિક નયથી વસ્તુને ગ્રહણ કરે છે, પર્યાયાર્થિક નયની અપેક્ષાએ વસ્તુમાં ઉદાસીન ભાવ ધારણ કરે છે અને પ્રાંતે વસ્તુની યથાવત્ સ્વરૂપ સિદ્ધિ કરે છે.”

શ્રી અમૃતચંદ્રસરિ-પુરુષાર્થસિદ્ધિપાથ.

[૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આડત્રીશમા વર્ષનાં ઉર અભિનંદનો

દાહરા.

મારી ઉન્મરનાં વિત્યાં, વર્ષે સાડત્રીશ;
સભાતણી સેવા સન્નું, એ ઇચ્છા દિનનિશ. ૧
આજ મને ખેડું નવું, આડત્રીશમું વર્ષ;
સભા, મેમ્મરો, વાચકો, સૌનો હો ઉત્કર્ષ. ૨

હરિગીત—સવૈયા.

ગુરુવર્ધ આત્માનંદજી, જે સ્વર્ગવાસી થઈ ગયા,
એ દિવ્યગુરુનાં દિવ્યતામય, નિત્ય સન્મરણો રહ્યાં;
એમાંનું એક પ્રકાશ નામે, સ્વરૂપ હું રંગે રમું,
આખી સભાને વિજયપ્રદ હો, વર્ષ આડત્રીશમું. ૧
ધર્મ અને સત્કર્મતાણા, લેખો ગ્રહવા એ મારું કામ,
સદ્ગોષ્ઠક ગુરુવર્ધ સેવું, જેનાં પ્રાતઃસ્મરણીય નામ;
કવિઓ સાક્ષર ને વિદ્વાનો, લખતા લેખો વિવિધ પ્રકાર,
“આત્માનંદ પ્રકાશ” પત્રનો, જગમાં આજે જય જયકાર. ૨
હું બાળવયથી ઉછર્યું, ફાલી-ફૂલી પ્રૌઢ જ થયું,
મમ પાલકોની સાહ્યતાનું, સ્મરણ હજી દહયે વહ્યું;
વાચકતાણા એ વૃંદનું, આતિથ્યલોજન હું જમું,
આબાદ હો, આરોગ્ય હો, આ વર્ષ આડત્રીશમું. ૩
જૈનધર્મ શાસનનાં તત્ત્વો, ગુણવંતા જૂના જે ગ્રંથ,
લેખો ને ભાષાંતર છાપી, પુણ્યતાણા બતલાવ્યા પંથ;
મહાપુરુષકેરાં ચારિત્રો, પ્રગટ કર્યાં છે વારંવાર,
“આત્માનંદ પ્રકાશ” પત્રનો, જગમધ્યે છે જય જયકાર. ૪
પ્રેમી પ્રમુખ અને સ્વધર્મે સેવ્ય સેકેટરીઓ,
કલ્યાણકારક ધર્મરૂપી આમ્ર શ્રેષ્ઠ ઉછેરીઓ;
અમૃતસમાં મીઠાં ફળો, સૌને જમાડીને જમું,
સુખસંપત્તિમય હો સદા, આ વર્ષ આડત્રીશમું ૫

દાહરા.

આત્માનંદજી આપનું, પૂરણ તેજ પ્રકાશ;
સદા પ્રકાશે પૃથ્વીમાં, વધવા ધર્મ વિકાસ. ૧
આજ દિવસ આનંદનો, ખેડું નવલું વર્ષ;
જૈન બન્ધુઓને નમું, હૈડે આણી હર્ષ. ૨

લી. ધર્મપંથનો પાંચિક

રેવાશંકર વાલજી બધેકા

નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન.

પ્રવેશ—

આજના મંગલમય પ્રભાતે ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’
૩૮મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. સ્થળ અને કાળની
મર્યાદા લક્ષ્યમાં રાખી પૂર્વ પ્રણાલિકા પ્રમાણે સ્વ-
ગત વિચારે છે કે સમગ્ર વિશ્વમાં વ્યાપક કેવલજ્ઞાન-
રૂપ ચિત્તમહાસાગરનું હું એક બિંદુ છું છતાં
એ બિંદુનું પણ જગતમાં અસ્તિત્વ (Existence)
છે. કર્મોના સંપૂર્ણ ક્ષયથી ઉત્પન્ન થતા અનંત
જ્ઞાનપ્રકાશનું મતિજ્ઞાન અને શ્રુતજ્ઞાનરૂપ ક્ષાયોપ-
શમિક જ્ઞાન નિમિત્ત છે. આત્માનો આનંદ થોડો
પણ પ્રાપ્ત થયો હોય તો કર્મે કર્મે બીજનો ચંદ્ર
જેમ પ્રભિમાનો ચંદ્ર બની જાય છે તેમ કર્મોના
સંપૂર્ણ ક્ષયથી અનંત આનંદ પ્રકટી શકે છે;
આંગ્રેજ તત્ત્વજ્ઞ કવિ શેક્સપીઅર જેમ Books in
brooks and sermons in stones રૂપે કહે છે
કે “ઝરાઓ એ જીવતાં પુસ્તકો છે અને પથ્થરો એ
શાસ્ત્રો છે” અર્થાત્-જડ જેવા તણખલામાંથી પણ
મનુષ્ય જે આત્મજગતિ રાખે તો બોધ લઈ શકે
છે. તે અગાધ જ્ઞાનમહાસાગરનું બિંદુ આત્મજગતિ
માટે બોધરૂપ કેમ ન બની શકે? વ્યાપક જ્ઞાન-
સમૃદ્ધિમાં (Universal Knowledge) વ્યક્તિ-
રૂપે ગત વર્ષમાં જૈન દર્શનનાં ઉચ્ચ તત્ત્વોને લક્ષ્યમાં
રાખી અનેકાંતદષ્ટિનાં ઉચ્ચ રહસ્યો અર્પ્યાં છે?
વાસનામય જીવનમાં મધુબિંદુની માફક ઓતપ્રોત
થયેલાં સંસારીજીવોને સત્કર્મ અને દુષ્કર્મનું
ભાન દશાનુભૂત છે? તર્કવાદી જ્ઞાન કરતાં ચારિત્રની
ભૂમિકા ઉચ્ચતર છે, તે દર્શાવવા સાથે ‘જ્ઞાનક્રિયા-
ભ્યાં મોક્ષઃ’ એ સૂત્રનું રહસ્ય યથાશક્તિ સમજાવ્યું
છે? સકલ સૃષ્ટિમાંથી ઉત્પાદ, વ્યય અને દ્રૌવ્ય-
યુક્ત પર્યાયવાળાં પદ્ધત્યોને સ્વીકારી તેમાંથી પણ
આત્મદ્રવ્ય-હું-ને શોધી ‘લેદજ્ઞાન’ પ્રાપ્ત કરાવવા
પ્રયત્ન કર્યો છે? પૌદ્ગલિક આનંદોને ક્ષણવિન-

શ્વર માની આત્મિક આનંદ પ્રકટાવવાની કળાનું
શિક્ષણ આપી કાલ, સ્વભાવ, નિયતિ અને કર્મને
ગોળું કરી પુરુષાર્થપરાયણ થવાની જગતિ આપી
છે?—આ અને અનેક વિચારપ્રશ્નોદ્વારા આંતર-
વલોકન (Introspection) દ્વારા સમાધાન થાય
છે કે જૈન દર્શનના સિદ્ધાંતો ઉપર નિર્ભર રહી
યતિક્ષિત માનવગણની સેવા બજાવી છે અને તેથી
સંતોષરૂપે પ્રશસ્ત ગૌરવ અનુભવાય છે.

સંજ્ઞા —

નૂતનવર્ષની ૩૮ ની સંજ્ઞા તરીકે વર્તમાન
શાસનાધિપતિ શ્રી મહાવીર પરમાત્માના ગણધરોની
સંખ્યા ૩+૮ અગીઆરની થાય છે. આ ગણધ-
રોએ સ્યાદાદ શૈલીમય જૈનદર્શનની દાદશાંગીરૂપે
રચના કરેલી છે. પરમાત્મા મહાવીર પાસેથી એ
પ્રેરણા મેળવી હતી. બીજી દષ્ટિએ આડત્રીશની
સંજ્ઞા ઉપમિતિ પ્રપંચાકાર શ્રી સિદ્ધર્ષિના કથન
પ્રમાણે આત્માની આંતરસૃષ્ટિમાં યુદ્ધનું સૂચન કરે
છે; અષ્ટકર્મો કે જે અનાદિકાળથી પ્રવાહરૂપે
આત્મા સાથે મળી જઈ અનંત સુખ-દુઃખોની
પ્રાપ્તિ કરાવે છે તેની સામે દર્શન, જ્ઞાન અને
ચારિત્રરૂપ આધ્યાત્મિક સૈન્યનું બળ મૂકવામાં
આવતાં આત્મા છેવટે વિજયી બનીને સ્વતંત્ર બને
છે. પાંચ કારણોથી થતી પ્રત્યેક કાર્યસિદ્ધિમાં કર્મ-
બળની સામે પુરુષાર્થનો છેવટે વિજય થાય છે;
અને એ રીતે પરમાત્મપદ પમાય છે.

આ રીતે નૂતનવર્ષની સંજ્ઞા પ્રત્યેક માનવને
જગાડે છે અને પ્રગતિના પંથે આગળ ધપાવવાને
પ્રેરણા આપે છે.

સંકાંતિકાલ—

જૈનદર્શનાનુસાર સામ્રાજ્યોને પણ કર્મના
નિયમો લાય પડે છે. કર્મ અને તેના વિપાકની
આખી ઘટમાલ એટલી સૂક્ષ્મપણે ચાલી રહી હોય

[૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે કે સ્થૂલ ઘટનાઓ નિહાળનારી અને તેની જ માત્ર નોંધ રાખનારી આંખ છેતરાય છે. સત્તા, અળ અને વૈભવના મદમાં માનવી કે રાષ્ટ્ર આવતી કાલનો વિચાર કરી શકતા નથી. એકવીશ વર્ષ પહેલાં વર્સેલસની સંધિના દર્પકાળમાં ભિતરાળ્યોએ જે જાતની સંધિ કરી હતી-વાવણી કરી હતી તેને માટે ઇતિહાસ પોતે જ પુનરાવૃત્તિ કરવા લાગ્યો છે. આજે આપણી દુનિયામાં વિશ્વયુદ્ધ-રૂપે ઉદ્ઘાપાત બોલો થયો છે અને તેની નવાળા ચોતરફ દેલાતી ચાલી છે. જર્મનીનો કાલકરાલ પંજે સ્વસ્થ બેઠેલી પ્રજાને થથરાવી રહ્યો છે. આખું યુરોપ અને અમેરિકા યુદ્ધ માટે ખળભળી ઊઠ્યું છે. આપણા દેશ ઉપર પણ જાણે અહારના હલ્લા અને અંદરની અશાંતિના ભયો ઝડપી રહ્યા છે. આજ કરતાં આવતી કાલ વધારે આકરી બનતી જાય છે; વ્યાપાર પણ તમામ સ્તબ્ધ અને શૂન્ય બની ગયા છે; મીલકતવાળાને જનમાલની ચિંતા પડી છે. શ્રી ગાંધીજી કે જેમણે વીશ વીશ વર્ષો થયાં અહિંસાપૂર્વક આઝાદી માટે હિંદની પ્રજાને પ્રેરણા-મંત્ર આપી જગાડી છે અને તેમના પ્રયાસનું ફળ નજીકમાં આવી લાગ્યું છે. મહાત્મા ગાંધીજી અહિંસાની ઉચ્ચ કોટિ સ્વીકારતા હોઈ અમુક દષ્ટિએ અલગ થઈ જવા પછી અખિલ હિંદ મહાસભા સમિતિએ-અહિંસાની-તેટલી હદે રાજકારણમાં પહોંચવાની અશક્તિ દર્શાવેલી હોવાથી બ્રિટીશ સરકાર પાસે પૂર્ણસ્વરાજ્યની માગણી સાથે લડાઈ-માં સાથ આપવાની કબુલાત રજૂ કરેલી છે.

ગતવર્ષના ભીપણ દુષ્કાળને શાંત કરતી અને પૃથ્વીને નવપદ્મવિત કરતી વર્ષાઋતુ ચાલુ થઈ ગઈ છે. આવા સંક્રાંતિકાલના પ્રસંગે પ્રસ્તુત આત્મા-નંદ પ્રકાશ નૂતન વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે.

સંસ્કૃતિ અને યુદ્ધ—

સર્વજકથિત જૈન દર્શનના તત્ત્વો પ્રમાણે વિજ્ઞાન (Science) ને મુખ્યતા મળેલી છે; જૈન-દર્શન જગતકર્તા તરીકે કોઈ વ્યક્તિને માનતું નથી; આત્મા અને પરમાણુવાદ ઉપર જૈનદર્શનની કોટિ

નિર્ભર છે. શબ્દોનો પરમાણુવાદ રેડીઓ વિગેરે દ્વારા સિદ્ધ થયેલો છે. મનના વિચારો અને કર્મના અણુઓ તો તેથી પણ સૂક્ષ્મ છે. પુદ્ગલોની અનંતી શક્તિઓમાંથી થતો વ્યાપાર તે વિજ્ઞાન (Science) છે. જ્ઞાનની જેમ વિજ્ઞાનનો પણ સદુપયોગ કે દુરુપયોગ થાય છે કેમ કે તે પણ એક શક્તિ જ છે.

અભ્યારના વૈજ્ઞાનિક રીતે તૈયાર થયેલા લડાઈના અનેક નવા નવા સાધનો પુદ્ગલ પરમાણુઓનું મિશ્રણ છે. વિજ્ઞાન એ શક્તિ હોઈ વર્તમાનમાં તેનો દુરુપયોગ મનુષ્યોના અને વસ્તુઓના સંહાર માટે કરવામાં આગ્યો છે. આજે સમસ્ત માનવજાતના કુશળ-મંગળનો પ્રશ્ન ખડો થયો છે; એટલું જ નહિ પરંતુ સંસ્કૃતિ અને અધ્યાત્મના અસ્તિત્વનો પણ એની સાથે ઓછો સંબંધ નથી. સામાજ્યોના ઉત્થાન-પતનની ઘટનાઓની ઐતિહાસિક અને યથાર્થ ઘટમાળ આપણી નજર સમક્ષ ચાલી રહી છે. આવતી કાલે શું થશે? તેનું અનુમાન બુદ્ધિગમ્ય નથી. આધ્યાત્મિકતા અને સંસ્કૃતિ માટે આ દાનવી-લીલા એક અગ્નિપરીક્ષા જેવી છે. સંહારલીલા પૂર્ણ થયા પછી મનુષ્યો જ્યારે શાંતભાવે ઇતિહાસનું અવલોકન કરશે ત્યારે પોતાની પૂર્વકાળની ભૂલો યાદ કરી, પશ્ચાત્તાપ કરી સ્તબ્ધ બનશે. ધર્મ અને સંસ્કૃતિ પ્રજાના પ્રાણ છે; તે બંનેનું શુભાગ્યા પછી એને મન જીવન શૂન્ય બની રહે છે તેમને શિરે મોટી જવાબદારી હોય છે; એ જ પ્રશ્ન એક દિવસે જગતને પોતાના સંપૂર્ણ સાત્ત્વિક સામર્થ્ય સાથે કહી શકશે કે યુદ્ધ એ ગંભીર ભૂલ હતી. અને વિજ્ઞાનનો કેવળ દુરુપયોગ થયો હતો. અહિંસા પરમો ધર્મનું સૂત્ર પાઠળથી યુદ્ધ ખેલતા માનવોને અવશ્ય સમજશે.

સંસ્મરણો.—

ગત વર્ષમાં શેઠ કાંતિલાલભાઈ મથિરલાલ તથા શેઠ માણેકલાલભાઈ યુનીલાલ કે જેઓ ધાર્મિક સંસ્થાઓના કાર્યમાં અવારનવાર પોતાની સેવા ઉદારતાપૂર્વક આપી રહ્યા છે. તેમજ અનેક

નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન.

[૫]

શુભ કાર્યોમાં પોતાની લક્ષ્મીને સદ્વ્યય કરી રહ્યા છે કે જેથી બંને અધુઓને દાનવીરો કહી શકાય. તેઓશ્રી આ સભાના માનવંતા પેટ્રો છે; તેમને તેમની ઉદારતાના ગુણની કદર કરી નામદાર બ્રિટીશ સરકારે ઇલકાઓ પણ આપેલ છે. રાધનપુરમાં શેઠ વાડીલાલ પુનમચંદના સંસ્મરણાર્થ માટે શેઠ રતીલાલ વાડીલાલ તથા ધીરજલાલ વાડીલાલ તરફથી નવાય સાહેબના હસ્તે હિંદુ આરોગ્યલુવનની ઉદ્ઘાટન ક્રિયા ધાર્મિક ઉત્સવ સાથે થઈ હતી. લુધીઆનામાં આ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના સદુપદેશથી યોગીરાજ શ્રી કૃષ્ણાનંદજી સ્વામી તથા તેમના શિષ્ય રયામાનંદજી બંને વૈરાગ્યવાસિત થતાં ભાગવતી દીક્ષા અપાઈ અને એ રીતે શાસનોત્પતિનું કાર્ય થયું. એશિયાની ભીતરમાં જૈનો (Jains inside Asia) નું પુસ્તક કે જે જૈન ગંથ તરફથી પ્રકાશિત થયેલું છે; તેમાં તથા અન્ય લેખોમાં અન્યદર્શની તરફથી થયેલી જૈનધર્મ તરફની ગેર-સમજૂતીઓ માટે જૈન સત્યપ્રકાશ સમિતિએ દલીલ-પૂર્વક પ્રતિકાર કરવાનું ચાલુ રાખેલ છે અને એ રીતે જ્યારે જ્યારે તેમ બંને ત્યારે રચનાત્મક (Constructive) શૈલીથી અન્યદર્શનીઓ તરફથી ધરાદાપૂર્વક કે જૈનદર્શનના સિદ્ધાંતોની ગેરસમજૂતી રજૂ થયેલી હકીકતોનો પ્રતિકાર કરવા સમિતિને સૂચના કરીએ છીએ. આવતા વસ્તીપત્રકમાં પ્રત્યેક જૈને જૈનધર્મ અને જ્ઞાતિ એ રીતે ખાસ દર્શાવવાનું છે; કેમકે હિંદુ સમાજ જેમ એક મોટું કુટુંબ છે તેમ જૈન સંઘ એ નાનું કુટુંબ છે. વસ્તીપત્રક એક જ એવું સાધન છે કે જે જૈન અધુઓની સ્વતંત્ર ઓળખાણ કરાવી શકે છે. સરાક જાતિના ઉદ્ધાર માટે શ્રી જૈન ધર્મ પ્રચારક સભા (કલકત્તા અને માનભૂમ શાખા) પોતાના પરિચિત સાધનોની સહાયથી પ્રગતિ કરી રહેલ છે. હજી તેને માટે પાઠશાળાઓ, મંદિરો બનાવવાના તથા વધારે પ્રાચીન શોધખોળ કરવાનાં ઘણાં કાર્યો છે. આ. શ્રી વિજયેન્દ્રસૂરિ તથા ઉ. મંગલવિજયજીની તમન્ના અને જાગૃતિને આ કાર્ય આભારી છે;

દિગંબર ભાઈઓ પણ સરાક જાતિના પુનરુદ્ધાર માટે કોશીશ કરે છે એટલે બંને સમાજોનું સરાક જાતિ એક કર્મક્ષેત્ર બની ગયું છે રચનાત્મક શૈલીએ શ્વેતાંબર અને દિગંબર જૈન સમિતિઓ આગળ ધપે તો વિધર્મી મીશનરીઓ કરતાં પણ એક જીવંત શક્તિનો સુંદર પુનરુદ્ધાર કરી જાય. સ્થાનકવાસી કોન્ફરન્સનું અધિવેશન આસો માસમાં મુંબઈમાં ભરાવાનું નિર્ણયિત થયેલ છે અને તેનું પ્રચારકાર્ય પેપરોદ્ધારા ચાલુ છે. શ્રી જૈન શ્વેતાંબર મૂ. કોન્ફરન્સ અખિલ હિંદુ સ્થાપી સમિતિની ખેડક મુંબઈમાં મળી ગઈ. પ્રમુખ દયાલંકાર શેઠ લલ્લુભાઈ દીપચંદનું અધારામાં આધેથી પ્રકાશ આપતી દીવાદાંડી જેવું વક્તવ્ય સૌએ સાંભળ્યું; જે ચાર પ્રાસ્તાવિક ઠરાવોને બાદ કરતાં પરિષદના અસ્તિત્વની આશાએ ઘડાયેલા અને સ્વીકારાયેલા અધારણ વિષયક જે ઠરાવો પણ થઈ ગયા; જે મહિનામાં કોન્ફરન્સ ભરવાની જાહેરાત પણ થઈ ગઈ; કેળવણી અને એકારી એ બે વિષયો ઉપર જ હાલ ધ્યાન કેંદ્ર કરવાનો નિર્ણય થયો; પરંતુ જૈન સંઘની એકત્રતા માટે સુસંપ સાધવાના પ્રયાસની સફળતાની હકીકત બહાર આવી નથી; અમે કાર્યકરોને સૂચના કરીએ છીએ કે કોન્ફરન્સ પોતાની પૂર્વ જાહેરાતોથી પ્રમાણે ભરાવા માટે ઉચિત પ્રયાસો વહેલી તકે કરે. મુંબઈમાં કપૂરસમારક સમિતિનું કાર્ય સાહિત્ય પ્રકાશનને અંગે ચાલુ રહેલું છે. પદલીલાલ પ્રાંતમાં મુ. શ્રી દર્શનવિજયજીની ત્રિપુટીનો અન્યદર્શનીઓને જૈન દર્શનના સિદ્ધાંતો સમજાવી જૈન ધર્મ સ્વીકારાવવાનો પ્રયાસ ચાલુ છે. લગભગ પાંચ-છ વર્ષથી આ તેમનું ધાર્મિક વિશુદ્ધિનું કાર્ય ચાલુ છે અને સંખ્યાત્મક અન્યદર્શનીઓને જૈન ધર્મનો સ્વીકાર કરાવી રહ્યા છે. ગતવર્ષમાં દેવદ્રવ્ય અને અન્ય સાર્વજનિક સંસ્થાઓનાં નાણાં વ્યક્તિગત પેઢીઓનાં દીવાળામાં (આસામી કાચી પડતાં) સંડોવાયા છે, તેથી ખાસ કરીને ધર્મ-સંસ્થાના નાણાં અંગઉધાર આપવાની પદ્ધતિને જમાનો ચાલ્યો ગયો છે એટલે

[૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જ સારી સીકયુરીટીમાં મુકવા જોઈએ.

દિલગીરીની નોંધ—

આ સભા ઉપર સંપૂર્ણ ધર્મસ્નેહ ધરાવનાર, સ્થળે સ્થળે જૈન જ્ઞાનભંડારનું સંશોધનકાર્ય કરનાર અને આ સભા તરફથી પ્રગટ થતાં પ્રાચીન અપૂર્વ જૈન આગમ વગેરેના અનેક ગ્રંથોનું જે મહાત્માએ પોતાના સાક્ષરવર્ચ વિદ્વાન શિષ્ય શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ સાથે અત્યંત પરિશ્રમ લઈ ઉચ્ચકોટીનું સંશોધનકાર્ય જીવનની છેલ્લી ધડી સુધી કર્યું છે, કે જેને લઈને આ સભાની ઉન્નતિ વિશેષ થતી ગઈ છે. એવા સાક્ષરવર્ચ મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ કે જેઓ ૫૦ વર્ષના દીક્ષિત, નિરતિયાર ચારિત્ર પાળનાર, શાંત મૂર્તિ ગુરુભક્તિમાં નિમગ્ન હતા. તે મહાત્મા સં. ૧૯૯૬ના કારતક વદિ ૬ને શનિવારના રોજ સ્વર્ગવાસી થતાં આ સભાને ન પુરાય તેવી ખોટ પડી છે. આ સભા તેમની ઋણી છે. તેમજ એક સાહિત્યકાર ઉત્તમ મુનિશ્રીના વિરહથી જૈન સમાજને પણ ખોટ પડી છે. ભાવીભાવ બળવાન છે તેમાં મનુષ્ય નિરુપાય છે. આવા ઉપકારી ગુરુ મહારાજશ્રીનાં સાહિત્યમય સંગીત રમારકની શરૂઆત કરવા માટે અમે પાટણ જૈન જનતાને સૂચવીએ છીએ.

તેમજ મુનિરાજ શ્રી રંગવિજયજી મહારાજ કે જેઓ ભદ્રક પ્રકૃતિના હતા તેમના સ્વર્ગવાસથી દિલગીરીજનક નોંધ લેવામાં આવે છે.

ગુરુણીજી શ્રી લાભશ્રીજી કે જેઓ પ્રાત-સ્મરણીય શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજની શિષ્યા હતા તેઓ વયોવૃદ્ધ અને જ્ઞાનવૃદ્ધ તરીકે ઘણા વર્ષોના દીક્ષિત હતા. અને તેમનો ભાવનગર શ્રાવિકા સંઘ ઉપર અપરિમિત ઉપકાર હતા; તેમના સ્વર્ગવાસથી ન પૂરાય તેવી ખોટ પડી છે.

આ સભાના સભાસદ વારૈયા ધરમશી ઝવેરભાઈ કે જેમણે ભાવનગરમાં સારી રકમ આપી જૈન ભોજનશાળાની શરૂઆત કરી છે તેઓ, તથા ભાવનગરના સંઘના મુખ્ય આગેવાનો શેઠ

ગિરધરલાલ આણંદજી, સંઘવી નાનચંદ કુંવરજી, વોરા ગોરધનદાસ હરખચંદ, શેઠ નાનચંદ આણંદજી જેઓ જૈન સંઘની સેવા કરનારા, શ્રદ્ધાળુ અને ધાર્મિક વાતાવરણમાં ઓતપ્રોત હતા; તેટલું નહિ પણ શાંત પ્રકૃતિના હતા તેઓ મેલેરીઆ તાવની ખિમારીના ઉપદ્રવ પ્રસંગે પંચત્વ પામ્યા છે કે જેઓની અત્રેના શ્રી સંઘને ખોટ પડી છે.

સિવાય આ સભાના જે સભ્યો પંચત્વ પામ્યા છે તેની નોંધ તે વખતના આત્માનંદ પ્રકાશમાં આપવામાં આવેલ છે.

લેખ દર્શન—

પ્રસ્તુત માસિકે ગત વર્ષમાં ગદ્ય અને પદ્ય લેખો મળીને લગભગ ૯૯ લેખો ‘મુખ્યત્વે કરીને’ આપેલ છે. તેમાં ૨૧ પદ્ય લેખો છે અને ૭૮ ગદ્ય લેખો છે. પદ્ય લેખોમાં ત્રણ લેખો વયોવૃદ્ધ અને જ્ઞાનવૃદ્ધ પૂ. પ્ર૦ શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજના છે, જેમાંથી એકમાં સ્વ. શિષ્ય પૂ. ચતુરવિજયજીના સ્વર્ગવાસ પ્રસંગે સંબંધોની ક્ષણિકતાવાળા ઉદ્ગારો દર્શાવાયા છે. આં શ્રી વિજયકંતૂરસૂરિના ‘કરો છો શોક શું કરવા’ વિગેરે પદ્ય લેખો સરળ ભાષાવાળા હોઈ સંસારના પ્રાણીઓને બોધપ્રદ છે. ૫૦ ધર્મવિજયજીનો એક પદ્ય લેખ સ્વ૦ હેમચંદ્રાચાર્યની સ્તુતિરૂપ છે. મુ. લક્ષ્મીસાગરજીના ‘આત્મદર્શન’ વિગેરે ત્રણ લેખો સુંદર અને લાલિત્યમય છે. ડૉ. ભગવાનદાસ મહેતાનો ‘ધર્મશર્માબુદ્ધ્ય મહાકાવ્ય’નો સમશ્લોકી અનુવાદ અલંકારબદ્ધ ભાષામાં ગ્રથિત થયેલો છે. શ્રી રેવાશંકર વાલજી બધેકા કે જેઓ અનેક પ્રસંગે શીઘ્રકવિ તરીકે ભાવનગરમાં પંકાયો છે તેમના ‘ઓ માનવી આ જન્મનો એ દહાવ તું લેતો જજે’ વિગેરે પાંચ લેખો છંદોબદ્ધ અને વિદ્યાર્થીઓને પણ શીઘ્ર સમજાય તેવા રહસ્યવાળા છે. તે સિવાય બે પદ્ય લેખો રા. રાયચંદ મૂળજી તથા સંઘવી કુંગરસી ગોવિંદજીના છે. ગદ્ય લેખોમાં ૫૦ ધર્મવિજયજીના ‘શ્રુતજ્ઞાન’

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.

[[૭]]

વિષયના વિદ્વાતા ભરેલા તત્ત્વજ્ઞાનમય નવ લેખો આવેલા છે; પંચ સમુદ્રવિજયજીનો 'જિનેશ્વરના વચનોમાં આદર'વાળો લેખ આવેલો છે; આં શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિના 'સ્નેહ એ દુઃખનું મૂળ છે' વિગેરે પાંચ લેખો વૈરાગ્ય અને સંસાર પરિસ્થિતિનું સુંદર દિગ્દર્શન કરાવનારા છે; મુન શ્રી હંસસાગરજીના 'પ્રભુ મહાવીરે ત્યાગધર્મ જ કેમ આપ્યો'ના પાંચ લેખો ચારિત્રધર્મના પ્રતિપાદન માટે અતિ ઉપયોગી અને શિક્ષણીય છે; મુન ન્યાયવિજયજીનો 'પક્ષીવાલ પ્રાંતમાં વિહાર'વાળો લેખ મુન શ્રી દર્શનવિજયજી વિગેરેનું અન્ય દર્શનીઓનાં શુદ્ધિકરણના મીશન ઉપર ઠીક પ્રકાશ પાડે છે; મુન લક્ષ્મીસાગરજીના 'દુઃખ-એ વીર પ્રભુનો અનુપમ ગુણ' વિગેરે ત્રણ લેખો આત્મામાં સહનશીલતારૂપ ગુણ ઉત્પન્ન કરવાને જાગૃતિ અર્પે છે; રાં ચોકસીના 'આત્માની ત્રણ અવસ્થા' વિગેરે લગભગ ચાર લેખો સંસ્કારી અને ઉચ્ચ શૈલિવાળા છે; રાં ચતુર્ભુજ જયચંદના 'આત્મદર્શન'ના બે લેખો આધ્યાત્મિક જીવન માટે ઉપયોગી છે; અબ્બકર નૃપનું ચરિત્ર વિગેરે અનુવાદમય ત્રણ લેખો સભાના સેક્રેટરી રાં વલ્લભદાસ ગાંધીના છે; રાં રાજપાળ વહોરાના 'યુજ્જરાતી કહેવત સંગ્રહ'ના બે લેખો વ્યવહાર અને ધર્મમાં ઉપયોગિતાની ગરજ સારે છે; 'પરમાત્માનું અધિરાજ્ય' વિગેરે ચાર લેખો કે જે Key of Knowledge ત્રથા અંગ્રેજીમાં ગ્રાણ્ય અપતરાય જૈની ચાર-એટ-લોએ વિદ્વાતપૂર્ણ બહાર પાડેલા છે તેનો અનુવાદ ક્રમશઃ આપવામાં આવેલો છે જેમાં નક્કર તત્ત્વજ્ઞાન ભરેલું છે; રા. ભોગીલાલ સાંડેસરા કે જે પ્રાચીન ઇતિહાસ સંબંધેના મુખ્ય લેખક છે તેમણે સ્વ. પૂ. ચતુરવિજયજી મહારાજના જીવન પરત્વે 'એક વિદ્યાવ્યાસ'ગી ત્યાગીજીવનની સુવાસ-રૂપે સ્વર્ગસ્થના સાહિત્યમય જીવનનું સુંદર દિગ્દર્શન કરાવેલ છે; 'કર્તવ્ય મીમાંસા અને પાંચ સકાર' વિગેરે છ લેખો રા. અબ્બાસી બી. એ. જેઓ આ સભાના સેક્રેટરી વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ છે તેમના અનુવાદમય આવેલા છે; આ તમામ લેખો અનેક

રહસ્યોથી પૂર્ણ છે; 'અનેકાંત' માસિકમાંથી ઉદ્ધૃત 'શ્રી હરિભદ્રસૂરિ' વિગેરે પાંચ લેખો આપવામાં આવ્યા છે; આ સિવાય 'પ્રવાહના પ્રશ્નો'ના છ લેખો શેઠ હરિલાલ દેવચંદભાઈના તથા વર્તમાન સમાચારના ચાર લેખો આ સભાના સેક્રેટરીના છે; તદુપરાંત શ્રી કુંદકુંદાચાર્ય તથા સ્વામી રામતીર્થના વચનામૃતોના સંક્ષિપ્ત અવતરણો આપવામાં આવ્યા છે. અને 'નૂતનવર્ષનું મંગલમય વિધાન' માસિક કમિટી તરફથી આપવામાં આવેલું છે. આ તમામ લેખોમાં કેટલાક અનુવાદમય, કેટલાક અંતઃસ્ફુરિત, કેટલાક લાક્ષણિક સર્જકતાવાળા, અને કેટલાક તત્ત્વજ્ઞાનરૂપ હોઈ આત્મામાં પ્રકાશ ઉત્પન્ન કરી, જગત અને આત્માનું ભેદજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવનારા સંક્ષિપ્તમાં અમોને લાગ્યા છે. આ સભાને મળતાં ભેટના ગ્રંથોની સમાલોચનાવાળા લેખો સેક્રેટરીના લખેલા છે.

ભાવના.

પ્રસ્તુત નવીન વર્ષમાં શ્રીમદ્ આનંદધનજીના 'જિનવરમાં સઘળાં દર્શન છે' એ વચનાનુસાર જૈનદર્શનનાં સિદ્ધાંતો સર્વદર્શનોનાં સમન્વયરૂપે (Compromise) કેમ અને તેવી સુંદર શૈલીથી લેખો આપવા ઇચ્છા રાખેલી છે; દેવ, ગુરુ અને ધર્મની શ્રદ્ધા સાથે કેળવણીની પ્રગતિ વિશેષ પ્રમાણમાં પ્રકટી, આત્માનુભવની ઝાંખી થાય તેવા હેતુપુરસ્કાર નવીન વર્ષમાં લેખો આવશે; આ અમારી ભાવનાની સફળતા સાક્ષર લેખકો ઉપર નિર્ભર છે. પ્રસ્તુત પત્ર સાથે સહાનુભૂતિ ધરાવનાર તરીકે પૂજ્ય મુનિશ્રીઓ અને અન્ય સાક્ષર લેખકોનો આભાર માનીએ છીએ તેમ જ નવીન વર્ષમાં અમારી ભાવનાઓને વિશેષ યજ્ઞ માટે તેવી વિચારપ્રણાલિકાને લખાવી જૈન સમાજને વિશેષ ઉપયોગી લેખો આપવા સાદર નિમંત્રીએ છીએ. આ માસિકની સામગ્રી ફેરવતાં તેમજ તેની સુંદરતામાં વૃદ્ધિ કરતા અમારા ગ્રાહકો અને અન્ય બંધુઓએ પોતાના તરફથી સંતોષ અને આનંદ વ્યક્ત કરેલાં પત્રો આવેલાં છે. ગત વર્ષમાં સભાના સિરિઝના ગ્રંથોની પ્રણા-

[૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

લિકા ચાલુ રહેલી છે. વાસુપૂજ્યચરિત્ર ભાષાંતર તથા સતી દમયંતી અને આદિનાથ ચરિત્ર (પદ્માનંદ મહાકાવ્ય) ભાષાંતર છપાય છે તથા ગુલકદ્વપસૂત્રનાં પાંચ વિભાગો બહાર પડી ચૂકેલા છે અને છટ્ટો ભાગ છપાય છે. વસુદેવ હિંડિના એ વિભાગોનું પ્રકાશન થયેલું છે અને ત્રીજો વિભાગ છપાય છે; ઉપરાંત પાંચમો છટ્ટો કર્મગ્રંથ, ધર્મોદ્યુદય મૂળ મલયગિરિ વ્યાકરણ, કથારત્નકોષ, શ્રી દેવભદ્રસંસ્કૃત શ્રી નિશિથચૂર્ણી સૂત્ર ભાષ્યસંહિત પ્રેસ કોપી થાય છે. ત્રિપાઠ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૨-૩-૪-૫-૬ છપાય છે; સિવાય આત્માનંદ શતાબ્દિ સિરિઝના ગ્રંથોનું પ્રકાશન કાર્ય પણ ચાલુ છે; તેના પાંચ પુસ્તકો લગભગ બહાર પડી ચૂકેલા છે; સ્ત્રી ઉપ-યોગી સિરિઝ પણ ચાલુ છે અને પ્રત્યેક માસિકનું મુખપત્ર તીર્થક્ષેત્ર વિગેરેના કલામય ધાર્મિક ચિત્રાથી અલંકૃત કરવામાં આવેલું છે અને નવીન વર્ષમાં પણ આવશે. જ્ઞાન કે જે અરૂપી આત્મગુણ છે તેને સંપૂર્ણપણે વિકસાવવામાં યતિકંચિત્ સાધન તરીકે વ્યવહાર ભૂમિકામાં જે સ્થૂલ પ્રકાશનો માટે અમારું અસ્તિત્વ છે તેની યથાશક્તિ સેવા બજાવવા માટે અમારું અંતઃકરણ પ્રશસ્ત આનંદ અનુભવે છે.

અંતિમ પ્રાર્થના—

કવિસમ્રાટ ડૉ. રવિંદ્રનાથ ટાગોર કે જેમણે તાજેતરમાં જ એક્સસર્જ યુનિવર્સિટી તરફથી અપાયેલ પદવી પ્રસંગે પ્રાર્થનામાં કહ્યું છે કે “અધિકારમાં અસીમ ડૂબેલી માનવજાતને હજી સંપૂર્ણતાએ પહોંચવાનું છે. અલારે હાથે હાથે દેખાતાં અધિકારનાં બળો જે દિવસે સસનો પ્રકાશ ઉતરશે તે દિવસે દૂર થઈ જશે.” કવિવર્ય શ્રી નાનાલાલ પણ વિશ્વગીતા કાવ્યમાં કહે છે કે:—

“સન્નિતિય ને ચેતન સખા,

કે કાણે ધડી છે આત્માની જંજીરો ?

જગત એટલે આત્માની જંજીરો.”

આ બન્ને મહાન વ્યક્તિઓના કથન સાથે સમન્વય કરતાં જૈન દષ્ટિ વંદે છે કે અમરત્વ એ આત્માનો જન્મહક છે. આત્મા પોતાના સ્વરૂપને

શોધી શકે તેટલા માટે તેણે અભ્યાસ અને ચિંતનવડે તે બાબતનો ગાઢ અનુભવ મેળવવો જોઈએ; વાર્તાવિક રીતે આત્મા અનંતકાળ પર્યંત વિદ્યમાન છે; આ સત્યનું સદ્ગુરુ સરખું ભાન પણ ઉદયમાન થતાં આત્મસામર્થ્ય અને આત્મપ્રતિભા (Soul-light)નું અપૂર્વ ભાન થવા લાગે છે; શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીએ શ્રી અન્નિતનાથના સ્તવનમાં નિવેદન કરેલા “અન્નકુલગત કેસરી લહેરે નિજ પદ સિંહ નિહાળ” ના દષ્ટાંતવાળા વાક્યાનુસાર આત્મા પોતાનું સામર્થ્ય અનુભવજ્ઞાનથી ઓળખે છે અને જાણે છે કે જળ, અગ્નિ અને વાયુ આદિ ભૌતિક તત્ત્વો મારા સ્વરૂપને ભેદવાને અશક્ત છે અને તે તત્ત્વોની કેસોટીમાં ઉતરવા છતાં પણ આત્માનું અમરત્વ જેમનું તેમ ટકી રહ્યું છે. આ રીતે અમરત્વની પ્રતીતિ થતાં નિશ્ચય સમ્યક્ત્વ પ્રકટે છે અને જ્ઞાન અને ચારિત્ર સાથે શ્રદ્ધા-ભાસન-રમણતા-પ્રકટતા સંપૂર્ણ આત્માનંદ પ્રકટવાના સંજોગો પ્રાપ્ત થાય છે;—આ આંતરસૃષ્ટિનું ઉચ્ચ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવાની કળા પ્રત્યેક વાચક પ્રાપ્ત કરે, અને પ્રસ્તુત પત્રના વાંચકોમાં દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રની જ્યોતિ વિસ્તરી આધ્યાત્મિક આનંદ ઉત્પન્ન થઈ નવચેતના પ્રકટે—એ માંગલિક છચ્છા સાથે તેમજ બાહ્ય જગતમાં પ્રકટી રહેલો યુદ્ધ દાવાનળ શાંત થવાના ઉન્નતગામી આશાવાળા ભારતભૂપણ પંડિત મદનમોહન માલવીયાજીની યજ્ઞ-પ્રાર્થના સાથે જૈન શાસનના અધિશાયક દેવની પ્રાર્થનાનો સૂરમિલાવી—અમો પણ—બૃહત્ચાંતિનો નીચેનો શ્લોક જગત્ની શાંતિ અર્થે સાદર કરી વિરમીએ છીએ.

શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ,

પરહિતનિરતા ભવંતુ ભૂતગણાઃ ।

દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં,

સર્વત્ર સુખી ભવંતુ લોકઃ ॥

“અખિલ જગત્નું કલ્યાણ હો ! પ્રાણીઓ પરહિતમાં તત્પર થાઓ ! દોષો નાશ પામો અને માનવગણ સર્વત્ર સુખી થાઓ.”

ૐ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ

[લેખક:—મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ]

વિચારરાશી અને વચનામૃતના વાક્યો.

(૧)

ધર્મનો ફેલાવો કરનારા વિદ્વાનો છે. મૂર્ખો ધર્મનો ઓધ દેવા અને તેનો ફેલાવો કરવા શક્તિમાન થતા નથી. જે ધર્મમાં ધર્મના નેતાઓનું પદ મૂર્ખોઓ ભોગવે છે તે ધર્મની પડતી થયા વિના રહેતી નથી.

(૨)

જ્ઞાન વિના ધર્મનું સ્વરૂપ સમજાતું નથી. જ્ઞાન વિના ક્રિયાઓનાં રહસ્ય સમજાતાં નથી. જે ધર્મમાં જ્ઞાન વિના કુલાચારે ધર્મની ક્રિયાઓ કરવામાં આવે છે તે ધર્મના મનુષ્યો કૂવાના દેડકા સમાન છે. પોતાના ધર્મની પ્રશંસા તો દરેક ધર્મવાળાઓ કરે છે અને પ્રત્યેક ધર્મવાળાઓ પોતાપોતાના ધર્મને સત્ય કહે છે; પણ સત્યને અપેક્ષાએ સમજ્યા વિના પ્રત્યેક ધર્મવાળાઓ ભૂલ કરે છે. જૈન ધર્મ-શાસન અપેક્ષાએ સર્વ વસ્તુઓના ધર્મને ગ્રહણ કરે છે. માટે સર્વદા સર્વથા જૈન શાસન સર્વ ધર્મોના સત્યાંશને ગ્રહણ કરે છે તેથી તે મહાન ધર્મ કહેવાય છે.

(૩)

કોઈના ધર્મની નિન્દા કરવા માત્રથી પોતાના ધર્મનો ઉદ્દય થતો નથી. અન્ય ધર્મ-પાળનારા ઉપર દ્રેષ ન પ્રગટવો જોઈએ, કિન્તુ કરુણાભાવ પ્રગટવો જોઈએ. જૈન ધર્મની ઉન્નતિ કરવી હોય તો જૈન ધર્મના તત્ત્વોનો પ્રચાર કરો. જૈન તત્ત્વો જગતને સમજાવો અને સર્વ જીવોને શુદ્ધ પ્રેમથી ધર્મનું સ્વરૂપ સમજાવો;

પણ કોઈના ઉપર દ્રેષ કરો નહિ. અન્ય ધર્મ-પાળનારાના ઠેકાણે તમે પણ કોઈ વખત હતા પણ તેઓનું યુરુ ન ચિંતવતાં અન્યોનું ભલું કરવા પ્રયત્ન કરો.

(૪)

આખી દુનિયામાં કયો ધર્મ વિશેષ ફેલાય અને તે શાથી તો તેના ઉત્તરમાં કહેવું પડશે કે જેનામાં સત્ય, દયા અને શુદ્ધ પ્રેમ હશે તે ધર્મ જગતમાં ફેલાશે. વિશાળ દૃષ્ટિથી ધર્મનો ફેલાવો થાય છે. અને સંકુચિત દૃષ્ટિથી ધર્મનો વાડો વાળી શકાય છે.

(૫)

મધ્યસ્થ દૃષ્ટિથી જગતના સર્વ ધર્મોનાં તત્ત્વો વિચારો અને પક્ષપાત ત્યાગીને જે જે ધર્મમાં જે જે અંશે સત્ય રહ્યું હોય તેનો સ્વીકાર કરો. સમજવાથી સત્યધર્મ પ્રાપ્ત થાય છે. રાગ અને દ્રેષની મલિન દૃષ્ટિથી સત્ય ધર્મનું રહસ્ય સમજી શકાતું નથી.

(૬)

સત્ય તત્ત્વ સમજવાને માટે જ્ઞાનીઓની સંગતિ કરો,—સત્યની સિદ્ધિ અને અસત્યને જીર્ણ પાડવાની શક્તિ-પ્રાપ્ત કરો.

(૭)

સ્યાદ્રાઢ ધર્મનું સ્વરૂપ શુરુગમપૂર્વક સમજવામાં આવે તો સત્ય હાથમાં આવશે અને પક્ષપાત દૃષ્ટિનો નાશ થશે. પૂર્વકાળમાં જૈનધર્મ જગતમાં સર્વત્ર ફેલાયો હતો તેનું

[૧૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કારણ આ જ હતું. જૈન ધર્મનું સ્વરૂપ જો નયોની અપેક્ષાએ પરિપૂર્ણ સમજાય છે તો દુનિયાના સર્વ ધર્મોનું સ્વરૂપ સમજી શકાય છે.

(૮)

ધર્મનો ફેલાવો કરનારા સાધુઓ છે. સાધુઓ પણ વિદ્વાન હોવા જોઈએ (મૂર્ખા ન હોવા જોઈએ) તેમની ભક્તિ કરવી જોઈએ. સાધુઓ તત્ત્વજ્ઞાનના માર્ગમાં પ્રવેશ કરશે અને જગતના કલ્યાણ માટે સર્વ મનુષ્યોને પોતાના આત્મસમાન ગણી બોધ આપશે ત્યારે જૈન ધર્મનો ઉદય થશે.

(૯)

પોતાનો ધર્મ સારો છે એમ તો પ્રત્યેક મનુષ્યો કહે છે, પણ પોતાના ધર્મની ખૂબીઓ વિના તેનો સ્વીકાર થતો નથી. અજ્ઞાની મનુષ્યો પશુઓ જેવા છે. તેઓને ગમે તે ધર્મનો વિદ્વાન પોતાના ધર્મમાં લઈ જાય છે. અજ્ઞાનીઓ નાના બાળક જેવા છે. તેઓનાથી ધર્મનો ફેલાવો થઈ શકતો નથી. અને તેઓ આંખ મીંચીને મોક્ષના માર્ગમાં દોડે છે.

(૧૦)

દયા, પ્રેમ, સત્ય, સમતા, ભક્તિ, સુવ્રત, સર્વત્ર સમાનભાવ અને વૈરાગ્ય આદિ સદ્ગુણો વિનાનો વિદ્વાન બાવળના વૃક્ષ સમાન જગતમાં કલેશના કાંટા વેરે છે, અને જગતમાં

પોતાનો ધર્મ ફેલાવી શકતો નથી. સદ્ગુણોથી મનુષ્યોનું ધર્મમાં આકર્ષણ કરી શકાય છે. કોઈ પણ ધર્મના તત્ત્વોની અસત્યતા જે જે અંશે હોય તેને તમે દલીલોથી અસત્ય ઠરાવી શકો તો તે યોગ્ય છે પણ અન્ય ધર્મોના પર અરુચિ, દ્રેષ અને તેની બતલનિંદા કરવાનો તમને અધિકાર નથી. અન્ય ધર્મીઓની નિંદા કરવાથી પોતાની તથા પોતાના ધર્મની ઉન્નતિ થઈ શકતી નથી. અન્ય ધર્મીઓને સત્ય ધર્મ અને અસત્ય ધર્મનો ભેદ સમજવો પણ તેઓની બતલનિંદા કરશે તો આત્માનો ગુન્હો કરશે. કોઈની બતલનિંદા કરી તેની લાગણી દુઃખ-વવાનો તમને કોઈએ હક્ક આપ્યો નથી. કોઈની બતલનિંદા કરવી તે એક પ્રકારની હિંસા જ છે.

(૧૧)

કોઈના ઉપર જુઓ ત્યારે મનમાં મૈત્રી-ભાવના રાખશો, તમારામાં જ સર્વ સદ્ગુણો છે અને અન્ય સર્વ દોષી છે એવી દૃષ્ટિથી કોઈને દેખશો નહિ. તમો અન્યને જેવા ધારો છો તેવા તમને પણ અન્ય ધારતા હશે. તમો અન્યને દોષી દેખશો તો અન્ય તમને દોષી દેખશે. તમારે દુનિયામાંથી સારું ગ્રહણ કરવું હોય તો સર્વત્ર ગુણદૃષ્ટિથી ગુણ લેવાનો અભ્યાસ પાડવો.

લેખક:—શાસનપ્રલાવક આ. શ્રીમદ્ વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી પ્રશિષ્ય

પં. શ્રી ધર્મવિજયજી ગણિ

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન

[ગતવર્ષના પૃષ્ઠ ૩૦૦ થી ચાલુ]

અવાન્તર સાસ્વાદન સમ્યક્ત્વનું સ્વરૂપ.

ઔપશમિક, ક્ષાયોપશમિક અને ક્ષાયિક સમ્યક્ત્વનું સ્વરૂપ જાણવ્યા બાદ હવે ‘સાસ્વાદન’ સમ્યક્ત્વનું સ્વરૂપ કહેવામાં આવે છે.

સાસ્વાદનસમ્યક્ત્વ—આસ્વાદનેન સહ વર્તત્ત્વમિતિ સાસ્વાદનમ્, સાસ્વાદનં ચ તત્સમ્યક્ત્વમિતિ સાસ્વાદનસમ્યક્ત્વમ્ । સમ્યક્ત્વના આસ્વાદ સાથે જે હોય તે સાસ્વાદન, અર્થાત્ સમ્યક્ત્વના સ્વાદવાળું જે સમ્યક્ત્વ તે સાસ્વાદન સમ્યક્ત્વ કહેવાય. કોઈ એક મનુષ્યને ક્ષીરનું ભોજન કર્યા બાદ મક્ષિકા વિગેરે ગમે તે નિમિત્તે વમન થાય તે અવસરે ક્ષીરનું ભોજન કરેલું હોવાથી ક્ષીરનો યત્કિંચિત્ પાણુ સ્વાદ જેમ તે અનુભવે છે તે પ્રમાણે ઔપશમિક સમ્યક્ત્વરૂપી ક્ષીરનું ભોજન કર્યા બાદ અનન્તાનુબંધિકષાયોદયરૂપ મક્ષિકાદિ નિમિત્તથી એ ઔપશમિક સમ્યક્ત્વને વમી નાખે તે અવસરે તેને યત્કિંચિત્ પાણુ સમ્યક્ત્વનો સ્વાદ હોય છે. આ કારણથી આવા યત્કિંચિત્ સ્વાદવાળા સમ્યક્ત્વને સાસ્વાદન સમ્યક્ત્વ કહેવામાં આવ્યું છે. અથવા તો તેને સાસાદન સમ્યક્ત્વ પાણુ કહેવામાં આવે છે, તેની વ્યાખ્યા આ પ્રમાણે—આયમૌપશમિકસમ્યક્ત્વલામ્લક્ષણં સાદયત્યપનયતિ ઇતિ આયસાદનમ્, અનન્તાનુબંધિકષાયવેદનમ્, અન્ન પૃષોદરાદિત્વાદ્યશબ્દલોપઃ, તતઃ સહ આસાદનેન વર્તત્ત્વમિતિ સાસાદનમ્ । ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ-

રૂપ લાભનો જે વિનાશ કરે તે આયસાદન કહેવાય. અનન્તાનુબંધિકષાયોદયથી ઉપશમ સમકિત રૂપ લાભનો નાશ થાય છે માટે અનન્તાનુબંધિકષાયોદય એ જ આયસાદન. વ્યાકરણમાં આવતા ‘પૃષોદરાદીતિ યથોપદિષ્ટમ્’ એ સૂત્રવડે ‘વ’નો લોપ કરવાથી ‘આસાદન’ રહ્યું. એવા આસાદન સહિત જે સમ્યક્ત્વ હોય તે ‘સાસાદન-સમ્યક્ત્વ’ કહેવાય છે. તાત્પર્ય એ થયું કે— ઔપશમિક સમ્યક્ત્વના અન્તર્મુહૂર્ત જેટલા કાળમાંથી જઘન્યથી એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટથી છ આવલિકા જેટલો કાળ બાકી રહે ત્યારે જીવને અનન્તાનુબંધિનો ઉદય થાય છે, અને એ અનન્તાનુબંધિનો ઉદય થવાથી આત્મા સમ્યક્ત્વને વમીને મિથ્યાત્વ પ્રાપ્ત કરે છે. ફક્ત વમનકાળમાં યત્કિંચિત્ સમ્યક્ત્વનો આસ્વાદ રહેલો હોવાથી તેને સાસ્વાદન સમકિત તરીકે કહેવાયું છે. આ સમકિતને અંગે શાસ્ત્રકારો ખીન્નું પાણુ ઉઠાહરણ આપે છે—સાત માળની હવેલી ઉપરથી એક વ્યક્તિ ગમે તે કારણે નીચે પડી, અને હજી ભોંયતળીએ પહોંચેલ નથી, દરમ્યાન વચલો કાળ અમુક તો માનવો જ જોઈએ. તે પ્રમાણે ઉપશમ સમકિત-રૂપ પ્રાસાદમાંથી ઉપર જાણવ્યા મુજબ અનન્તાનુબંધિનો ઉદય થવાથી આ આત્મા નીચે પડ્યો પરંતુ હજી મિથ્યાત્વરૂપ ભોંયતળીએ પહોંચ્યો નથી, દરમ્યાન જે વચલો કાળ છે તેને સાસ્વાદન

[૧૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સમ્યક્ત્વ કહેવાય છે, જે માટે શ્રી બહુતકલ્પ-સૂત્રની ટીકામાં કહ્યું છે કે- યથા માલાત્પ્રપતન્ ભૂમિમપ્રાપ્તોઽપાન્તરાલે વર્ત્તે તથોપશમસમ્ય-કૃત્વાત્ પ્રપતન્ મિથ્યાત્વમદ્યાપ્યપ્રાપ્તોઽપાન્તરાલે વર્ત્તમાનઃ સાસાદનઃ ॥ [ગાથા ૧૨૭] શ્રી ગુણુસ્થાનકકેમારોહ અન્થમાં શ્રીમાન્ રત્ન-શેખરસૂરીશ્વરજી મહારાજએ પણ એ જ ભાવાર્થ નીચેના શ્લોકોમાં જણાવેલ છે.

एकस्मिन्नुदिते मध्याच्छान्तानन्तानुबन्धिनां ।

आद्यौपशमसम्यक्त्व-शैलमौलेः परिच्युतः ॥ ૧ ॥

समयादावलीषट्कं, यार्वान्मथ्यात्वभूतलम् ।

नासादयति जीवोऽयं, तावत्सास्वादનો भवेत् ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થઃ—ઉપશાન્ત થયેલા આર અનન્તાનુ-બન્ધિ કપાયો પૈકી કોઈ એક પણ કોધાદિ કપાય ઉદય પામતાં સર્વપ્રથમ ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ-રૂપ પર્વતના શિખર ઉપરથી પ્રચ્યુત થયેલો-પડતો જીવ જઘન્યથી એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટ છ આવસિકા પર્યંત જ્યાં સુધી મિથ્યાત્વરૂપ ભૂમિતલને પ્રાપ્ત થયો નથી ત્યાં સુધી અન્તરાલ કાળમાં તે જીવ સાસ્વાદન સમ્યક્ત્વવાળો કહે-વાય છે. [શ્લોક. ૧૧-૧૨]

શ્રી બહુતકલ્પસૂત્રકાર મહર્ષિ આ બાબતમાં એક વધુ ઉદાહરણ આપે છે, જે આ પ્રમાણેઃ— આસાદેડં વ ગુલં, ઓહીરંતો ન સુદુ જા સુચતિ ।

ટીકા—યથા કશ્ચિત્ પુરુષો ગુડમાસ્વાદ્ય તદનન્તરં ‘ઓહીરતિ’ નિદ્રાયતે, ન પુનઃ સુષુ અદ્યાપિ સ્વર્પિતિ, સ ચ નિદ્રાયમાણોઽવ્યક્તમા-સ્વાદિતગુડમાધુર્યમનુભવતિ એવમુપશમસમ્યક્-ત્વાત્ પ્રચ્યવમાનો મિથ્યાત્વમદ્યાપ્યપ્રાપ્તોઽવ્યક્તમુ-પશમગુણં વેદ્યતે इति સમ્યગ્દષ્ટિઃ । ગાથા ૧૨૮ ।

ભાવાર્થઃ—જેમ કોઈ માણસ ગોળ અથવા સાકર ખાઈને પછી સૂઈ જાય પરંતુ હજી બરા-

બર ઊંઘ્યો નથી એવો તે સૂતેલો માણસ ખાઈલ ગોળ અથવા સાકરની મીઠાશનો અવ્યક્તપણે અનુભવ કરે છે, તે પ્રમાણે ઉપશમસમકિતથી ખસતો અને હજી મિથ્યાત્વે નહિ પહોંચેલો એવો આત્મા અવ્યક્તપણે ઉપશમ ગુણનો અનુ-ભવ કરે છે, તે માટે તેને સાસ્વાદનસમ્યગ્દષ્ટિ કહેવાય છે.

આ સાસ્વાદન સમ્યક્ત્વ યૌદ્ધ ગુણુસ્થાનોમાં બીજે ગુણુસ્થાનકે જ હોય છે, અને તે પણ ઉપશમસમ્યક્ત્વથી પડતાને જ આ સમ્યક્ત્વ આવી શકે છે. ક્ષાયિક સમકિત પ્રાપ્ત થયા પછી તે તો સદાકાળ રહેવાનું હોઈ તેમાંથી પ્રતિપાતનો સંભવ જ નથી એટલે ક્ષાયિકમાંથી સાસ્વાદનને અવકાશ છે જ નહિ. ક્ષાયોપશમિક સમકિતમાંથી પડતો આત્મા સૂષીધો મિશ્ર અથવા મિથ્યાત્વે જાય છે, પરંતુ સાસ્વાદનભાવને પામી શકતો નથી, માટે ક્ષાયિક-ક્ષાયોપશમિક સિવાય બાકીના એક ઉપશમ સમકિતમાંથી પડતો આત્મા જ આ સાસ્વાદન સમકિત પામવાની યોગ્યતાવાળો છે. આ વિચારણામાંથી એ પણ એક તત્ત્વ નીકળે છે કે—મોક્ષપ્રાપ્તિના ક્રમમાં જે યૌદ્ધ ગુણુસ્થાનકે જણા-વવામાં આવેલા છે તે પૈકી સાસ્વાદન સિવાય ઉપશાન્ત-મોહ સુધીના દશ ગુણુસ્થાનકો આરોહણ-અવરોહણ બન્ને સ્વભાવવાળાં છે. ક્ષીણમોહ, સયોગીકેવલી અને અયોગીકેવલી એ ત્રણ ગુણુસ્થાનકો અવ-રોહણનો અસંભવ હોવાથી કેવલ આરોહણ સ્વભાવવાળાં છે જ્યારે આ સાસ્વાદન (બીજું) ગુણુસ્થાનક ઉપશમસમકિતથી પડતા આત્માને જ પ્રાપ્ત થતું હોવાથી ફક્ત અવરોહણ સ્વભા-વવાળું જ છે. ઉપશમસમકિતથી ખસતા આત્મા-ને આ સાસ્વાદન હોય છે. તે ઉપરાંત સાસ્વાદને આવ્યા બાદ અવશ્ય તે આત્મા મિથ્યાત્વે જ જાય છે. આ ઉપરથી એ પણ સ્પષ્ટ સમજ

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન:

[13]

શકાય છે કે-પ્રથમ મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાનકેથી આત્મા બીજા સાસ્વાદન ગુણુકાણે જઈ શકતો નથી, એથી ગુણુસ્થાનમાંથી જ બીજા ગુણુસ્થાનમાં આવે છે અને બીજે ગુણુસ્થાને આવ્યા બાદ તેને મિથ્યાત્વપ્રાપ્તિ અવસ્થાભાવિની હોય છે.

પ્રશ્ન:- જ્યારે ઉપર જણાવવા પ્રમાણે સાસ્વાદન સમક્રિત અવરોહણુ સ્વભાવવાળું જ છે, તો તેને ગુણુસ્થાન શા માટે કહેવામાં આવે છે ?

ઉત્તર:-મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાનની અપેક્ષાએ સાસ્વાદન ભાવ પણ ઉચ્ચ ગણાય છે, કારણ કે મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાન તો ભવ્ય-અભવ્ય બન્નેને હોય છે અને આ સાસ્વાદન ગુણુસ્થાન ફક્ત ભવ્યજીવને જ હોઈ શકે છે. પુનઃ ભવ્યજીવોમાં પણ જેઓનો સંસાર અપાર્ધપુદ્ગલપરાવર્તન માત્ર અવશેષ હોય તેઓને જ હોય છે, કારણ કે સિધ્ધાન્તમાં કહ્યું છે કે-“અંતોમુદ્ધુત્તમિત્તંપિ ફાસિયં હુજ્જ જેહિ સમ્મત્તં । તેસિં અવદ્ધુપુગલ-પરિયટ્ઠો ચેવ સંસારો ॥ ૧ ॥ ભાવાર્થ:-જે જીવોને અન્તર્મુદ્ધૂત માત્ર પણ સમ્યક્ત્વ સ્પર્શ્યું હોય તે જીવોનો નિશ્ચય અપાર્ધપુદ્ગલ-પરાવર્ત જેટલો અલ્પસંસાર બાકી રહેલો જાણવો.” આ વચન પ્રમાણે સાસ્વાદન સમ્યક્ત્વ ઉપશમ-સમ્યક્ત્વ વિના અસંભવિત હોવાથી મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાનથી આગળ અધિક ગુણુવાળું સ્થાન છે, માટે સાસ્વાદન એ ગુણુસ્થાનક હોઈ શકે છે.

મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાનકે ૧૧૭ પ્રકૃતિઓનો બંધ છે, ૧૧૭ પ્રકૃતિઓનો ઉદય છે, ૧૪૮ની સત્તા છે, જ્યારે સાસ્વાદન ગુણુસ્થાનકે ૧૦૧ પ્રકૃતિઓનો બંધ, ૧૧૧ નો ઉદય અને તીર્થકરનામકર્મ સિવાય ૧૪૭ ની સત્તા હોય છે. આ અપેક્ષાએ પણ મિથ્યાત્વ ગુણુસ્થાન કરતાં સાસ્વાદન ગુણુસ્થાન ઉચ્ચ કોટિનું છે.

સ્થૂલ દૃષ્ટિએ આ ગુણુસ્થાન સંકિલપ અધ્ય-

વસાયવાળું હોવાથી સંકિલપ-વિશુદ્ધિ ઉભય-સ્વભાવવાળા મિથ્યાત્વગુણુસ્થાન કરતાં કેમ ઉચ્ચ ગણાય ? ઇત્યાકારક શંકા જરૂર થાય, પરંતુ લક્ષ્યાધિપતિ શ્રીમંત માણસને પચાસ હજારનું નુકસાન થવા છતાં પચાસ હજારની મિલકત બાકી રહેલી હોવાથી (ભલે તેને નુકસાન થયેલ છે તો પણ) પચીસ હજારની મિલકતવાળા શ્રીમંતની અપેક્ષાએ તે ઉચ્ચ ગણાય છે. તે પ્રમાણે અહીં પણ બંધ-ઉદય-સત્તા, ભૂત-કાલીન સમ્યક્ત્વપ્રાપ્તિની અપેક્ષાએ સામાન્યતઃ મિથ્યાદૃષ્ટિ ગુણુસ્થાન કરતા સાસ્વાદન ગુણુસ્થાન ઉચ્ચ ગણવામાં આવેલ છે. અને ગુણુસ્થાન તરીકે :તેનું પ્રતિપાદન શાસ્ત્રકાર ભગવંતોએ કરેલ છે.

પ્રશ્ન:-એક આત્મા મિથ્યાદૃષ્ટિ છતાં સમ્યક્ત્વની સન્મુખ થયેલો છે અને બીજો આત્મા સાસ્વાદન ગુણુસ્થાનકે છે. આ બેમાંથી કોણ ઉચ્ચ કોટિનો ગણાય ? અથાત્ આત્મિક વિશુદ્ધિ કોની વધુ ગણાય ?

ઉત્તર:-સાસ્વાદન ગુણુસ્થાનક એ મિથ્યાદૃષ્ટિ ગુણુસ્થાનકની અપેક્ષાએ સામાન્યતઃ ઉચ્ચ ગુણુસ્થાન હોવા છતાં સમ્યક્ત્વ સન્મુખ થયેલો મિથ્યાદૃષ્ટિ તે સાસ્વાદન કરતાં વધુ ઉચ્ચ કોટિનો ગણી શકાય અને નિર્મલતા પણ તેની જ વધારે હોય. પૂર્વેક્ત પ્રશ્નોત્તરમાં સાસ્વાદનને મિથ્યાદૃષ્ટિની અપેક્ષાએ જે ઉચ્ચ કોટિનો જણાવેલ છે તે સામાન્ય મિથ્યાદૃષ્ટિની અપેક્ષાએ જણાવેલ છે અને તે બરાબર છે, પરંતુ સમક્રિતની સન્મુખ થયેલા આત્માને જે વિશુદ્ધિ, વીર્યોદ્ધાસ અને લેશ્યાની નિર્મળતા હોય છે તે જો બરાબર વિચારવામાં આવે તો સાસ્વાદનની અપેક્ષાએ તે સમ્યક્ત્વાભિમુખ મિથ્યાદૃષ્ટિ આત્મા ઉચ્ચ કોટિનો છે તે સહેજે સમજાય તેવી વાત છે.

[૧૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રશ્ન:—ઉપશમસમ્યક્ત્વને પ્રાપ્ત કરનારો પ્રત્યેક આત્મા શું અવશ્ય સાસ્વાદન ગુણુસ્થાન કે જ નય ?

ઉત્તર:—આ બાબતમાં બે મત છે. સિદ્ધાન્તકારનું એવું મન્તવ્ય છે કે—‘ઉપશમને પ્રાપ્ત કરનારો અવશ્ય સાસ્વાદન ભાવ પામીને મિથ્યાત્વે જ નય. તેનું પ્રમાણ આ રહ્યું—

આલંબનમલહંતી, જહ સદ્ગુણં ન મુંચે દિલિયા ।
 एवं अकयतिपुंजो, मिच्छं चिय उवसमी एह ॥

[બૃહત્કલ્પ, ગાથા ૧૨૦]

ભાવાર્થ:—જેમ ઇયળ આગળના ભાગમાં આલંબનને નહિ પામતી પોતાના સ્થાનને છોડતી નથી, તે પ્રમાણે જેણે ત્રિપુંજકરણ કરેલ નથી એવો મિથ્યાદષ્ટિ બીજો કોઈ પણ માર્ગ ન હોવાથી પુનઃ મિથ્યાત્વે આવે છે. મિથ્યાત્વે જતી વખતે સાસ્વાદન ભાવ પામે તેને માટે પ્રમાણ આ રહ્યું—

उवसमसम्मा पडमाणतो उ मिच्छतसंकमणकाले ।
 सासायणो छावलितो, भूमिमपत्तो व पवडंतो ॥

[બૃહત્કલ્પ ૧૨૭]

ભાવાર્થ:—મિથ્યાત્વે જવાને સન્મુખ થયેલો ઉપશમસમ્યક્ત્વથી પડતો આત્મા જઘન્યથી એક સમય અને ઉત્કૃષ્ટથી છ આવલિકા પર્યંત વિશાલ મુકામના ઉપલા માળથી પડેલા અને ભોંયતળીએ નહિ પહોંચેલા મનુષ્યાદિની જેમ ‘સાસ્વાદન’ ભાવને પામેલો ગણાય છે.

ઉપર જણાવેલા આ બન્ને પ્રમાણોથી એ વસ્તુ નક્કી થાય છે કે—‘સિદ્ધાન્તકારના મન્તવ્ય પ્રમાણે—જે આત્મા ઔપશમિક સમ્યક્ત્વ પામે તે ત્રિપુંજકરણના અભાવે અવશ્ય મિથ્યાત્વે નય અને મિથ્યાત્વે જતી વખતે અવશ્ય સાસ્વાદનભાવ પામે.

કર્મગ્રન્થકારો આ બાબતમાં બુદ્ધા પડે છે. તેઓનું તો એવું મન્તવ્ય છે કે—‘ઔપશમિક સમ્યક્ત્વને પામેલો આત્મા એ ઔપમ સમકિતનો કાળ પૂરો થવાના લગભગમાં જેવા પ્રકારની નિર્મળતા હોય તેવા ગુણને પ્રાપ્ત કરે છે, અર્થાત્ ઉપશમ સમકિતનો કાળ પૂર્ણ થવા લગભગમાં જે વિશુદ્ધિ હોય તો ક્ષયોપશમ સમકિત પામે, મધ્યમ અધ્યવસાયો હોય તો મિશ્ર ગુણુદષ્ટિ નય અને સંકલિષ્ટ પરિણામો હોય તો (સાસ્વાદન પામીને) મિથ્યાત્વે નય જે માટે પૂ. શિવશર્મ-સૂરિ મહારાજએ ‘શ્રી કર્મપ્રકૃતિ’માં પ્રતિપાદન કર્યું છે કે—

उवसंतद्धा अंतं विहिणा, उक्कड्ढियस्स दलियस्स ।
 अज्झवसाणणुरुवस्सुदओ, तिसु एकयरस्स ॥

(કર્મપ્રકૃતિ—ઉપશમનાકરણ ગાથા, ૨૨)

ભાવાર્થ:—ઉપશમસમ્યક્ત્વ સંબંધી કાળના પર્યન્તે અર્થાત્ કાંઈક અધિક એક આવલિકા જેટલો કાળશેષ રહે છે તે બીજી (મિથ્યાત્વ સંબંધી) સ્થિતિમાં રહેલા સમકિતમોહનીયાદિ ત્રણે પુંજોના દલિકોને ખેંચીને અંતરકરણની (ઉપશમસમકિત સંબંધી જે કાળ બાકી રહેલ છે તેની) છેલ્લી આવલિકામાં ગોપુચ્છાકારે ગોઠવે છે. ત્યારબાદ એટલે કે કાંઈક અધિક એક આવલિકા જેટલો કાળ બાકી હોતો તેમાંથી પણ ફક્ત એક આવલિકા જેટલો જ કાળ બાકી રહે ત્યારે જેવા અધ્યવસાયો હોય તેવો તે ત્રણે પ્રકારે ગોઠવાયેલા દલિકોમાંથી કોઈ પણ એક પ્રકારના દલિકોને ઉદય થાય છે, જે માટે ટીકાકાર ભગવંતે જણાવ્યું છે કે—‘ यदि तदानीं शुभः परिणामस्तर्हि सम्यक्त्वदलिकस्योदयः, मध्यमश्चेत्परिणामस्तर्हि सम्यग्मिथ्यात्वदलिकस्य, जघन्यश्चेत्ततो मिथ्यात्वदलिकस्येति ॥ ભાવાર્થ:—જે તે વખતે શુભ પરિણામ હોય તો સમકિતમોહનીયના દલિકો-

લે૦ આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ

શું દેવતા સુખી કરી શકે ?

મુખ્ય માત્ર સુખી થવાને દેવની સેવા, ભક્તિ, નામસ્મરણ આદિ અનેક પ્રકારની આરાધના કરે છે. આ બધું ય કરતાં પહેલાં દેવને ઓળખવાની ઘણી જ જરૂરત છે. જે માણસને સોનું અથવા તો હીરો ભેઠતો હોય તેણે સોનાને અને હીરાને સાચી રીતે અને સારી રીતે ઓળખવો ભેઠએ અથવા તો ઝવેરી તથા સરાફની પાસેથી તેની ઓળખાણ શીખી લેવી ભેઠએ; કારણ કે વસ્તુની સાચી ઓળખાણ સિવાય સાચી વસ્તુ મેળવી ધારેલું કાર્ય સાધવાની ઈચ્છા સફળ થઈ શકતી નથી.

જેવી રીતે દેવને ઓળખવાની જરૂરત છે

તેવી જ રીતે સુખને પણ ઓળખવાની જરૂરત છે. સાચું સુખ ઓળખ્યા સિવાય સાચા દેવ ઓળખી શકાતા નથી, અને સાચી રીતે દેવને ઓળખ્યા સિવાય સાચી રીતે ઉપાસના થઈ શકતી નથી, અને સાચી ઉપાસનાના અભાવે સાચી સુખસિદ્ધિ મળી શકતી નથી.

જેમ મીઠાશ સાકરનો ગુણ છે અને તે સાકરમાં સાકર સ્વરૂપે રહે છે તેવી રીતે સુખ આત્માનો ધર્મ છે અને તે આત્મામાં આત્મસ્વરૂપે રહે છે, અર્થાત્ સાકર તે જ મીઠાશ અને મીઠાશ તે જ આત્મા તે જ સુખ અને સુખ તે જ આત્મા. સાકરને

(શુદ્ધપુંજ)નો ઉદય થાય, મધ્યમપરિણામ હોય તો મિશ્રમોહનીય(અર્ધશુદ્ધપુંજ)નો ઉદય થાય અને જઘન્ય પરિણામ હોય તો મિથ્યાત્વમોહનીય(અશુદ્ધપુંજ)નો ઉદય થાય.

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે સિદ્ધાન્તકાર જ્યારે ઔપશમિક સમ્યક્ત્વવાળાને અવશ્ય મિથ્યાત્વે જવાનું જણાવે છે ત્યારે કર્મગ્રન્થકાર ઉપશમ સમક્તિવાળાને ક્ષયોપશમ સમક્તિ, મિશ્ર તેમજ મિથ્યાત્વ એ ત્રણમાંથી ગમે ત્યાં જવાનું જણાવે છે, એટલું જ નહિ પરંતુ એ ઉપશમસમક્તિવાળો જે પરિણામની ધારામાં વધતો જાય તો તે ઉપશમ સમક્તિમાંથી જ સીધો દેશવિરતિ તેમજ સર્વવિરતિપણને પણ પામે છે, જે માટે શતકબૂદ્ધ્યૂર્ણિમાં કહ્યું છે કે—“ઉવસમસમ્મ-હિટી ગ્રંતરકરણટિઓ કોઈ દેસવિરંપિ લમેઈ, કોઈ પમત્તાપમત્તભાવંપિ” ભાવાર્થ સ્પષ્ટ છે.

હવે ‘ઉપશમ સમક્તિના પર્યંત કાળમાં જે જીવને અશુભ પરિણામ આવે તે જીવ મિથ્યાત્વે જાય’ એમ જે જણાવ્યું છે તેમાં એટલું ધ્યાન રાખવું કે—મિથ્યાત્વે જાય ખરો પણ *સાસ્વાદન-ભાવ પામી મિથ્યાત્વે જાય. (અપૂર્ણ)

* આ બાબતમાં કેટલોક વિચારભેદ છે, જે આ પ્રમાણે—કેટલાક વિદ્વાનોનું એવું કથન છે કે—જે આત્માઓ ઉપશમસમક્તિને વમીને મિથ્યાત્વે જાય તે અવશ્ય સારવાદનભાવ પામીને પછી જ મિથ્યાત્વે જાય, જ્યારે બીજા કેટલાક વિદ્વાનો એમ જણાવે છે કે—‘છાલિગેસાણ પરં આસાણં કોઈ ગચ્છેજ્જા’ ઈત્યાદિ રૂપે કર્મપ્રકૃતિની ગાથાનું જે પદ છે તેમાં આપેલ ‘કોઈ’ એ પદથી ઉપશમસમક્તિને વમીને મિથ્યાત્વે જવાવાળા પ્રત્યેક આત્માઓ સારવાદનભાવ પામે જ એવો એકાંત નિયમ નથી. આ બન્નેમાં શું સાચું છે? તે કેવલિગમ્ય.

[૧૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

મીઠાશ મેળવવા પોતાનાથી ભિન્ન ગુણ-ધર્મ-વાળી અન્ય વસ્તુની જરૂર હોતી નથી તેવી જ રીતે આત્માને સુખ મેળવવા પોતાનાથી ભિન્ન ગુણધર્મવાળા જડ તથા જડના વિકારોની જરૂર નથી. જડ તથા તેના વિકારોના સંયોગથી સુખ માનવામાં આવે છે તે સુખ નથી પણ દુઃખને જ માની લીધેલું ભ્રામક જ સુખ છે.

જેઓ બનાવટી સુખ મેળવવા જે દેવની ઉપાસના કરે છે તેઓ ઉપાસ્ય દેવ જો કે સાચા જ હોય તો પણ દેવને સાચી રીતે ઓળખ્યા સેવાય ઉપાસના કરવાથી સાચું ફળ તેઓને મળી શકતું નથી અને તેથી તેઓની ઉપાસના મિથ્યા ફળવાળી થાય છે. તેથી કરી ઉપાસ્ય દેવની ખામી નથી, પણ ઉપાસક-ભક્તની ખામી છે. સાચા સુખનું સ્વરૂપ (આત્મામાં રહેલો પોતાનો ગુણ-ધર્મ) ટુંકાણમાં ઉપર આપણે જોઈ આવ્યા. હવે આપણે આવું સાચું સુખ મેળવવાને સાચા ઉપાસ્ય-દેવનું સાચું સ્વરૂપ સાચી રીતે વિચારી ઉપાસના દરમિયાન અવશ્ય લક્ષમાં રાખવું જોઈએ.

દેવના માટે સંસારમાં અનેક પ્રકારની માન્યતાઓ ચાલી રહી છે અને તે તેમના પ્રચારક ભક્તોને આભારી છે. હવે દેવ માત્રના સ્વરૂપનો વિચાર કરતાં પહેલાં દેવના બે વિભાગ પાડીએ : એક તો જન્મથી દેવગતિમાં ઉત્પન્ન થયેલા વૈકિય શરીરવાળા દેવો અને બીજા મનુષ્ય ગતિમાં ઉત્પન્ન થયેલા આત્મ-ગુણના આવરક કર્મોનો નાશ કરી, કેવળ-જ્ઞાન મેળવી વિકાસને પામેલા ઔદારિક શરીરવાળા દેવો અર્થાત્ એક દેવ છે અને

બીજા મનુષ્ય દેવ. સંસારમાં આ બંને પ્રકારના દેવોમાંથી દેવગતિમાં ઉત્પન્ન થયેલા, જન્મથી જ દેવ કહેવાતા અને પુન્યબળથી કર્મજન્ય કાંઈક વિશિષ્ટ પૌદ્ગલિક શક્તિને ધારણ કરવાવાળા દેવ, દેવની ઉપાસના કરવાવાળાનો પ્રાયઃ પંચાણું ટકા જેટલો ભાગ નીકળી આવશે; કારણ કે સંસારનો મોટો ભાગ પુદ્ગલાનંદી-જડાસક્ત છે.

પુદ્ગલાનંદી જીવો માને છે કે દેવતાઓની ઉપાસના કરવાથી તેઓ પ્રસન્ન થઈને પૌદ્ગલિક સુખના સાધનો મેળવી આપે છે. મનુષ્ય કરતાં વધારે શક્તિવાળા હોવાથી તેમના આધિ-વ્યાધિ, રોગ-શોક, આપત્તિ-વિપત્તિ મટાડી દઈને ધન, સ્ત્રી, પુત્ર, સુખ-સંપત્તિ આદિ આપી શકે છે અને ધારેલું કાર્ય સાધી આવી ઈચ્છાઓ પૂરી કરે છે. પુન્યની નળ-ળાઈથી પૌદ્ગલિક સુખના સાધન વગરના અથવા તો મેળવેલા સાધનોનો ભોગોપભોગ કરવાને અશક્ત બનેલા જ દેવ-દેવની ઉપાસના કરે છે એમ નથી, પણ પુન્ય બળથી મેળવેલા પૌદ્ગલિક સુખના સાધનવાળા જે ભવમાં ઉત્પન્ન થયા તે જ ભવમાં આનંદ માનવાવાળા ભવાલિનંદી જીવો પણ મેળવેલી સુખસંપત્તિ ટકાવી રાખવા અને આપત્તિ-વિપત્તિ ન આવવા દેવા તન-મન-ધનથી સેવા કરે છે, પરંતુ દેહમાં આત્મભુદ્ધિ ધારણ કરી પોતાના સ્વરૂપને ભૂલી ગયેલા એ જડાસક્ત જીવો બાણતા નથી કે દેવગતિમાં ઉત્પન્ન થયેલા દેવ, મનુષ્યના શુભાશુભના ઉદય સિવાય કાંઈ પણ શુભાશુભ કરી શકતા નથી. મનુષ્ય પોતાના શુભના ઉદયથી અતુક્રૂણ સંયોગો મેળવી સુખ-સાધન-સંપન્ન બની શકે છે. બાકી દેવતાઓ કાંઈ પણ આપી શકતા નથી, કારણ કે દેવગતિ-

શું દેવતા સુખી કરી શકે ?

[૧૭]

માં ઉત્પન્ન થયા પછી મળેલી સઘળી ઋદ્ધિ ફક્ત પોતાના જ ઉપસોગમાં લઈ શકાય છે. તેમાંથી બીજાને એક વીંટી સરખી પણ આપી શકાય નહિ. દેવતાના ભોગોપસોગની વસ્તુઓ શાશ્વતી હોવાથી ઉત્તરોત્તર ઉત્પન્ન થયેલા દેવતાઓ તે જ વસ્તુઓને વાપરે છે. દેવગતિમાં જીવે ત્યાં સુધી તે વસ્તુઓ વાપરે અને મરે એટલે વાપરેલી વસ્તુઓ હતી તેવી છાડીને ચાલતા થાય અને તે જ વિમાનમાં બીજા જીવ આવી સ્વામીપણે ઉત્પન્ન થાય. તે પાછી તે જ વસ્તુઓને વાપરે, માટે પુન્યબળથી દેવલવમાં ભોગવવા યોગ્ય મળેલી વસ્તુઓને દેવતાઓ પ્રસન્ન થઈને કે દયા કરીને મનુષ્યને દાન કરી શકતા નથી. જમીનમાં રહેલા નિધાનો પણ પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે બીજાને આપી શકે નહિ, કારણ કે દક્ષિણ દિશાનો સૌધ-ર્મેન્દ્ર અને ઉત્તર દિશાનો ઇશાનેન્દ્ર સ્વામી હોવાથી તેમની આજ્ઞા સિવાય જમીનમાંના નિધાનોને દેવતા કાઢી શકે નહિ. બાકી વિશિષ્ટ પુન્યના ઉદયથી દેવતા ભૂગર્ભનિધાન કાઢીને અથવા તો વૈક્રિય વસ્તુ બનાવીને કે બીજાને ત્યાંથી ઉચકી લાવીને આપી શકે છે, પરંતુ પુન્યવાન મનુષ્યોને તો ઉપાસના કર્યા વગર પણ દેવતાઓ આવીને સેવામાં હાજર થાય છે. તીર્થંકરો, ચક્રવર્તીઓ, વાસુદેવો, બલદેવો આદિ પુન્યશાળી મનુષ્યો કાંઈ દેવતાની ઉપાસના કરતા નથી, છતાં પુન્યાનુસાર ઇંદ્રો તથા દેવતાઓ નિરંતર સેવામાં હાજર રહે છે અને ઇચ્છાનુસાર (કે અનિચ્છાએ પણ) પૌંડ્ર-ગલિક સંપત્તિઓ મેળવી આપે છે. બાકી આત્મિક સાચી સંપત્તિ આપી શકતા નથી.

જેમ મનુષ્યો આઠે કર્મના આવરણવાળા

હોય છે તેમ દેવતાઓ પણ સંપૂર્ણ કર્મોથી ઘેરાયેલા હોય છે, પરંતુ જેટલા પ્રમાણમાં મનુષ્યો દેવતાની ઉપાસના કરવાવાળા હોય છે તેટલા પ્રમાણમાં દેવતાઓ મનુષ્યની ઉપાસના કરવાવાળા હોતા નથી એટલી જ દેવતાની પુન્યબળની અધિકતા. સંસારમાં સર્વોત્કૃષ્ટ પુન્ય તીર્થંકરોનું હોય છે. એ હેતુથી અને મનુષ્ય તપદ્વારા દેવતાઓને પણ દુર્લભ-દેવતાઓથી પણ અદિયાતી અનેક પ્રકારની લાગિધઓ મેળવી શકે છે તેમજ કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીને મુક્તિ મેળવી શકે છે. આવા કારણોને લઈને તે મનુષ્ય દેવતા કરતાં પુન્યબળમાં અત્યંત વધી જાય છે. તેમજ ગતિમાં પણ દેવતા કરતાં મનુષ્યગતિ અદિયાતી છે. બાકી પુન્યહીન પુદ્ગલાનંદી મનુષ્યો દેવતાઓને પોતાના કરતાં અધિક માનીને ઉપાસના કરે તો એ તેમની અણુસમજ છે. બીજા મનુષ્ય દેવ તે બીજા દેવો કરતાં શ્રેષ્ઠતર હોય છે. એમણે પૂર્વના ત્રીજા ભવમાં દેવ થવા યોગ્ય તીર્થંકરનામકર્મ નિઃકાચિતપણે આંધેલું હોય છે. તે કર્મ બંધાયા પછી ત્રીજા ભવે અવશ્ય ઉદયમાં આવે છે. સર્વોત્કૃષ્ટ પુન્યના ઉદયથી જન્મ થતાંની સાથે જ દેવગતિમાં ઉત્પન્ન થયેલા જન્મથી જ કહેવાતા દેવો અને તેમના સ્વામી ઇંદ્રો સેવામાં હાજર થાય છે. એમનો જન્મસમય ત્રણે લોકમાં-નારકીમાં ઉત્પન્ન થયેલા જન્મથી જ દુઃખી જીવોને પણ-એક ક્ષણ વાર આનંદ આપનારો થાય છે. એમના ઉપરનું કર્મની સત્તાનું દબાણ નબળું પડી ગયેલું હોય છે. જન્મથી જ આત્મસત્તા હાથમાં લીધેલી હોવાથી મોહ આદિ કર્મો થરથર કાંપતા રહે છે. એમનું આખું જીવન સ્વપરના કદયાણુ માટે વપ-

લેખક—મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ

પલ્લીવાલ પ્રાંતમાં અમારો વિહાર અને તે સમાજનો ઉદ્ધાર.

(ગત વર્ષના પૃષ્ઠ ૩૩૬ થી શરૂ)

રાયબાથી ત્રીજા મુકામે અમે ભરતપુર આવ્યા. ઓસવાલ, પલ્લીવાલ, શ્રીમાલ વગેરે બધા સ્વેતાંબર જૈનો સામે આવ્યા હતા અને જૈન ધર્મની જ્યજ્ય યોજાવતાં અમને શહેરમાં લઈ ગયા. નિરંતર વ્યાખ્યાન-પ્રભાવનાદિ થતાં.

(૧) અહીં અમદાવાદની સ્વેતાંબર જૈન ધર્મ પ્રચારક સમિતિદ્વારા અને શ્રી ગોડીજી પાર્શ્વનાથજીની પેઢી સુબંધદ્વારા થયેલ સ્વેતાંબર પલ્લીવાલ જૈન મંદિરના જીર્ણોદ્ધારનું કાર્ય જોયું. મંદિરજીના જીર્ણોદ્ધારનું કાર્ય સુંદર થયું છે. આ

જીર્ણોદ્ધારનો શિલાલેખ પણ લાગ્યો છે. આખા મંદિરજીનો કાયાકલ્પ જ થયો છે. બહારના ભાગમાં લાયબ્રેરી છે તેમજ સ્વાધ્યાય વિભાગ છે. મંદિરજીના તદ્દન સામે બહારના ભાગમાં નાની ધર્મશાળા છે. શ્રીચુત નાહટાજીએ પણ અહીં ઘણું સારું કાર્ય કર્યું છે. બહારથી મંદિરોનો સામાન, સુંદર પુસ્તકો, પૂજનાં ઉપગરણો આદિ વસ્તુઓ પહોંચાડી છે. પલ્લીવાલ જૈનોને પૂજ-દર્શનવિધિ આદિ પણ શીખવાઈયાં છે. સ્વેતાંબર પલ્લીવાલ જૈન મંદિરના જીર્ણોદ્ધાર પછી

રાય છે. એમની જીવનમુક્ત અવસ્થા અનેક જીવોને સાચી સ્વતંત્રતા અપાવનારી હોય છે. પોતે કર્મોનો પરાજય કરી સંપૂર્ણપણે સ્વતંત્ર બનેલા હોવાથી ઉપાસક લવ્ય ભક્તો સાચી-સંપૂર્ણપણે સ્વતંત્રતા મેળવી શકે છે. એમણે સમ્યગ્જ્ઞાનનો વિકાસ થયેલો હોવાથી ઔદયિક ભાવે પ્રાપ્ત થયેલી સુખ-સંપત્તિ અથવા આપત્તિ-વિપત્તિને સમભાવે સહન કરીને વિશિષ્ટતમ નિર્જરા દ્વારા વિશિષ્ટતમ આત્મવિશુદ્ધિ મેળવેલી હોય છે. આત્મ-ગુણઘાતી મોહાદિ ચારે કર્મોનો ક્ષય થવાથી કેવળજ્ઞાનાદિ અનંતચતુષ્ટયરૂપ આત્મ-લક્ષ્મીથી સમૃદ્ધ થયેલા હોય છે. આત્મ-વિકાસરૂપ અતિશયના પ્રભાવથી પ્રાણીઓ જન્મના વૈર ભૂલી જાય છે અને પવિત્ર

વચનો સાંભળી પોતપોતાની ભાષામાં સમ-જીને બોધ પામે છે. એઓ ક્ષણિક પરસ્વરૂપના ભોક્તા હોતા નથી પણ નિત્ય સ્વસ્વરૂપના જ ભોક્તા હોય છે. આવા દેવાધિ-દેવની ઉપાસના અનંત જ્ઞાન, દર્શન, જીવન, સુખ આદિ આત્મિક ગુણોનો વિકાસ કરવાવાળી હોય છે. આત્મિક ગુણોનો વિકાસ મેળવવાના હેતુથી કરવામાં આવતી એમની ઉપાસના સાચી ઉપાસના કહેવાય છે અને પૌદ્ગલિક વસ્તુઓ માટે કરવામાં આવે તો તે અજ્ઞાન-તાની સૂચક છે, માટે વીતરાગ દેવની ઉપાસના વીતરાગ દશા મેળવવાને માટે જ કરવી જોઈએ, જેથી કરીને જન્મ, જરા, મરણ ટળી જવાથી આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટ થાય છે અને શાશ્વત સુખ મેળવી શકાય છે.

પલ્લીવાલ પ્રાંતમાં અમારો વિહાર અને તે સમાજનો ઉદ્ધાર [૧૯]

શ્વે. પલ્લીવાલો સુખી થયા છે, ઘર વધ્યાં છે અને ધર્મભાવના વધતી જાય છે. યદિ આપણા સાધુ મહાત્મા અહીં ચાતુર્માસ રહે તો ઘણું જ લાભ થવા સંભવ છે.

(૨) ગોપાલગઢમાં શ્રીમાલોના શ્વે. મંદિર-જીનો જીર્ણોદ્ધાર થયો છે.

(૩) ઓસવાલોના મંદિરના જીર્ણોદ્ધારનું કાર્ય અધુરું બંધ પડ્યું છે. આ મંદિરના જીર્ણોદ્ધાર માટે અમે સાત વર્ષ પહેલાં ભરતપુર આવ્યા ત્યારે ઉપદેશ આપી રૂપિયા ચારેક હજાર કરાવ્યા હતા, ઘટતી મદદ બહારથી મળી જશે તેમ પણ કહ્યું હતું; પરંતુ મીસ્ત્રીએ ખર્ચ ઘણો કરાવ્યો. પૈસા ખૂટ્યા અને કામ બંધ થયું. આસપાસમાં અનેકય વધ્યું. ભરતપુર આવી આ સંબંધી ઉપદેશ આપી બાકી રહેલા પૈસા બધા આપ્યા છે. લાલા બસન્તીલાલે રૂપિયા એક હજાર આપવા કબૂલ્યું અને બીજી વ્યવસ્થા કરાવી, જેથી હવે કાર્ય શરૂ થશે તેમ જણાય છે.

ભરતપુરમાં આજુબાજુનાં ઘણાં ગામોમાંથી શ્વે. પલ્લીવાલ ભાઈઓ આવ્યા. પોતાપોતાના ગામમાં પધારવાની વિનંતિ કરી ગયા. ભરતપુરમાં વ્યાખ્યાનમાં જૈન જૈનેતર બધાએ આવતા. અમલદારો પણ આવતા. બધાના આગ્રહથી હિન્દી સ્કૂલમાં ‘મનુષ્ય કર્તવ્ય’ પર બહોર વ્યાખ્યાન પણ રાખ્યું. સ્કૂલનો વિશાલ હોલ જનતાથી ખીચોખીચ ભર્યો હતો, શ્વેતાંબર દિગંબર, સ્થાનકવાસી, બટ, રાજપુત, બ્રાહ્મણ, આર્યસમાજ, હિન્દુ મુસલમાન બધાએ આવ્યા હતા. રાજ્યના ઉચ્ચ અધિકારીઓ પણ આવ્યા હતા. વ્યાખ્યાનની અસર ઘણી જ સારી થઈ અને પૂજ્યપાદ શ્રી દર્શનવિજયજી મહાજીશ્રીને “જૈન સાહિત્યરત્નાકર”નું માનવતું બરુદ આપ્યું; પરંતુ મહારાજશ્રીએ તો સાફ ઈન્કાર જ કર્યો. આખરમાં એક આર્યસમાજ ભાઈએ કહ્યું અમે

ગરીબ માણસો છીએ અમારી ભક્તિ અને પ્રેરણાથી અમારી પાસે જે હતું તે આપને ચરણે ધર્યું છે. સભા ખતમ થઈ અને જૈન શાસનની પ્રભાવના સારી થઈ.

વિહાર સમયે પણ તહસીલદાર, ફોજદાર વગેરે હાજર હતા. ભરતપુર છોડી અમે પલ્લીવાલ પ્રાંતમાં આગળ વધ્યા.

પીંધારા:—

એક શ્વેતાંબર પલ્લીવાલ જૈન મંદિર છે. પલ્લીવાલોનાં ઘર તો થોડાં જ છે. ત્યાં પટવારીજી બહુ જ ભલા અને ધર્મપ્રેમી છે. અહિં મંદિરની વ્યવસ્થા બરાબર નથી. આ ગામ નીચે ૧૮ ગામ છે. આ ગામોના પલ્લીવાલો પર્વદિવસોમાં દર્શન આવે છે. છેલ્લાં કેટલાયે વર્ષોના લાગાનથી આવ્યા. બીજી આમદાની પણ નથી, મદદની જરૂર છે. જીર્ણોદ્ધારમાં થોડા ખર્ચે સારો લાભ થાય તેમ છે. પેરસર—

અહીં પલ્લીવાલોનાં ૮ ઘર છે. અહીં શ્વેતાંબર જૈન મંદિર હતું પરંતુ આ ગામ મુસલમાન જમીનદારનું હોવાથી મુસલમાનોએ મંદિર તોડી નાંખ્યું એટલે મંદિર ઢેરામાં સ્થાપિત કરવામાં આવ્યું છે. પેરસરના શ્રાવકશ્રાવિકાઓ ઢેરા દર્શન કરવા જાય છે. અઠાઈ(પર્યુષણ)માં તો રોજ દર્શન કરવા જાય છે. બાકી તિથિએ દર્શન કરવા જાય છે.

ઢેરા—

પેરસરથી બે માઈલ દૂર છે. અહીં બે ઘર છે. એક જૈન મંદિર છે. મંદિરજીની વ્યવસ્થા જોઈ સુધારાવધારાની જરૂર છે. પૂજા પણ બરાબર નથી થતી. અજ્ઞાનતા, દરિદ્રતા અહીં જીવતી-જાગતી જોવા મળે છે. ઢેરામાં પણ સંવેગી સાધુ ગયેલા નહિં. અમને જોઈ એક ખેડૂતે પૂછ્યું. બાવાજી કોણ છો તમે ?

[૨૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

અમે—જૈન સાધુ.

ખેડૂત—મહારાજ મુખ પર પટ્ટી તો ખાંધી નથી.

અમે—અમે મુખ પર પટ્ટી ખાંધનાર નથી. એમનાથી અમે જુદા છીએ.

ખેડૂત—મહારાજ મોહરઢાપ તો લગો નહીં હૈ ?

અમે—પછી તેને સમજાવ્યો. તે સાધુઓ જુદા અને અમે જુદા છીએ.

ખેડૂત—વે સાધુ તો બહે બુરે હોતે હૈ ।

આ સાંભળી અમને ક'ઇક દુઃખ પણ થયું. આ પ્રાંતમાં સ્થાનકમાર્ગી સાધુઓની પ્રતિષ્ઠા સારી નથી. તેમનું આચારનું શૈથિલ્ય અને આહારવિહારની અમર્યાદ પ્રવૃત્તિને લીધે આ પ્રદેશના અજ્ઞેનો તો તેમને અનાદરની દૃષ્ટિ એ જ દેખે છે. અમે વેરમાં પણ આવું જ સાંભળ્યું. ખેર, આપણે આવી વાતો પર દૃષ્ટિ ન નાંખીએ; પરંતુ તેમનાથી જૈન ધર્મની જે નિંદા અને હેલના થાય છે તે તરફ કેમ ઉપેક્ષા અને ઉદાસીનતા રાખી શકાય ? મેં અહીં આટલી વાત નોંધી છે તે ટીકાની દૃષ્ટિએ નહિં કિન્તુ હિતશીક્ષાની દૃષ્ટિએ જ નોંધી છે.

ઢેરાથી અમે વેર ગયા. ભરતપુરના સંઘના કેટલાએ શ્રાવકો અહીં સુધી આવ્યા હતા. પલ્લીવાલો પણ આવતા. પેરસરના પલ્લીવાલ જૈનો પણ આવ્યા હતા. તેમને ઉપદેશ આપી જૈન ધર્મમાં સ્થિર થવા સમજાવ્યું હતું. રાત્રિભોજન, કંઠમૂળ આદિનો ત્યાગ, પર્વતિથિએ જિનેશ્વર દેવનાં દર્શન, પૂજન કરવા જરૂર અહીં આવવું તેમ સમજાવ્યું હતું.

અહીં આપણા સાધુઓના વિહારની ઘણી જ

આવશ્યકતા છે. આ લોકોએ સંવેગી સાધુ જિંદગીમાં—અમને જ પહેલવહેલા જોયા. સંવેગી સાધુઓનો વેશ અને ઉપદેશ સાંભળી તેમને આશ્ચર્ય થતું. પછી સત્ય ધર્મ સમજાવતાં તેઓ ખુશી થઇ જતા.

વેર—

ઢેરાથી અમે વેર આવ્યા. રસ્તામાં રેત અને કાંટા. સવારના નવ વાગ્યાના ચાલેલા સાંજના ચાર વાગે અમે વેર આવ્યા. અહીં સુંદર શ્વેતાંબર મંદિર, ધર્મશાલા, નાની લાયબ્રેરી છે. પલ્લીવાલોનાં ૯ ઘર છે. અહીં સંવેગી સાધુ અમે પહેલવહેલા જ આવ્યા એમ વયોવૃદ્ધ ડોસાઓ કહે છે. વેર આવવાનો રસ્તો એટલો કઠિન અને મુશ્કેલીભર્યો છે કે સાધુઓને આવતાં ઘણી જ મુશ્કેલી પડે તેમ છે. સ્થાનકમાર્ગીઓ પણ ખીજે રસ્તેથી આવે છે. અહીં તેમના સંબંધી અભિપ્રાય કાંઈ સારો નથી. મંદિરજીમાં મૂલનાયક શ્રી ચંદ્રપ્રભુજીની મૂર્તિ વિ. સં. ૧૫૨૨ અષાઢ શુ. ૪ ગુરુવારે શ્રી શાલિભદ્રસૂરિજીના દ્વારા પ્રતિષ્ઠિત છે. ખીજી મૂર્તિ વિ. સં. ૧૬૬૮ ની શ્રી જીનચંદ્રસૂરિ પ્રતિષ્ઠિત અને શેઠ હીરાનંદે ભરાવેલી છે જે આગ્રાથી આવી હશે. મંદિરજીના જીણાખારની જરૂર છે. થોડા ખર્ચે સારો લાભ મળે તેમ છે.

અહીં યતિજનો એક પુસ્તકભંડાર છે તે જોયો. વિજયગચ્છના યતિઓના હાથનાં લખેલાં પુસ્તકો, શાસ્ત્રો તો સ્થાનકમાર્ગી સાધુઓ ઉપાડી ગયા છે. કેટલાક શુટકા સારા છે જેમાં સંસ્કૃત સ્તોત્રો છે. પુસ્તકો ઠીક ભંડારમાં મૂકાવ્યાં. વ્યાખ્યાનમાં શ્વેતાંબર, દિગંબર, જૈન અને જૈનેતર બધાએ લાભ લેતા. અહીંથી વિહાર કરી સિરસ થઇ ભુસાવલ પહોંચ્યા.

શ્રેષ્ઠ : શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ શાસ્ત્રી.

નાળેણ મુણિ હોઈ.

બારમા તીર્થપતિ શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીના સ્તવનમાં શ્રીમદ્ આનંદધનજી મહારાજ અધ્યાત્મના વિષયને વધુ વિસ્તારી મુમુક્ષુ આત્માને એવી કક્ષા ઉપર આણી મૂકે છે કે તે સ્વતઃ બાકી રહેલ માર્ગ કાપી ઇષ્ટ-ફળની પ્રાપ્તિ કરી શકે, પણ તે ત્યારે જ શક્ય બને કે આત્મા બારમા જિનને ઉદ્દેશી રચાયેલ સ્તવનને બરાબર પચાવે. એ સારુ પૂર્વે ચેતવણી આપી હોવા છતાં એક વાર ફરીથી જણાવે છે કે ત્રણ ભુવનના નાથ એવા વાસુપૂજ્ય ભગવાન ઘણા નામે ધરાવે છે. એટલે કે પરમાત્માને હૃદયથી આત્માઓ ભતભતના નામેથી પિછાને છે અથવા તો ઇચ્છિત રીતે સંગોષ્ઠે છે એની કેવળ ગણના કરવાથી, અથવા તો શુક સદૃશ ‘રામ’ નામ જાપી જવાથી કંઈ બીજું વળે તેમ નથી જ. એ પાછળ જે જે બુદ્ધા બુદ્ધા હેતુઓ યોજાયેલા હોય છે તે બરાબર સમજવાની જરૂર છે. સંસારી જીવોના બહિરાત્મા અને અંતરાત્મા એમ જે ભેદો નજર સન્મુખ તરી આવે છે એમાં અહીં તો કેવળ અંતરાત્માની વાત કરવી છે. જ્યાં લગી બહિર દશા વર્તે છે ત્યાં લગી પરમાત્મભાવ દૂર હોવાથી એ માટે વિચાર કરવાપણું જ નથી.

અંતરાત્મા બરાબર નોંધી રાખે કે-

‘પરિણામે બંધ’ અને ‘ઉપયોગે ધર્મ’

એ નાનકડા સૂત્રો તેની પાછળ રહેલ રહસ્યના મુદ્દાથી વિચારતાં ઘણા અગત્યના છે. નાનકડો જણુતો સૂર્ય સારા જગતને ઉગ્મા ને પ્રકાશ આપે છે અને નાના એવા અંકુશથી

મોટા એવા ગજરાજ પણ વશ કરી શકાય છે. એ ન્યાય ઉપરોક્ત સૂત્ર-યુગલને લાગુ પડે છે.

ચેતન-જીવ અગર આત્મા એ ઉપયોગ ધરાવે છે:

૧. નિરાકાર અર્થાત્ સામાન્ય ઉપયોગ.

૨. સાકાર અર્થાત્ વિશેષ ઉપયોગ.

નિરાકારમાં દર્શનગુણ અગ્રભાગ ભજવે છે; જ્યારે સાકારમાં જ્ઞાનગુણ છતાં એ ઉભય ગુણો બેલડીરૂપ છે. વાસુદેવ-બળદેવ વચ્ચે જે ગાઠ સ્નેહ હોય છે એ કરતાં પણ આ બેલડીનો સંબંધ વધુ ગાઠ હોઈ અતૂટ છે. ઉપરોક્ત પ્રકારના ઉપયોગમાં રમણ કરતો ચેતન આઠ પ્રકારના કર્મો અગર તો એની ૧૫૮ પ્રકૃતિની વિસ્તૃત વાડીમાંથી શુભ-અશુભ પરિણામના જોરે ભતભતની પ્રકૃતિના બંધનોમાં ગુંથવાય છે. એના ફળ અનુભવ ટાણે શુભ હોય છે તે પુણ્યના વર્ગમાં લેખાય છે અને અશુભ હોય છે તે પાપના મથાળા હેઠળ મૂકાય છે.

યોગિરાજ બીજી ગાથામાં આ જટિલ વિષયને ઠસાવવા સારુ નિરાકારનું લક્ષણ બતાવતા કહે છે કે-

‘નિરાકાર અભેદ સંગ્રાહક’ અર્થાત્ ભેદ વગર સંગ્રહ કરનારને તે નિરાકાર યાને દર્શનોપયોગ.

‘ભેદ-ગ્રાહક સાકારો રે’ અર્થાત્ ભિન્ન ભિન્ન સ્વરૂપે એની વિવક્ષા કરી ગ્રહણ કરનાર તે સાકાર યાને જ્ઞાનોપયોગ.

[૨૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આમ ઉપયોગના બે ભેદે ચેતન પણ બે ભેદવાળો કહેવાય. બાકી તો એ પરથી સાર એટલો જ લેવાનો છે કે ઉપર વર્ણીત ઉપયોગના બેરે આત્મા જડ-ચેતનસૃષ્ટિમાં સમયે સમયે કર્મબંધનરૂપ વ્યાપાર ચલાવી રહેલ છે. કર્મોનું કર્તાપણું તે પરિણામ આશ્રયી છે અર્થાત્ જીવે અમુક અધ્યવસાયના બેરે અમુક જાતના કર્મો ઉપાજન કર્યા એમ વ્યવહારમાં કહી શકાય, બાકી નિશ્ચય દૃષ્ટિથી જોતાં ચેતન સ્ક્રિપ્તિવત્ નિર્મળ હોવાથી એને કર્મનો બંધ થતો જ નથી. દાખલા તરીકે જીવ મિથ્યાત્વના પરિણામે વર્તતો હોય ત્યારે મિથ્યાત્વ કર્મ-પ્રકૃતિનો બંધ કરે, પણ એ વેળા અવિરતિના પરિણામ ન હોવાથી એને અવિરતિનો બંધ ન પડે. તેથી કર્તાપણું પરિણામમાં છે અને નહીં કે જીવમાં. જે હેતુ વડે કરાય એ કર્મ કહેવાય અને તેથી કરવા માત્ર કર્મ તો એક જ છે પણ એને તત્ત્વવેત્તાઓ જુદા જુદા દૃષ્ટિબિંદુઓથી જુએ છે ત્યારે તેના સંબોધનો વધી પડે છે. સાત નયદ્વારા એની વહેંચણી મુખ્યપણે કરી શકાય, છતાં બારિકાઈથી એની વિસ્તૃત આલોચના કરનાર સાત પરથી સાતસો સુધી પહોંચી જાય છે. આમ એક રૂપમાંથી અનેક રૂપ થતાં વાર નથી લાગતી.

આ જાતની બહુરંગી વિચારસરણીમાં મુંઝાયા વગર, એ સર્વનું સ્વરૂપ બરાબર અવધારી લઈ, એ દ્વારા ઊભા થયેલ ભિન્ન ભિન્ન દર્શનોનો આશય વધાવી લઈ, આગળ કૂચ કરવાની હોવાથી અત્રે એનો ઉદ્દેશ ઇશારા માત્ર કર્યો છે. એ ઉપરથી વ્યવહાર અને નિશ્ચય નામના બે નય પરત્વે ધ્યાન રાખી, અષ્ટકર્મ-રૂપી મહાન્ ચોદ્ધાઓનો સામનો કરવાનું જે

મૂળ ધ્યેય છે એ જરામાત્ર લક્ષ્ય બહાર થવા ન દેવું.

સ્તવનની ચોથી ગાથા વસ્તુસ્વરૂપનું યથાર્થ દર્શન કરાવે છે એટલા સારુ એને પ્રત્યેક આત્માએ-ખાસ કરી મુમુક્ષુ જીવે અવશ્ય હૃદયમાં કેતરી રાખવા જેવી છે-

દુઃખ સુખરૂપ કરમફલ જાણો,
નિશ્ચય એક આનંદો રે;
ચેતનતા પરિણામ ન ચૂકે,
ચેતન કહે જિનચંદો રે.

“હે ભવ્યો ! દુઃખસ્વરૂપ અને સુખસ્વરૂપ અર્થાત્ દુઃખ દેનારા ને સુખાનુભવ કરાવનારા એવા કર્મનાં બે ફળ છે, તે વ્યવહાર નયની અપેક્ષાએ છે. નિશ્ચય નયના અભિપ્રાય અનુસાર ત્રણે કાળમાં આત્મા નિજ-સ્વભાવનો એટલે કે પોતાના મૂળ ગુણોનો જ કર્તા હોઈ, અદ્વિતીય આનંદમય છે. એને અન્ય પ્રકારે કર્તાપણું કે ભોક્તાપણું છે જ નહીં. જીવમાં ચેતન્ય ધર્મ એ એક એવો જીવંત ધર્મ છે કે જે પૂર્ણપણે નિર્મળ થતાં એને અન્ય વસ્તુની અપેક્ષા રહેતી નથી. એ ચેતનાપણું પરિણમન ધર્મમાં પલટાતું નથી; કારણ કે એ આત્માનો જ ધર્મ છે અર્થાત્ ગુણ છે. ગુણથી જ ગુણીની ઓળખાણ થાય છે. કહ્યું છે કે—

ધર્મી અપને ધર્મકું, ન તજે તિનુ કાલ;
આત્મજ્ઞાન ગુણ નવ તજે, જડ કિરિયાકી ચાલ.

તેથી ધર્મને અભાવે ધર્મીનો અભાવ અને ધર્મને સદ્ભાવે ધર્મીનો સદ્ભાવ એ ટંકશાળી વચન છે.

પાંચમી ગાથા એ વાતનો ઉપસંહાર કરતાં કહે છે કે ચેતના ધર્મે વ્યાપી રહેલ ચેતન અર્થાત્ જીવ યથાર્થ સમજ પછી સ્વપરની

નાળેળ મુણિ હોઈ

[૨૩]

પિછાન સરળતાથી કરે છે. નિજધર્મ શું છે અને પરધર્મ એટલે કે કર્માવરણનો ધર્મ શું છે એ સ્પષ્ટપણે જોઈ શકે છે. એને વિચાર આવે છે કે હું ચેતન છું, ભલે હું પુદ્ગલ સાથે રમતમાં પડ્યો છું છતાં એ કંઈ મારો ધર્મ નથી. પુદ્ગલ તો જડ છે. ચેતન ને જડના જ્યાં ધર્મો જ ભુદ્ધા છે ત્યાં પરસ્પરની દોસ્તી શા કામની? એમાં જડને શું ગુમાવવાપણું છે? કેવલ ચેતન એવો જે હું-તેનું ઊઘાડું અધઃપતન સમાયેલું છે. ચેતન્ય ધર્મ શાશ્વત છે જ્યારે જડ તો વિનાશી છે. સડણુ, પડણુ વિધ્વંસન એના સ્વભાવો છે.

‘જ્યાં લગી આઠ કર્મોના બંધનની જકડામણુ લીલી ન પડી હોય ત્યાં લગી એના દ્વારા થતી દરેક ક્રિયા મારા અર્થાત્ આત્માના નામે ચઢતી હોય. જાણે હું જ એ બધું કરી રહ્યો હોઉં એવું માની બેઠો હોઉં, છતાં ઉપર જોયું તેમ મારા મૂળ સ્વભાવથી-મારા જ્ઞાન, દર્શન ને ચારિત્ર ગુણોથી એ વિપરીત છે; એટલે કે વસ્તુતઃ મારે એની સાથે રહેજ પણ લેવાદેવા નથી. મોહ-મદિરાસક્રત માનવી માફક, ખરાને જોટું ને જોટાને ખરું માની લેવા તૈયાર થયેલ હું, યોગિરાજ કહે છે તેમ નિશ્ચય નજરે કેઈ ભુદ્ધો જ છું. એનો ધર્મ પણ અનેરો છે.’

“આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્તિ એ મારું લક્ષ્યબિંદુ છે અને એ આત્મજ્ઞાન કે સ્વસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ એ કંઈ બહારથી શોધી આણવાની ચીજ નથી. કુંટીમાં રહેલી કસ્તૂરી ન જાણનાર હરણુ એને સારું જેમ ચારે દિશામાં ભ્રમણુ કરે અને પરિણામે થાકી જાય છે તેમ મારી અત્યાર સુધી એ જાતની જ દશા થઈ છે! મારા

સાચા ગુણો મારી પાસે હોવા છતાં કર્મ-મદિરાના કેફમાં એ હું ન પિછાણી શક્યો. પરિણામ એ આવ્યું કે જે પુદ્ગલ યાને જડના ધર્મો હતા તેને હું મારા માની બેઠો, એમાં રાગ્યો અને માગ્યો; તેથી સંસારરૂપ અટવીમાં રબરના દડાની માફક આમથી તેમ અથવા તો ઊંચેથી નીચે જેમનો ધક્કો વાગ્યો તેમ ઉછળ્યા કર્યો!

“સિદ્ધાંતમાં સ્પષ્ટ કથન છે કે જેને સ્વરૂપપ્રાપ્તિ થઈ તે જ ચેતન કહેવાય. લક્ષણુ સહિત હોય તે જ પ્રમાણુ મનાય બીજા તો કહેવા માત્ર ચેતન જાણવા. અત્યારસુધીની મારી કરણી સાચા ચેતનની નહિ પણ કહેવા માત્રના ચેતન જેવી છે.”

શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામીએ જેમ એ સર્વના નિષ્કર્ષ પછી આત્મસ્વરૂપને પિછાની લીધું, તેમ એ પ્રભુના સ્તવનદ્વારા યોગિરાજ પણ આત્માને સ્વસ્વરૂપની પિછાન કરવાની અર્થાત્ લાંબા કાળથી રિસાયેલ એ સ્વરૂપનો સાક્ષાત્કાર કરવા અર્થે મનાવી લેવાની વાત કરે છે. નિરંતર એની સાથે હેત રાખવાની, ગાઠ પ્રીતિથી એની સાથે ગાંઠ વાળવાની સલાહ આપે છે. ટુંકમાં સ્વરૂપમાં જ પ્રવર્તવાની આજ્ઞા કરે છે. અન્ય પ્રકારના ચિંતન સાથે કાયમને માટે છૂટા-છેડા કરવાની ચેતવણી આપે છે.

આતું નામ સાચું અધ્યાત્મ. આ સ્વરૂપને જાણે તે જ અધ્યાત્મ અને એ જ મુનિ. સાચું જ્ઞાન ધરાવે તે શ્રમણુ કે સાધુ કહેવાય.

‘નાણેળુ મુણિ હોઈ’ એ આપ્તવચન છે. સ્વરૂપજ્ઞાનથી રહિત આત્મા એ નામના આત્મા છે અને એ જ્ઞાનવિહુણુ મહાત્માને માત્ર ઓઘા મુહપત્તિ ધારણુ કરનાર મહા-તમા

અનુ : અભ્યાસી B. A.

કર્તવ્ય મી માં સા

(ગત વર્ષના પૃષ્ઠ ૩૪૩ થી શરૂ)

બ્રહ્મચારીનો ધર્મ

ચોવીશ વર્ષ સુધી બ્રહ્મચર્યનું પાલન કરીને ગુરુની પાસે રહેવું. સેવકની માફક ગુરુસેવા કરતાં કરતાં સમસ્ત શાસ્ત્રોનું અધ્યયન કરવું. જિતેન્દ્રિય, સુશીલ, મિતાહારી, દક્ષ અને શ્રદ્ધાવાન બનવું. સ્ત્રીઓની સાથે કદી પણ વાતચિત ન કરવી. તેલ, સાબુ વિગેરે ન લગાડવા. માળા ન પહેરવી. અત્તર ન લગાડવું. પગરખાં ન પહેરવાં. પલંગ પર ન સૂવું. આ રીતે રહેતાં રહેતાં યથાશક્તિ અભ્યાસ કરીને ગુરુદક્ષિણા આપીને ગૃહસ્થાશ્રમમાં પ્રવેશ કરવો.

ગૃહસ્થનો ધર્મ

ગૃહસ્થાશ્રમમાં પ્રવેશ કરીને પોતાથી ઓછી ઉંમરની સવર્ણુ, સુલક્ષણા અને સારા વંશમાં જન્મેલી કન્યાની સાથે લગ્ન કરવું, તપ, અધ્ય-

અર્થાત્ ઘણી ફિકરવાળા આત્મા છે. કેવળ વેશમાત્રથી સાધુ છે, માત્ર દ્રવ્ય લિંગી છે. સ્વરૂપ જ્ઞાનમાં લાવલિંગીપણું જરૂરી છે જે ત્યાં શોધ્યું પણ જડતું નથી.

આત્માની બહાર સ્વરૂપ જ્ઞાન સંલવતું જ નથી. એની ખોજ અંદર કરવાની છે અને એ જે કરી રહ્યા છે તે આનંદધનના સાથી છે.

એ વાત હરગીજ ભૂલશે નહીં કે—
આતમજ્ઞાની શ્રમણ કહાવે,

બીજા તો દ્રવ્ય લિંગી રે;
વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે,
આનંદધન મતિ સંગી રે.

યન અને દાન ત્રણે આ આશ્રમમાં કરવા જોઈએ. પ્રતિગ્રહ, અધ્યાપન અને યજ્ઞ કરાવવા એ કેવળ બ્રાહ્મણનું કર્તવ્ય છે. ઇશ્વરમાં ભુક્ષિ સ્થિર કરીને અનાસક્તિ સહિત સંસારના જુદા જુદા કામો કરતાં શાંતિ પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. ઘરની અંદર વિચારવાન પુરુષે અતિથિની માફક રહેવું જોઈએ. એમ કરવાથી સંસાર બંધનનો હેતુ નથી રહેતો. મમતા જ બંધનનો હેતુ છે. ઘરમાં રહીને ન્યાયયુક્ત સંસારીકર્મોદ્ધાર આત્માને ઉજ્જવળ બનાવવો જોઈએ.

યતિના ધર્મ.

બધા જીવોને મિત્રતુલ્ય માનીને આખા વિશ્વને આત્મામાં અને આત્માને આખા વિશ્વમાં જોવો. ન જીવવાની ઇચ્છા કરવી ન મરવાની. અસત્ય શાસ્ત્રોને ગ્રહણ ન કરવા, વૈદક અથવા જ્યોતિષથી આજીવિકા ન ચલાવવી. કોઈ શાસ્ત્રિય વિષય ઉપર ચર્ચા ચાલતી હોય તો કોઈ પક્ષમાં ન ભળવું, વ્યાખ્યાન કરીને આજીવિકા ન ચલાવવી, એવી રીતે ચૂપચાપ જીવન એકાંતમાં વિતાડવું કે જેની કોઈને બાધ ન થાય. સોનું વિગેરે ધાતુ પાસે ન રાખવી. પ્રતિષ્ઠા, સ્ત્રી, ધન, શિષ્ય અને પોતાનું ઘર એ પાંચ સંન્યાસી-ત્યાગવૃત્તિવાળાના શત્રુ છે. તેનો ત્યાગ કરવો.

જે કામિની-કાંચનનો ત્યાગ નથી કરી શકતો તેને માટે સંન્યાસ-ગ્રહણ અશક્ય છે. સંન્યાસીએ સ્ત્રી ને ધનનો ત્યાગ કરીને કેવળ ભિક્ષાદ્વારા

કર્તવ્ય મીમાંસા.

[૨૫]

જીવનનિર્વાહ કરવો જોઈએ. વૈરાગ્ય તથા જ્ઞાન એ જ સંન્યાસીનું ભૂષણ છે.

वैराग्यस्य फलं बोधो बोधस्योपरतिः फलम् ।
स्वानुभवत्परा शान्तिरेवा वोपरतेः फलम् ॥

ત્યાગ અને જ્ઞાનયુક્ત યોગી જ જ્ઞાનનું મુખ્ય ફળ મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. ચિત્તમાં જ્યાં સુધી ઉપરતિ નથી થતી, જ્યાં સુધી વિષયોમાં નિઃસ્પૃહતા નથી થતી ત્યાં સુધી બ્રહ્માનંદની પ્રાપ્તિ થઈ શકતી નથી. બ્રહ્માનંદમાં પ્રધાન વિધન છે આસક્તિ તથા કામના. તેથી એનો ત્યાગ થાય તો જ યોગ ગ્રહણ કરવો જોઈએ. સંન્યાસમાં મુખ્યત્વે કરીને બ્રાહ્મણનો અધિકાર છે. શમ, દમ, તપ, સંતોષ અને સ્વાધ્યાયથી સંપન્ન પુરુષ નીચ ફળમાં ઉત્પન્ન થયો હોય તો પણ તે ગુણોથી રહિત પુરુષનો જન્મ બ્રાહ્મણ-ફળમાં થયો હોય તો તેનાથી એ નીચ ફળમાં ઉત્પન્ન થયેલો પુરુષ શ્રેષ્ઠ છે. ત્યાગ કરવાનો અધિકાર તો સર્વને છે. ભોગની અપેક્ષાએ ત્યાગની શક્તિ વધારે છે, એમ સૌ વિચારવાન પુરુષો માને છે.

મોક્ષનું સાધન

એક શિષ્યે ગુરુને પૂછ્યું—“હે ભગવન ! અનાદિ સંસારનું શું કારણ છે ? એમાંથી કેવી રીતે નિવૃત્તિ થઈ શકે ? મોક્ષમાર્ગનું સ્વરૂપ શું છે ? મોક્ષનું સાધન શું છે ? સાયુજ્ય ભક્તિ કેને કહે છે ?” ગુરુએ એ પ્રશ્નોનો જવાબ આપ્યો. અનેક જન્મોના ખરાબ સંચિત કર્મફળથી જીવના મનમાં ખરાબ વાસનાઓ ભરેલી રહે છે એ કારણને લઈને આત્મબોધ થતો નથી અને દેહાત્મબુદ્ધિ દ્રઢ બની રહે છે. વાસનાને લઈને જીવ પોતાની જાતને સંસારી અને દુઃખી સમજે છે. મિથ્યા સંસારના ભોગ સ્વપ્ન જેવા છે, તો

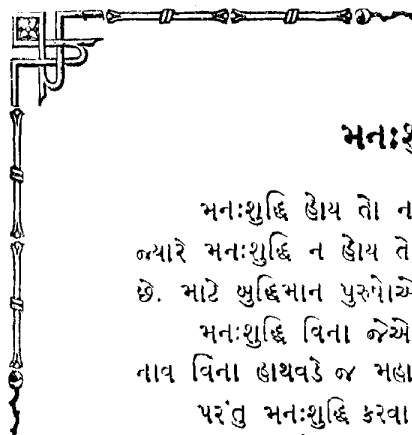
પણ તે તેને નિત્ય અને સત્ય સમજીને તેની આશા કરે છે અને તેની પાછળ દોડી રહે છે; કિન્તુ ભોગોથી કોઈને તૃપ્તિ થતી નથી. વાસનાને લઈને સ્થૂલ અને સૂક્ષ્મ દેહ ધારણ કરીને મનુષ્ય એ દેહોમાં શુભાશુભ પ્રારબ્ધ અનુસાર ફળ-ભોગ કરે છે અને ભોગોમાં તેની વાસના દબ થતા તેને વારંવાર કર્મ તરફ પ્રવૃત્ત કરે છે. સંસારથી વિરક્ત હોવાની ઇચ્છા તેને કદી પણ થતી નથી એટલા માટે તે અનિષ્ટ વસ્તુને પણ ઇષ્ટ માની લે છે અને વારંવાર એક દુઃખથી બીજા દુઃખમાં પ્રવેશ કરે છે. પરમાર્થતત્ત્વરૂપ મોક્ષમાં તેની પ્રવૃત્તિ થતી નથી એનું કારણ સ્વરૂપ જ્ઞાનનો અભાવ છે. બંધમોક્ષનો વિચાર ન થવાથી સ્વરૂપ જ્ઞાન થતું નથી. અજ્ઞાનની પ્રબળતાથી બંધ મોક્ષનો વિચાર નથી થતો. ભક્તિ, જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય ન થવાથી અજ્ઞાન ટળતું નથી. અને અંતઃકરણ અતિ મલિન હોવાથી ભક્તિ, જ્ઞાન કે વૈરાગ્ય થતા નથી.” એ ઉપરથી શિષ્યે પૂછ્યું—“તો પછી સંસારથી તરવાનો શો ઉપાય છે ?” ગુરુએ કહ્યું—“અનેક જન્મોના પુન્ય જ્યારે સંચિત થાય છે ત્યારે સત્સંગ પ્રાપ્ત થાય. સત્સંગ-દ્વારા શુ કરવું જોઈએ એ વાતનું જ્ઞાન થાય છે, અને એ જ્ઞાનથી મનુષ્ય ખરાબ આચરણો છોડીને સદાચારમાં પ્રવૃત્ત બને છે. સદાચારનું પાલન કરવાથી પાપનો ક્ષય થાય છે, પાપોનો ક્ષય થવાથી અંતઃકરણ નિર્મળ થાય છે, ત્યારે નિર્મળ અંતઃકરણમાં સદ્ગુરુની કૃપા પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા થાય છે અને સદ્ગુરુની કૃપા બધા બંધનોથી છુટા થવાનું કારણ છે. સદ્ગુરુની કૃપાથી કલ્યાણમાર્ગના બધા વિધો નષ્ટ થઈ જાય છે, બધી જાતની અનુકૂળતા પ્રાપ્ત થાય છે, સદ્ગુરુની કૃપાથી ભગવત્ કથામાં રુચિ થાય છે. ભગવત્ કથાદ્વારા હૃદયની ખરાબ વાસનાઓ

[૨૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

અને બધા પ્રકારની કામનાઓ નષ્ટ થાય છે. કામનાઓ નષ્ટ થતાં હૃદયમાં પરમાત્માનો આવિર્ભાવ થાય છે અને દૃઢ ભક્તિ પેદા થાય છે. પછી વૈરાગ્ય ને તત્ત્વજ્ઞાનદ્વારા મનુષ્ય મોક્ષગામી થઈ જાય છે. એ અવસ્થામાં સઘળાં શુભાશુભ કર્મોનો વાસના સંહિત નાશ થઈ જાય છે ત્યારે ભગવાનમાં સાચો પ્રેમ થાય છે આખું જગત તેને માટે ભગવાનમય થઈ જાય છે અને તે ઇશ્વરનો સાક્ષાત્કાર કરીને કૃતાર્થ થાય છે, એ ભક્તિમાર્ગની પરાકાષ્ઠા છે. ત્યાગમાર્ગ ગ્રહણ કર્યા પછી તેના નિયમોનું સારી રીતે પાલન કરવાથી મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય છે. એ પ્રાપ્ત કરવા માટે સાધકમાં ઇચ્છા ન રહેવી જોઈએ. કોઈ પણ લોકપ્રાપ્તિની આકાંક્ષાના કરતાં બ્રહ્મસ્વરૂપ થવાનો યત્ન કરવો જોઈએ, પરંતુ પોતાના અધિકાર પ્રમાણે મનુષ્ય જેટલું કરી શકતો હોય તેટલું જ કરવું તેને માટે કર્તવ્ય છે. જેવી રીતે એક યોજન ન ચાલી શકે એવા મનુષ્ય માટે એક ગાઉ ચાલવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવે છે તેવી રીતે શાસ્ત્રમાં ભિન્નભિન્ન અધિકારીઓ માટે ભિન્નભિન્ન સાધનની વ્યવસ્થા

કરવામાં આવી છે. પરમાર્થતત્ત્વ જાણનાર સદ્ગુરુ વિચારપૂર્વક શિષ્યના અધિકાર પ્રમાણે તેને શાસ્ત્રોક્ત સાધનમાં જોડે છે તેથી સદ્ગુરુના આદેશ અનુસાર જ પોતાના જીવનનું કર્તવ્ય સ્થિર કરવું નિરાપદ છે. પોતાની બુદ્ધિથી કર્તવ્ય નિર્ણય કરનાર ખીનઅનુભવી સાધક ઘણે ભાગે કળાય છે. ગુરુએ પણ અમુક વખત સુધી શિષ્યની પરીક્ષા કરીને, તેની પ્રવૃત્તિ સમજીને તેના કર્તવ્યનો ઉપદેશ કરવો જોઈએ. અનધિકારીને ઉપદેશ કરવાથી સારા પરિણામને બદલે ખરાબ પરિણામ આવે છે. પોતાના અધિકારનો પોતે નિર્ણય કરવો એ બહુ કઠિન છે, પરંતુ અવિદ્યાનો કોઈ એવો પ્રભાવ છે કે ઘણે ભાગે સઘળાં લોકો સઘળા વિષયમાં પોતાની જાતને બુદ્ધિમાન માને છે. એ બુદ્ધિનું અભિમાન તજી દઈને સત્સંગ અને સદ્ગુરુનું ચરણ લેવાથી જ મનુષ્યનું શંકા રહિત કર્તવ્ય સ્થિર થાય છે અને કર્તવ્યના પાલનથી જ જીવનની સફળતા થાય છે. સંત અથવા સદ્ગુરુની પ્રાપ્તિ માટે ઇશ્વરની પ્રાર્થના કરવી જોઈએ અને તમારી પ્રાર્થના સાચી હશે તો તે તમારી આશાઓ પરિપૂર્ણ થશે.

મનઃશુદ્ધિનું મહત્ત્વ.

મનઃશુદ્ધિ હોય તો ન હોય તેવા ગુણો પણ આવી રહે છે; બ્યારે મનઃશુદ્ધિ ન હોય તો જે ગુણો હોય તે પણ ચાલ્યા જાય છે. માટે બુદ્ધિમાન પુરુષોએ મનઃશુદ્ધિ જ પ્રાપ્ત કરવી.

મનઃશુદ્ધિ વિના જેઓ મુક્તિ માટે તપ આચરે છે તેઓ તાવ વિના હાથવડે જ મહાસાગર તરવાની ઇચ્છા કરે છે.

પરંતુ મનઃશુદ્ધિ કરવા માટે તો રાગદ્વેષનો જય કરવો જોઈએ, જેથી આત્મા પોતાની કલુષિતતા તજીને પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપે અવસ્થિત થાય.

—યોગશાસ્ત્ર

પ્રવાહના પ્રશ્નો

એક સ્વચ્છંદ કથા.

મહારાષ્ટ્રમાં કિલોસ્કરવાડી સતારા તરફથી પ્રગટ થતાં “કિલોસ્કર” માસિકના જુલાઈ ૧૯૪૦ ના અંકમાં “ઉચે દેવળ” નામની એક નાની નવલિકા પ્રગટ કરવામાં આવી છે.

આ નવલિકાના લેખક શ્રી ડ. પો. ખાંબે-ટેનો આશય જમે તે હોય, પરંતુ જે શૈલીએ નવલિકાનો અક્ષરદેહ ઘડવામાં આવ્યો છે એ જોતાં ગુજરાતની સંસ્કારભૂતિ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય પરત્વે તિરસ્કારનું વાતાવરણ ઊભો કરવાનો લેખકે પ્રયાસ કર્યો હોય તેમ વાચકના હૃદયમાં પહેલી જ દ્રષ્ટિએ છાપ પડ્યા વિના રહેતી નથી.

‘અહિંસા’ ના પવિત્ર સિદ્ધાન્તને નિષ્કુર સ્વરૂપ આપવાની લેખકની મનોભાવના પણ સ્પષ્ટ તરી આવે છે.

નવલિકાનો પ્રસંગ મહારાજા કુમારપાળના યુગમાં પાટણમાં ખાંધવામાં આવેલ યુકા-વિહાર લેવામાં આવ્યો છે અને હિંસા જ્યારે રાજકારણનું એક અંગ બને છે ત્યારે નજીવી હિંસાને જ્ઞાને સામાન્ય હિંસક ગુન્હેગારનો પ્રાણ લેવાના કે તેનું સર્વસ્વ લૂંટી લેવાના નિર્હય પ્રયોગો કરવામાં આવે છે તે કેટલી નિષ્કુર હૃદય પહોંચ્યા હતા તેવું કાલ્પનિક બેહૂંદ સ્વરૂપ ખડું કરવા લેખકે ખૂબ પ્રયાસ કર્યો છે.

પ્રગંધ-ચિન્તામણિમાં યુકા-વિહારનો પ્રસંગ આવે છે એ બરાબર છે, પરંતુ તે પ્રસંગના આત્માને ઓળખી આ ચિત્ર આલેખવામાં આવેલ નથી. બદલે તેની સામી દિશાએ જ આ ચિત્ર દોરવામાં આવ્યું છે. ટુંકામાં સારીએ કથા લેખકની કલ્પનાશક્તિનું દેવાણું જ પુરવાર કરે

છે. એમ છતાં પોતાને જ આ લખાણ પરત્વે ઊંઠો ઊંઠો બેઠેમ કે શંકાનું કારણ હોય તેમ આ વિકૃત કલ્પનાચિત્રને ઐતિહાસિક મહોર મારવા માટે લેખકે મથાળે જ જણાવ્યું છે કે-

“આ કલ્પિતકથા નથી, વિચારશીલ સત્ય ઘટના છે”

આ જ નવલિકા સામે રજુ કરવામાં આવેલ ચિત્ર શબ્દ-ચિત્ર કરતાં સ્વચ્છંદતામાં વધારે આગળ વધે છે.

ગુજરાતની તેજભૂતિ હેમચંદ્રાચાર્ય જેવા મહાત્માને એક ભીલના આકારમાં હાથમાં ઓઘાને બદલે ઝાડુ આપી એવા વિકૃત રૂપે રજુ કરવામાં આવ્યા છે કે જોનારના દિલમાં ચિત્રકાર તરફ તિરસ્કાર કે તેની અજ્ઞાનતા માટે ક્યાની લાગણી ઉભરાયા વિના ન રહે.

લેખના ઉત્તર ભાગમાં લેખક જ્યારે પોતે રજૂ કરેલ શબ્દચિત્રને ઐતિહાસિક ઘટના આપવાનો અને તેના પુરાવામાં ગેઝેટીયરનો ઉલ્લેખ આપવાનો શ્રમ સેવે છે ત્યારે આ કથા વાંચનાર કોઈ પણ સામાન્ય ઇતિહાસનો જાણકાર લેખકની અજ્ઞાનતા માટે જરૂર દિલગીરી વ્યક્ત કર્યા વિના રહી શકે તેમ નથી.

બે-પાંચ છૂટાછવાયા અંકોડા લઈ, કે બે-પાંચ પુરાણા પ્રસંગો વાંચી ઐતિહાસિક ચિત્રો દોરવાની દોડધામ કરનાર અધૂરા લેખકોની હુમેશાં આવી જ સ્થિતિ હોય છે. તેમનો આશય ભલે આવી નવલકથાઓ રચવામાં કાઈનું દિલ દુઃખવાનો ન હોય એમ છતાં અધૂરા જ્ઞાન અંગે કોઈ એક જ તરફી કલ્પનાચિત્ર દોરવા જતા એક ઐતિહાસિક ભવ્ય વ્યક્તિને કેટલો અન્યાય મળી જાય છે તેનો તેણે વિચાર કરવો નહીં.

[૨૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સ મા આ ર.

તપશ્ચર્યાની ધૂમ.

ગુજરાંવાસી(પંજાબ)માં પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ પધાર્યા ત્યારથી જ તપશ્ચર્યાની શરૂઆત થઈ ચૂકી છે. હોલમાં પંચરંગીની તપશ્ચર્યા સમારોહથી થઈ. ૭૬-અઠ્ઠમ ઘણા થયા, ઉપવાસો લગભગ ૬૦૦-૭૦૦ થયા. આ નિમિત્તે પૂજ્ય-પ્રભાવના વિગેરે કાર્યો થયા. આ ઉપરાંત અઠાઈઓ નવ-દશ અને છુટક ચાર-પાંચ ઉપવાસો ઘણી સંખ્યામાં થયા અને થઈ રહ્યા છે.

આ તરફ વરસાદ ન હોવાથી ગરમી સખત પડી રહી હતી. પંચરંગીની તપશ્ચર્યાની શરૂઆતમાં આચાર્યશ્રીજીએ પાંચ-પાંચના ઉપવાસના પરચક્રખાણુ આપતાં સ્વાભાવિક ફરમાવ્યું કે તમારી તપશ્ચર્યા જેને ચાહી રહી છે તે પણ આવી જાય. બન્યું પણ તેમજ. તપશ્ચર્યાના બીજે દિવસે વરસાદ આવ્યો અને સૌનાં મન શાંત કર્યું અને એથી અને પાંચમે દિવસે તેમજ પારણાના દિવસે પણ ઘણા જ સારા પ્રમાણમાં વરસાદ વરસ્યો. માનો તપસ્વીઓનું સ્વાગત જ કરવા ન આવ્યો હોય ?

દીક્ષા મહોત્સવ.

જેઠ વદિ ૭ ના રોજ નેસગાનિવાસી ભાઈ કાન્તિલાલને વીસ વર્ષની વયે પૂજ્યપાદ આ. શ્રી.

અને એટલી જ જવાબદારી તેના પ્રકાશક કે ચિત્રકારે વિચારવી જોઈએ.

જે.કોઈ જાતના આક્ષેપો કરવાના આશયથી નહિ પણ અજ્ઞાનભાવે આ ચિત્ર દોરાઈ ગયું હોય તો પ્રકાશક, લેખક કે ચિત્રકારની પહેલી તકે ફરજ છે કે આવા વિવેકવિહોણા આલેખન માટે તેઓ દિલગીરી વ્યક્ત કરે અને ભવિષ્યમાં અધૂરા જ્ઞાને કથાઓ ચીતરવા માટે દોડવાનું આટલેથી જ બંધ રાખે.

વિજયલલિતસૂરિજી તથા વયોવૃદ્ધ તપસ્વિજી શ્રી વિવેક-વિજયજી મહારાજશ્રીની આજ્ઞાથી કોપા ગામે દીક્ષા આપવામાં આવી હતી. આ પ્રસંગે સાધર્મી વાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું અને પૂજ્ય ભણાવવામાં આવી હતી. દીક્ષિતનું નામ શ્રી રામવિજયજી રાખી શ્રીમાન્ મિત્રવિજયજીના શિષ્ય તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા.

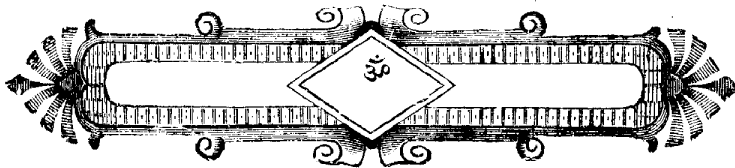
ફોધીનિવાસી શ્રીયુત્ તેજમલજી લાલચંદજી લુકકે ચાલીસ વર્ષની વયે દીક્ષા લેવાથી લુણુસા-વાડાના દેરાસરે અઠાઈ મહોત્સવ ઝોડવામાં આવ્યો હતો. અશાડ સુદિ ૬ ના રોજ દીક્ષા મુદત હોવાથી અપૂર્વ દાઢમાઢથી વરધોડો કાઢવામાં આવ્યો હતો. આદ હડીભાઈની વાડીએ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયલલિતસૂરિજી તથા વયોવૃદ્ધ તપસ્વિજી શ્રી વિવેકવિજયજી મહારાજશ્રીના વરદ હસ્તે બે હળદરની માનવમેદની વચ્ચે દીક્ષા આપવામાં આવી હતી અને રૂપવિજયજી નામ આપી મુનિક્રી વિકાસવિજયજીના શિષ્ય તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા.

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના શિષ્ય અને મહેન્દ્ર જૈન પંચાંગના કર્તા જ્યોતિર્વિદ્ મુનિક્રી વિકાસવિજયજીએ શ્રી ભગવતીજીના યોગોદ્ઘવનની શરૂઆત.આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયલલિત-સૂરિજી પાસે અશાડ વદિ ૧૦ ના રોજ કરી છે.

સાભાર-સ્વિકાર

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુદૂત પાલીતાણાનો સં. ૧૯૯૫ની સાલનો બાવીસમો રિપોર્ટ મળ્યો છે.

આ કથા રજૂ થવાથી માત્ર જૈન સમાજનું અપમાન થતું નથી, ગુજરાતના એક અપૂર્વ જ્યોતિર્ધરનું અપમાન થતું નથી પરંતુ જૈન-સમાજના આત્મોષ્ઠ્ય માટે પૂરવાર થઈ ચૂકેલ અહિંસાના પરમ સિદ્ધાન્તનું આમાં ખૂલે ખૂલું અપમાન છે. આ અયોગ્ય પગલા માટે જૈનો ઉપરાંત અહિંસાની પૂનિત સંસ્કૃતિમાં માનનાર સૌ કોઈ સંસ્કારપ્રેમી જગતે તેનો વિરોધ નોંધાવવો ઘટે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

સં. ૧૯૯૫ ના કારતક શુદ્ધ ૧ થી આસો વદિ ૦)) સુધીનો ૪૩ મો

વાર્ષિક રિપોર્ટ.

આ સભાને સ્થાપન થયાં ૪૪ વર્ષ થયાં છે. આપની સમક્ષ આ ૪૩ મા વર્ષનો રિપોર્ટ, આવકગવક, હિસાબ સાથે રજૂ કરતાં અમોને હર્ષ થાય છે. અત્યાર સુધીમાં ગુરુકૃપાથી અનેક વિદ્યોમાંથી પસાર થઇ, આને તે લૌકિકમાં કહેવામાં આવે છે તેમ ૪૪ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે તેની પ્રૌઢ વય કહી શકાય. આ સભાનો જન્મ થવાનો મૂળ હેતુ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદ-સૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજના સ્મરણ નિમિત્તે હોવા છતાં ગુરુભક્તિ ખાસ છે. આ તો મૂળ સ્થાપનાનો હેતુ જણાવ્યો, પરંતુ સ્થાપન થયા પછી સભાએ જે ઉદ્દેશ નક્કી કરેલ અને ત્યાર-બાદ જરૂરીયાત પ્રમાણે તેમાં સુધારોવધારો કરતાં આ સભા જે પ્રગતિશીલ થઇ છે તેમાં આપ સર્વનો ફાળો છે; તેમજ સ્વર્ગવાસી પૂજ્યપાદ ગુરુરાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના પરિવારમંડળની કૃપા, સહાનુભૂતિ અને કિંમતિ સલાહ પણ છે. તેથી જ સભાના ચાલતાં કેટલાક ખાસ કાર્યોથી તે આપણા સમાજમાં સારી પ્રતિષ્ઠા પામેલ છે.

સભાના ઉદ્દેશ પ્રમાણે કાર્ય કરવાની પદ્ધતિ, યોગ્ય વ્યવસ્થા, કરકસરવાળો વહીવટ, જનસમાજને ખુલ્લો પ્રમાણમાં વાંચનનો લાભ આપનારી ફ્રી લાઇબ્રેરી, અપૂર્વ પ્રાચીન, અર્વાચીન સાહિત્યનું સુંદર પ્રકાશન અને તેને સ્થિતિ અને સંયોગના પ્રમાણમાં ખુલ્લો પ્રચાર કરવાની વધતી જતી યોજના, 'આત્માનંદ પ્રકાશ'માં આવતા લોકભોગ્ય લેખો, કેળવણીને ઉત્તેજન, ગુરુ અને જ્ઞાનભક્તિ વગેરે કાર્યોથી દિવસાનુદિવસ સભાસદોમાં થતો વધારો આ વગેરે કાર્યોથી ગુરુભક્તિ, જ્ઞાનોદ્ધાર અને સમાજસેવા વગેરેમાં દિવસાનુદિવસ થતી જતી અભિવૃદ્ધિથી આપણને સૌને અંતઃકરણપૂર્વક આનંદ થાય તે સ્વાભાવિક છે.

આ તેંતાલીશ વર્ષમાં સભા કેટલી પ્રગતિશીલ બની, કેટલી ગુરુભક્તિ, સાહિત્ય અને સમાજ-સેવા કરી તેનું માપ તો જૈન સમાજ જ કાઢી શકે, છતાં સભાના નિઃસ્વાર્થી કાર્યવાહકોએ આટલા વર્ષો સુધી સભાની પ્રમાણિક નિષ્ઠાએ સેવા કરી, તેને ઉન્નત બનાવી અને ખીજ સભાસદ બંધુ-

∴ ૨ ∴

ઓએ પ્રેમપૂર્વક સહકાર આપ્યો, તેથી તેનું ઉત્તરવળ ભાવિ વર્તમાન સ્થિતિવડે જણાય તેથી આ સભાના સર્વ માનવતા સભાસદોને આનંદ, ગૌરવ અને અભિમાન લેવા જેવું અને તે સ્વાભાવિક છે.

સભાએ આજ સુધી પોતાની સ્થિતિ અને સંયોગાનુસાર ગમે તેટલી પ્રગતિ કરી હોય છતાં, ભવિષ્યને માટે જૈન સમાજની ઉન્નતિ માટે, તેમનામાં જ્ઞાનવૃદ્ધિ કેમ વિશેષ થાય તેને માટે, સસ્તું વાંચન કે ફ્રી વાંચન મળી શકે અને તેમાં રસ ઉત્પન્ન થાય તેવી જ્ઞાનની પરખો જરૂરીયાત સ્થળે મંડાવવાની આવી સંસ્થાઓની વિશેષ અને ખાસ ફરજ હોય છે. આ સભા પોતાની સ્થિતિ-સંયોગ વધારે અનુકૂળ થતાં સમયને અનુસરી અવસ્ય તેમ કરવાની અભિલાષા રાખે છે.

કાળ પરિવર્તન એટલું બધું થયું છે અને તેની અસર આપણા સમાજ ઉપર પણ વ્યવહારિક અને ધાર્મિક બાબતમાં ઘણી પહોંચી છે, તેની વધારે અસર ન થાય તે પહેલાં જૈન સમાજે બંને બાબતોમાં ધર્મદષ્ટિ સન્મુખ રાખી, સમયને ઓળખી, સુધારોવધારો કરવાની જરૂર છે. વર્તમાનમાં જૈન સમાજે બંને પ્રકારની કેળવણી અને કામની એકાદીના પ્રશ્નો હાથ ધરવાના છે અને હુન્નર ઉદ્યોગની જરૂરીયાત પણ વિશેષ પ્રકારે આપણી સમાજ માટે ઊભી થવા પામી છે. હાલ તો તેના માટે જ શ્રીમંત બંધુઓએ પ્રયત્નો ઉપયોગ કરવાનો છે કે જેથી શ્રાવક-શ્રાવિકા ક્ષેત્ર ઉન્નત થાય.

ઉપર જણાવ્યું તેમ સાહિત્યપ્રચાર, ઉદારતાપૂર્વક જ્ઞાનદાન અને ધાર્મિક, વ્યવહારિક બંને પ્રકારની કેળવણીની અભિવૃદ્ધિને ઉત્તેજન એ મુખ્ય કાર્યો અને કર્તવ્ય આવી સંસ્થાઓના ઉદ્દેશમાં મુખ્ય હોવા જોઈએ. આ સભાની સ્થાપનાનો મૂળ ઉદ્દેશ બીજા કાર્યો સાથે અમુક રીતે તેવો હોવાથી આ ૪૩ વર્ષમાં તેની વધતી જતી ઉન્નત સ્થિતિ માટે શું શું કાર્યો કર્યા છે, તે દર વર્ષે રિપોર્ટમાં જણાવવામાં આવે છે. આ વર્ષે પણ તેના ઉદ્દેશો સાચવી કાર્ય કરતાં આ સભા કેટલી વધારે સેવા કરી શકી છે અને તેની કેટલી વિશેષ પ્રગતિ થઈ છે તે હકીકત સંક્ષિપ્તમાં આપની પાસે નીચે પ્રમાણે રજૂ કરવા રજા લાઇએ છીએ.

ઉદ્દેશ અને હેતુ—આ સભાનું સ્થાપન સં. ૧૯૫૨ ના બીજા જેઠ શુદ્ધ ૨ના રોજ સ્વર્ગવાસી ગુરુરાજ શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજના રમરણાર્થે—ગુરુભક્તિ નિમિત્તે કરવામાં આવ્યું છે.

ઉદ્દેશ—જૈન બંધુઓ ધર્મ સંબંધી ઉચ્ચ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તેવા ઉપાયો યોજવા, ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કેળવણીની વૃદ્ધિ માટે યથાશક્તિ પ્રયાસ કરવા, જૈનધર્મના અત્યુપયોગી ગ્રંથો, આગમો, મૂળ, ટીકા, અવચૂરિ તેમજ ભાષાંતરના પ્રકટ કરી ભેટ, ઓછા મૂલ્યે કે મુદ્દલ કિંમતે આપી જ્ઞાનનો બહોળો ફેલાવો (સાહિત્યનો પ્રચાર) કરી જૈન સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ તથા સેવા કરવા, જૈન વિવિધ સાહિત્યનું એક *જ્ઞાનમંદિર કરવા અને તેનાથી દરેકને સર્વ રીતે લાભ આપવા, ફ્રી (મફત) વાંચનાલય-લાઇબ્રેરીથી જનસમાજને વાંચન પૂરું પાડવા અને અન્ય જૈન લાઇબ્રેરીને યથાશક્તિ સહાય

*ઘણા વર્ષોથી જ્ઞાનમંદિરની સ્થાપના કરવા માટે આ સભાના ઉદ્દેશમાં જણાવવામાં આવે છે, પરંતુ સં. ૧૯૬૦ ની સાલના ચૈત્ર મહિનામાં સભાના મકાનને લગતું એક મકાન સભાએ વેચાણ લીધું છે, હવે તેને જ્ઞાનમંદિરને યોગ્ય બનાવવા શ. ૫૦૦૦) ની જરૂરીયાત છે. સભાની એવી ઈચ્છા કે તેટલી રકમ આપનાર ઉદાર જૈનબંધુનું નામ તે સાથે જોડવું. વળી સભા પાસે હસ્તલિખિત પ્રતો ૧૫૨૨) તો સભામાં છે. છાપેલા આગમો, પ્રતો, છુકો વગેરેના સંગ્રહ તો સભામાં પુરતો છે. સ્થાન-અનુદાન તૈયાર છે પરંતુ તે મકાનને જ્ઞાનમંદિરને યોગ્ય બનાવવા પુણ્યવાન જૈનબંધુઓ પાસે આર્થિક સહાય માટે નમ્ર માંગણી છે.

૦ ૩ ૦

કરવા વગેરે અને એવા બીજા જૈન શાસનની સેવાના દરેક કાર્યોમાં યથાશક્તિ ફાળો આપી સ્વપર-જ્ઞાનવૃદ્ધિ કરવા વિગેરેથી આત્મોન્નતિ કરવાનો છે.

બંધારણ—પેટ્રન સાહેબ, પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો અને વાર્ષિક મેમ્બર એમ ચાર પ્રકારનાં છે. અને સભાસદ બંધુઓના હક્કો, ફરજ અને સભાસદ બંધુઓને સભા તરફથી આર્થિક, વ્યવહારિક, અને પ્રગટ થતાં અનેક ગ્રંથો ભેટ મળવાથી થતો ધાર્મિક લાભ આ રિપોર્ટમાં સંક્ષિપ્તમાં આપવામાં આવેલ છે અને તેને લગતા ધારાધોરણ તેમ જ લાઇબ્રેરીના ધારાધોરણ જેમાં ઘણો જ સુધારોવધારો સભાએ કરેલ છે, તે છપાય છે, જે થોડા વખતમાં પ્રસિદ્ધ થશે.

ખેદકારક નોંધ.

સભાને પડેલી ભારે ખોટ.

આ સભા ઉપર સંપૂર્ણ ધર્મરત્નહ ધરાવનાર, સ્થળે સ્થળે જૈન જ્ઞાનભંડારનાં સંશોધનકાર્ય કરનાર અને આ સભા તરફથી પ્રગટ થતાં પ્રાચીન અપૂર્વ જૈન આગમ વગેરેના અનેક ગ્રંથોનાં જે મહાત્માએ પોતાના સાક્ષરવર્ચ વિદ્વાન શિષ્ય શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ સાથે અત્યંત પરિશ્રમલભ્ય ઉચ્ચકોટીનાં સંશોધન કાર્ય જીવનની છેલ્લી ઘડી સુધી કર્યું છે, કે જેને લઇને આ સભાની ઉન્નતિ વિશેષ થતી ગઇ છે, એવા સાક્ષરવર્ચ મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ કે જેઓ ૫૦ વર્ષના દીક્ષિત, નિરતિયાર ચારિત્ર પાળનાર, શાંતમૂર્તિ, ગુરુભક્તિમાં નિમગ્ન સં. ૧૯૯૬ના કારતક વદિ ૬ ને શનિવારના રોજ સ્વર્ગવાસી થતાં આ સભાને ન પુરાય તેવી ખોટ પડી છે. આ સભા તેમની ઋણી છે તેમ જ આવા એક સાહિત્યકાર ઉત્તમ મુનિશ્રીના વિરહથી જૈન સમાજને પણ ભારે ખોટ પડી છે. ભાવિભાવ બળવાન છે તેમાં મનુષ્ય નિરુપાય છે. આવા ઉપકારી મુનિરાજ માટે આ રિપોર્ટમાં ખાસ ખેદદાયક નોંધ લેવામાં આવે છે.

જનરલ કમિટી.

ગત વર્ષમાં આખરે ૫ પેટ્રન સાહેબો, ૧૦૫ પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૨૨૧ બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૯ ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૩૫ વાર્ષિક મેમ્બરો, ૫ બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો મળી કુલ ૩૮૦ સભાસદો હતા. તેમાં સ્વર્ગવાસ પામેલા ને કમી થયેલા બાદ કરતાં અને નવા થયા તે ઉમેરતાં ૯ પેટ્રન સાહેબો, ૧૦૪ પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૨૧૮ બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૯ ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૩૮ વાર્ષિક મેમ્બરો, ૫ બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરો મળી કુલ ૩૮૩ મેમ્બરો છે. તેમાં ૨૫૩ બહારગામના અને ૧૩૦ ભાવનગરના છે. અમુક ગામના સંઘો, સંસ્થાઓ અને જન જુડેનો પણ છે.

પેટ્રન સાહેબોના મુખ્યારક નામો.

૧ બાબુસાહેબ બહાદુરસિંહજી સીંઘી.	૬ શેઠ રતિલાલ વાડીલાલ.
૨ શેઠ ચંદુલાલ સારાભાઈ મોદી બી. એ.	૭ શેઠ માણેકલાલ યુનીલાલ જે. પી.
૩ રાવ સાહેબ શેઠ કાંતિલાલ ઈશ્વરલાલ જે. પી.	૮ શાહ નાનાલાલ હરિચંદ.
૪ શેઠ માણેકચંદ જેયંદલાલ.	૯ શેઠ કાંતિલાલ બકારદાસ.
૫ શેઠ નાગરદાસ પુરુષોત્તમદાસ.	

∴ ૪ ∴

મેનેજીંગ કમિટી

પ્રમુખ

શેઠ શ્રી ગુલાબચંદ આણંદજી.

ઉપપ્રમુખ.

૧ સંઘવી નાનચંદ કુંવરજી.

૨ શાહ દામોદરદાસ દીયાજી.

ટ્રેઝરર.

શેઠ અમૃતલાલ છગનલાલ.

સેક્રેટરીઓ.

૧. ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.

૨ શેઠ હરજીવનદાસ દીપચંદ.

૩. શાહ વિક્રમદાસ મૂળચંદ બી. એ.

સભાસદો.

૧. શેઠ દેવચંદ દામજી કુંડલાકર

૬. શાહ દીપચંદ જીવણભાઈ બી. એ. બી.એસ.સી.

૨. શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ

૭. શાહ દેવચંદ દુર્લભજી

૩. શાહ ચમનલાલ ઝવેરભાઈ

૮. સંઘવી અમરચંદ ધનજીભાઈ

૪. શાહ નગીનદાસ ઉત્તમચંદ

૯. શાહ કાંતિલાલ ભગવાનદાસ (ઓ. લાઇબ્રેરીયન)

૫. વકીલ કચરલાલ નાનજીભાઈ બી. એ. એલએલ. બી.

કાર્યો.

૧. ક્રી લાઇબ્રેરી અને રીડીંગ રૂમ:—જૈન-જૈનેતર ને ક્રી (મફત) લાભ આપવામાં આવે છે. વિવિધ સાહિત્યના પુસ્તકોનો સંગ્રહ નવ વર્ગોમાં હોવાથી તેમ જ ન્યુસપેપરો ઉપયોગી અને વાંચવા લાયક દૈનિક, અઠવાડિક, પખવાડિક, માસિક, ત્રિમાસિક, અંગ્રેજી, ગુજરાતી, હિંદી વગેરે પર) આવે છે, જેનો આ શહેરના સંખ્યાબંધ મનુષ્યો દરરોજ લાભ લે છે. અંગ્રેજી, અહરગામના, તેમજ પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનો આ સભાની વિઝીટ લઈ ગયેલ છે અને તેને માટે પ્રશંસા કરેલ છે. આ શહેરમાં તો તે પ્રથમ દરજ્જા ધરાવે છે. હજી વિશેષ વૃદ્ધિ માટે પ્રયત્ન ચાલુ છે. સભા સ્થાપન થઈ ત્યારથી અત્યાર-સુધી (૪૩ વર્ષ થયા) તેની ફેરીસ્ટ થઈ નહોતી, જેથી આ વર્ષમાં તેની સુધારણા અને ઉપયોગી ફેરફારો કરવા ખાસ એક વધારે ક્લાર્ક રાખી લાઇબ્રેરીયનની દેખરેખ નીચે તેના ઉપર ધ્યાન આપવામાં આવ્યું અને શુભારે દસ મહિનામાં તે કામ પૂર્ણ થયું. ફોટોગ્રાં, નકામા પુસ્તકો રદ કર્યાં, તેને અદલે મળતાં તે જ પુસ્તકો નવાં ખરીદ્યા. ઘણા વખતથી વાંચકો પાસે લેણા રહેલ પુસ્તકોની તોડખેડ કરી લીધી અને પ્રથમ જે સાત વર્ગો હતા તેની વહેંચણી નવ વર્ગોમાં નીચે પ્રમાણે કરી.

સ્વર્ગવાસી મુનિરાજ શ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજનો લખેલી પ્રતોનો સંગ્રહ-ભંડાર જુદો છે કે જે તેઓશ્રીની હયાતિમાં આ સભાને સુપ્રત થયેલ હતો, છતાં તેમના શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી જશવિજયજી

∴ ૫ ∴

મહારાજે પણ સભાને સુપ્રત થયેલો ભંડાર સભાને માલેફી સાથે સોંપેલ છે જે હપ્તીકત ગયા રિપોર્ટમાં પ્રગટ કરેલ છે.

વર્ગો.

સંવત ૧૯૮૫ની આખર સુધીમાં કુલ પુસ્તકો ૮૪૪૫ રૂ. ૧૪૫૭૦૮૧૧ ના થયા છે, જેની કિંમત નીચે પ્રમાણે આપવામાં આવેલ છે.

વર્ગ ૧ થો જૈનધર્મના છાપેલા પુસ્તકો કુલ ૨૮૨૪ કિં. રૂ. ૩૬૬૪-૪-૬

વર્ગ ૨ જે જૈનધર્મના છાપેલા આગમો કુલ ૧૫૨ કિ. રૂ. ૧૧૫૭-૯-૦

વર્ગ ૩ જે જૈનધર્મની હસ્તલિખિત પ્રતો કુલ ૧૫૨૨ (૧૯૭+૧૩૨૫) શુમારે પચાસ હજાર રૂપિયાથી વધારે કિંમતની.

વર્ગ ૪ થો સંસ્કૃત છાપેલાં ગ્રંથો કુલ ૪૧૬ કિ. રૂ. ૧૨૫૮-૧૨-૦

વર્ગ ૫ મો નીતિ નોંવેલ વગેરેના વિવિધ સાહિત્યના કુલ ૩૦૪૨ કિં. રૂ. ૪૨૫૭-૧-૦

વર્ગ ૬ થો અંગ્રેજી પુસ્તકો. કુલ ૧૯૮ કિ. રૂ. ૫૪૮-૧૦-૬

વર્ગ ૭ મો માસિકની ફાઇલ અને દિવાળીના ખાસ અંકો કુલ ૧૧૧૭ કિ. રૂ. ૨૬૨૮-૫-૦

વર્ગ ૮ મો હિંદી સાહિત્યના પુસ્તકો કુલ ૨૭૫ કિં. રૂ. ૫૧૬-૯-૬

વર્ગ ૯ મો બાળવિભાગના પુસ્તકો કુલ ૨૨૪ કિં. રૂ. ૮૬-૧૦-૦

નવ વર્ગમાં કુલ પુસ્તકો ૮૪૪૫ રૂ. ૧૪૫૭૦-૭-૬ કિંમતનાં છે. અને ત્રીજા વર્ગની લખેલી પ્રતો ૧૫૨૨ની કિંમત શુમારે પચાસ હજાર રૂપિયા કરતાં વધારેની ગણી શકાય તે જુદી છે.

૨. સભાનું વહિવટી-નાણા પ્રકરણીય ખાતું:—સભાનો વહીવટ સહજ રીતે સમજી શકાય તે માટે જુદા જુદા ખાતાઓથી ચલાવવામાં આવે છે, જેથી ઉપજ-ખર્ચ જાણવામાં આવી શકે. હિસાબ સરવૈયા સાથે પાછળ આપવામાં આવેલ છે.

૩. જૈન સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું:—વિવિધ જૈન સાહિત્ય અને જ્ઞાનોદ્ધારના પ્રચાર માટે પ્રાચીન સંસ્કૃત, માગધી, મૂળ દીકાના ગ્રંથો, જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથો, જૈન આગમો, કર્મવિષયક ગ્રંથો, ગુજરાતી ભાષાંતરના ગ્રંથો વગેરે પ્રસિદ્ધ કરવાનું બહેાળી સંખ્યામાં શરૂ રહેલ કાર્ય નીચેનાં પાંચ પ્રકારે આ સભાનું સાહિત્ય-પુસ્તક પ્રકાશનખાતું છે.

૧. શ્રી આત્માનંદ જૈન ગ્રંથ રત્નમાળા-જેમાં સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, માગધી, મૂળ દીકાના ગ્રંથો પ્રકટ થાય છે.

૨. પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિવિજયજી જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથોનું પ્રકાશન થાય છે.

૩. શ્રી આત્મારામજી જન્મ શતાબ્દિ સિરિઝ-શ્રી શતાબ્દિ (૧૯૯૨) મહોત્સવના સ્મરણ નિમિત્તે, જેમાં પ્રાચીન સંસ્કૃત, પ્રાકૃત યા ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થાય છે. જેમાં સાત ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયા છે. અને બીજા નવા ગ્રંથોની યોજના શરૂ છે. ૧ ત્રિપદિ શ્લોકાકાપુરુષચરિત્ર પર્વ ૨ થી ૧૦ છપાય છે. ૨ ધાતુપારાયણ તૈયાર થાય છે. ૩ વૈરાગ્ય કલ્પલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત પ્રાકૃત વ્યાકરણ દુઢિકાવૃત્તિ) તૈયાર થાય છે.

∴ ૬ ∴

૪. સીરીઝ તરીકે મહદથી છપાતાં ગ્રંથો.

૫. સભાના યોજાના તરફથી પ્રગટ થતાં ગ્રંથો મુદ્દલ કિંમતે કે ઓછી કિંમતે અને સિરિઝના ગ્રંથો ધારા પ્રમાણે કિંમતથી આપવામાં આવે છે.

અત્યાર સુધીમાં ઉપરોક્ત જણાવેલ ગ્રંથો ધારાપ્રમાણે સભાસદોને ભેટ આપવામાં આવેલ છે, જેથી એવા ગ્રંથોની તેઓ સાહેબ એક સારી લાઘવેરી કરી શક્યા છે.

અત્યાર સુધીમાં મુનિમહારાજો, જ્ઞાનભંડારો, પાશ્ચિમાત્ય વિદ્વાનો અને સંસ્થાઓને કુલ મળી રૂ. ૨૦૮૩૫-૧૦-૬ની કિંમતના ગ્રંથો સભાએ (તદ્દન ક્રી) ભેટ આપેલા છે. અડધી અઢપ કે ઓછી કિંમતે આપેલા તે જુદા છે. લાઘવ મેમ્બરોને અત્યાર સુધીમાં આપેલા ગ્રંથોની પણ હજારોની સંખ્યાની રકમ થાય છે તે જુદી છે. આ બધું ગુરુકૃપાથી થતું હોવાથી અમોને આનંદ થાય છે. હજુ તેવું જ પ્રકાશન અને ભેટનું કાર્ય સંયોગ પ્રમાણે ચાલુ છે અને ચાલુ રહેશે, જેથી આ સભાની પ્રતિષ્ઠા, ગૌરવ અને જ્ઞાનભક્તિમાં પ્રશંસા સાથે વધારે થતો જાય છે.

૧. શ્રી આત્માનંદ સંસ્કૃત જૈન ગ્રંથમાળા સિરિઝ-સં. ૧૯૮૧ની આખરે સાલ સુધીમાં પ્રાકૃત, સંસ્કૃત, મૂળ, ટીકા વિગેરે વિવિધ સાહિત્ય અને આગમોના મળી કુલ ૮૮ ગ્રંથો પ્રકટ થયા છે. નવા ગ્રંથોનું કાર્ય નીચે પ્રમાણે શરૂ છે.

૨. પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિવિજયજી ગ્રંથમાળાના ઐતિહાસિક સાત ગ્રંથો પ્રકટ થઈ ગયા છે. હાલ તે કામ સંયોગવશાત્ મૂલતવી રહેલ છે.

વસુદેવહિંડિના ત્રીજો ભાગ, બૃહત્ કલ્પસૂત્રનો છઠો ભાગ, કર્મગ્રંથ ૫ મો તથા છઠો, ધર્માભિયુદય મૂળ (સંઘપતિચરિત્ર) છપાય છે અને બાઈડીંગ થાય છે અને કથારત્નકોષ શ્રી દેવભદ્રસૂરિકૃત અને શ્રી નિશીથચુણીસૂત્ર ભાષ્ય સહિત તથા શ્રી મલ્લયગિરિ વ્યાકરણ અને બીજા કાર્યોની યોજના શ્રી આત્માનંદ જૈન સંસ્કૃત ગ્રંથમાળાના કાર્ય માટે શરૂ છે.

નીચેના ગુજરાતી ગ્રંથો છપાય છે

શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર (ભાષાંતર) તથા શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી ચરિત્ર તેમજ શ્રી આદિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર, (પદ્માનંદ મહાકાવ્ય) છપાય છે અને સભા તરફથી ગુજરાતી ગ્રંથો અત્યાર સુધી સત્યોત્તરે છપાયા છે, બીજા નવા ગ્રંથોની યોજના શરૂ છે.

ન્યારે ન્યારે ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થાય છે ત્યારે ત્યારે તેની જાહેર ખબર ‘ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’માં અપાય છે અને વધારે સંખ્યા (ચાર-પાંચ) તૈયાર થાય ત્યારે જ અમારા માનવંતા લાઘવ મેમ્બરોને “ આત્માનંદ પ્રકાશ” દ્વારા પ્રથમ સૂચના કર્યા પછી ભેટ મોકલવામાં આવે છે.

જૈન બંધુઓ અને બહેનો તરફથી પ્રકટ થતી સિરિઝ-ગ્રંથમાળા

સંવત ૧૯૯૫ સુધીમાં ૧૮ ગૃહસ્થો તથા બહેનો તરફથી સિરિઝના ધારા પ્રમાણે રકમ આવતા ગ્રંથો પ્રકટ થયા છે. આ મળેલી સિરિઝ માટેની આવેલી રકમોની હકીકત “આત્માનંદ પ્રકાશ”માં પ્રગટ થાય છે, નવી મળેલી તે સિરિઝની રકમોના ગ્રંથોના નામ સાથે હવે પછી માસિકમાં પ્રગટ થશે.

∴ ૭ ∴

૪. ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કેળવણીને ઉત્તેજન—દર વર્ષે શ. ૨૦૦) નૈન વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ તરીકે, શ. ૧૨૫) શ્રી ઉજ્જવળાઈ નૈન કન્યાશાળાને મદદના મળી શુભારે સવાત્રણસો રૂપિયા અપાય છે. અનુકૂળતાએ વિશેષ આપવા સભાની શુભ આકાંક્ષા છે.

૫. શ્રી ઉજ્જવળાઈ નૈન કન્યાશાળા—નો વહીવટ સભાને તેની કમિટી તરફથી સુપ્રત થયેલ હોવાથી ધાર્મિક શિક્ષણને સહાય તેમજ મદદ આપવા સાથે કરે છે.

૬. શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ—માસિક સાડત્રીસ વર્ષથી પ્રકટ કરવામાં આવે છે. તેમાં ઉત્તમ લેખો, પુસ્તકોની સમાલોચના, વર્તમાન સમાચારો વગેરે આપવામાં આવે છે. માસિકની સાધજ અને સુંદરતામાં મોટો ખર્ચ કરી વધારો કરવામાં આવ્યો છે અને લેખોની સામગ્રીમાં પણ વૃદ્ધિ થઈ છે, તે માટે લેખકોનો આભાર માનવામાં આવે છે અને સારા સારા અનેકવિધ સાહિત્યના ઉત્તમ ગ્રંથો વધારે ખર્ચ કરી, માસિકની આવક કે કમાણી દરકાર નહિ રાખતાં ગ્રાહકોને ભેટ અપાય છે.

૭. સ્મારક ફંડો—આ સભા હસ્તક શ્રીયુત મૂળચંદ નથુભાઈ કેળવણી ઉત્તેજન સ્મારક ફંડ, બાબુ પ્રતાપચંદ જુલાખચંદ સ્કોલરશીપ ફંડ, કેળવણી મદદ ફંડ, શ્રીયુત ખોડીદાસ ધરમચંદ નિરાશ્રિત મદદ ફંડો સાથે છે, જેમાં તેના ઉદ્દેશ પ્રમાણે તે તે ખાતામાં સહાયો દરવર્ષે અપાય છે.

૮. જયંતિઓ—(૧) પ્રાતાઃસ્મરણીય ગુરુરાજ શ્રી વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની જેઠ શુદ્ધ ૮ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચજીજી ઉપર દરવર્ષે પૂજા ભણાવી દાદાજીની આંગી રચાવવામાં આવે છે તથા મેમ્બરોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવે છે. તેના કાયમી ખર્ચ માટે એક રકમ રાધનપુરવાળા શેઠ સકરચંદભાઈ મોતીલાલભાઈ એ તેમના પિતાશ્રી શેઠ મોતીલાલભાઈ મૂળજીના સ્મરણથી આપેલ છે તેના વ્યાજમાંથી જયંતિ ઉજવવામાં આવે છે, (૨) પૂજ્યપાદ ગુરુવર્યશ્રી મૂળચંદજી મહારાજની જયંતિ માગશર વદિ ૬, (૩) શાંતમૂર્તિ શ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિ આસો શુદ્ધ ૧૦ના રોજ આ શહેરમાં દેવગુરુભક્તિપૂજા-સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરેથી દરવર્ષે તે તે ખાતે આવેલી રકમના વ્યાજમાંથી સભા તરફથી ઉજવાય છે.

૯ સભાની વર્ષગાંઠ—દર વર્ષે જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી પૂજા ભણાવવા વિગેરેથી દેવગુરુભક્તિ કરવા સાથે વોરા હડીસંગભાઈ ઝવેરચંદ આપેલી એક રકમના વ્યાજ, તેમજ તેમના તરફથી વધારાની કબૂલ કરાયેલ રકમના દરવર્ષે તેમના તરફથી આપવામાં આવતી વ્યાજની રકમ વડે સ્વામીવાત્સલ્ય સહિત ઉજવવામાં આવે છે.

૧૦ જ્ઞાનભક્તિ—દરવર્ષે સભાના મકાનમાં જ્ઞાનપંચમીને દિવસે જ્ઞાન પધરાવી જ્ઞાનભક્તિ કરવામાં આવે છે.

૧૧ આનંદમેલાપ—દર મેસતે વર્ષે જ્ઞાનપૂજન કર્યા પછી આ સભાના પ્રમુખ શેઠ જુલાખચંદ આણંદજી તરફથી આવેલ રકમના વ્યાજમાંથી સભાસદોને દૂધપાટી આપવામાં આવે છે.

૧૨ નૈન બંધુઓને મદદ—મદદ આપવા યોગ્ય નૈન બંધુઓને, સભાને અમુક બંધુઓ તરફથી આવેલી રકમમાંથી સગવડ પ્રમાણે આર્થિક સહાય સભા આપે છે.

મીટીંગનો હેવાલ

આ સાતમાં મેનેજીંગ કમિટી તથા જનરલ મીટીંગો જે જે મળી હતી તેનો અહેવાલ નીચે મુજબ છે.

મેનેજીંગ કમિટી (૧)

સં. ૧૯૯૫ ના ફાગણ વદિ ૪ ગુરુવાર તા. ૯-૩-૧૯૩૯.

(૧) રિપોર્ટ તથા સરવૈયું વાંચી સંભળાવ્યું અને તે જનરલ મીટીંગમાં રજૂ કરવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું.

(૨) સભાની પશ્ચિમ બાજુના ચાલના ચોગદા તથા ઉત્તરાદા મકાન તરફ જાણી કરી કચળે કરવા રૂ. ૧૫૦)નો ખર્ચ મંજૂર કરવામાં આવ્યો.

(૩) સભાના નાણા મકાન ઉપર ધીરવા માટે (૧) શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી (૨) શેઠ હરજીવનદાસ દીપચંદ (૩) શાહ વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ (૪) શેઠ અમૃતલાલ જગનલાલની કમિટી નીમવામાં આવી. મકાનનો કાયદેસર પૂરતો કચળો મળે તો આ કમિટીને રૂપિયા ધીરવા સત્તા આપવામાં આવી.

(૪) સભાના મકાનની પૂર્વ બાજુ ખત્રી હરજી સુંદરજીવાળાએ મકાન ભેંચું લીધેલ હોવાથી તે તરફ ખીંડલું ચણી અગાસી કરી રૂ. ૧૫૦)નો ખર્ચ કરવામાં આવ્યો તે મંજૂર કરવામાં આવ્યો.

(૫) માસિકના ટાઇપો અને શાહી સારી વાપરવા શ્રી આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસને યોગ્ય ભલામણ કરવામાં આવી.

જનરલ મીટીંગ (૧)

સં. ૧૯૯૫ ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ બુધવાર તા. ૨૨-૩-૧૯૩૯.

(૧) સેક્રેટરી ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસે જણાવ્યું કે ગુરુકૃપાએ સભાની ઉત્તર દિવસાનુ-દિવસ વધતી જાય છે. ગઈ સાલમાં રાવસાહેબ શેઠ શ્રી કાંતિલાલભાઈ ઇશ્વરદાસ, જે. પી. શેઠ માણેકચંદ જેયંદભાઈ અને શેઠ નાગરદાસ પુરુષોત્તમદાસ આ સભાના માનવંતા પેટ્રન થયા છે અને મુંબઈવાળા શેઠ રતિલાલ વાડીલાલ પણ સભાના પેટ્રન થશે અને ખીજા એક સહગૃહસ્થ માટે પણ પ્રયત્ન ચાલે છે.

આજનો દિવસ શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની જન્મ શતાબ્દિનો ત્રિવાર્ષિક માંગલિક દિવસ છે. અને તે દિવસે આપણે સૌ ભાઈઓ એકત્ર થયા છીએ.

(૨) શ્રી મૂળચંદભાઈ રમારક ફંડ તથા શ્રી ખોડીદાસભાઈ રમારક ફંડનું નામું કઈ રીતે સભામાં રાખવું તે માટે શેઠ હરજીવનદાસ દીપચંદ તથા શેઠ નાનચંદ કુંવરજીએ મેનેજીંગ કમિટી પાસે રિપોર્ટ રજૂ કરવો અને મેનેજીંગ કમિટી પસાર કરે તે રીતે સભાએ નામું રાખવું.

(૩) સં. ૧૯૯૪ ની સાલનો રિપોર્ટ-સરવૈયું વાંચી પસાર કરી છપાવી “શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માસિકમાં વહેંચવાનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો.

(૪) સભાની પશ્ચિમ બાજુના ચોકઠાની ચાલ સંબંધી તથા ઓટલા સંબંધમાં પાડોશીએ વાંધો ઉત્પન્ન કરેલ તેને અંગે સભાનો હક્ક સાબિત કરવા કોર્ટમાં યોગ્ય દાદ માટે જવું પડ્યું હતું, તેમાં છેવટે સભાનો સંપૂર્ણ હક્ક સાબિત થયાનો ફેસલો થયેલ છે અને તેમાં વકીલ જગજીવનદાસ શિવ-

૨૬

લાલ તથા વકીલ ભાઈચંદભાઈ અમરચંદે પોતાની કંઈ પણ શી લીધી નથી જેથી અંતે વકીલ સાહેબોનો આભાર માનવામાં આવ્યો.

(૫) સભાની લાઈબ્રેરી માટે શાહ કાંતિલાલ ભગવાનદાસને એક વર્ષ માટે લાઈબ્રેરીયન તરીકે નીમવામાં આવ્યા.

(૬) ત્રણ વર્ષ માટે મેનેજીંગ કમિટી નિમવામાં આવી (જે નામો આગળ આપવામાં આવેલ છે.)

(૭) સં. ૧૯૯૫ની સાલનું બજેટ વાંચી સંભળાવી પસાર કરવામાં આવ્યું.

(૮) ભાવનગરનિવાસી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક કોઈ પણ વિદ્યાર્થી પાશ્ચિમાત્ય દેશમાં જઈ કોઈ પણ જાતના શિક્ષણમાં પાસ થઈ ડીગ્રી મેળવી આવે તો તેને સભાએ અભિનંદન આપવું અને તે માટે રૂ. ૨૫) સુધી ખર્ચ કરવો. પ્રમુખશ્રીની સૂચના મુજબ હાલ તુરતમાં પાસ થઈ આવેલ ભાઈ રતિલાલ ઉજ્જવશીને અભિનંદનનો મેળાવડો કરી યોગ્ય સત્કાર કરવાનું તે મુજબ ઠરાવવામાં આવ્યું.

(૯) શ્રી આત્માનંદ ભૂવન મદદ ફંડ ખાતે રૂ. ૪૮૦૦) આવેલ છે તેનો મકાન ખાતે હવાલો નાખવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું.

મેનેજીંગ કમિટી (૨)

સં ૧૯૯૫ ના જેઠ શુદ્ધિ ૧ શનિવાર તા. ૨૦-૫-૧૯૩૯,

(૧) શેઠ માણેકલાલભાઈ યુનીલાલ જે. પી. તથા શ્રીમતી કમળાબહેન માણેકલાલ તરફથી સીરીઝ માટે રૂ. ૩૦૦૦) ત્રણ હજાર સભાને સુપ્રત થયાં તથા શેઠ માણેકલાલભાઈ યુનીલાલ પેટ્રન થયા. પં. મહારાજ શ્રી પ્રીતિવિજયજી મહારાજનો ઉપદેશ હોવાથી અંતેનો આભાર માનવા સાથે માસિકમાં ફોટા સાથે નોંધ લેવી અને અત્રે આવે ત્યારે શેઠશ્રી માણેકલાલભાઈને માનપત્ર આપવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું.

(૨) શેઠશ્રી માણેકલાલભાઈની સીરીઝમાં ‘શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર’ છપાવવું અને શ્રીમતી કમળાબહેનની સીરીઝ માટે કોઈ ઉત્તમ સતી ચરિત્ર છપાવવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું.

(૩) શેઠશ્રી કાંતિલાલભાઈ બકોરદાસ આ સભામાં પેટ્રન થયા તે માટે તેમનો આભાર માનવા સાથે માસિકમાં તેઓશ્રીની ફોટા સાથે નોંધ લેવા ઠરાવ કરવામાં આવ્યો.

(૪) શ્રી વલ્લભદાસભાઈ સાથે સભાના કામ માટે કારકુન નાનચંદ તારાચંદ મુંબઈ ગયેલ, તેથી તે કારકુનનો ખર્ચ સભાએ માંડીવાળવાનું મંજૂર કરવામાં આવ્યું.

(૫) ભા. હેમચંદ ગાંડાલાલનું નામ ભૂલથી મેનેજીંગ કમિટીના લીસ્ટમાં છપાઈ ગયેલ છે તેને બદલે શાહ દેવચંદ દુર્લભજીનું નામ રાખવામાં આવ્યું.

(૬) મેનેજીંગ કમિટીમાં શેઠ બદવજી ઝવેરભાઈનું નામ છે તેને બદલે શેઠ ચમનલાલ ઝવેરભાઈનું નામ રાખવામાં આવ્યું.

(૭) જેઠ શુદ્ધિ ૭-૮ ના મહોત્સવોમાં બધા સભાસદોએ લાભ લેવો એમ સૂચના કરવામાં આવી.

(૮) સ્વ. આ. શ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજ કે જેઓશ્રીની જયંતિ દરવર્ષે આ સભા તરફથી ઉજવાય છે, તેઓશ્રીનો ઓછલ પેઇન્ટ ફોટો સભાના મકાનમાં યોગ્ય સ્થળે પથરાવવાનું મંજૂર કરવામાં આવ્યું.

∴ ૧૦ ∴

(૯) શેઠ સકરચંદ્રભાઈ મોતીલાલ જ્યારે અત્રે પધારે ત્યારે તેમને માનપત્ર આપવું અને તે માટે એક સઘ કમિટી નિમવામાં આવી અને તે માટે તે કમિટીને રૂ. ૧૦૦) સુધી ખર્ચ કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવી.

(૧૦) સભાસદની ચીઠ્ઠીથી કોઈ પણ માણસને હવેથી સભાની લાઇબ્રેરીનું પુસ્તક ન આપવું તેમ ઠરાવવામાં આવ્યું.

(૧૧) ડીપોઝીટ રૂ. ૫) લાઇ પુસ્તકો આપવા અને લાંબા વખતથી પુસ્તકો જેમની પાસે હોય તેમને લેખિત યાદી મોકલવી.

મેનેજિંગ કમિટી (૩)

સં. ૧૯૯૫ ના અધિક શ્રાવણ શુદ્ધ ૪ ગુરુવાર તા. ૨૦-૭-૭૯

લાઇબ્રેરીને અંગે નીચે મુજબના ઠરાવો કરવામાં આવ્યા.

(૧) પાંચમા વર્ગનું લીસ્ટ બે માસમાં ફરી તૈયાર કરવું અને તે દરમિયાન લાઇબ્રેરીની જુદા કોઇને વાંચવા ન આપવી.

(૨) તૂટેલી અને રફી જુદા કાઠી નાખવી ને ગુમ થયેલી જુદા લેવા જેવી હોય તે હાલ ભાઈ કાંતિકાલની મુચનાનુસાર લેવી.

(૩) લાઇબ્રેરીની જુદા ફેટલા મેમ્બરો પાસે બાકી છે તેનું લીસ્ટ કરવું.

(૪) ડીપોઝીટ મૂકનાર ત્રણ માસમાં જુદા પાછી ન આપે તો તેનું ડીપોઝીટ જામે કરવું.

(૫) પાંચ રૂપિયા ઉપરની કે આઉટપ્રીન્ટ જુદા કે ધારા પ્રમાણે નહિ અપાતી જુદા કોઈને ઘરે વાંચવા ન આપવી.

(૬) પેટ્રન સાહેબ તેમજ લાઇબ્રેરી મેમ્બરોને બે જુદા વાંચવા આપવી અને વાર્ષિક મેમ્બરને એક જુદા આપવી.

(૭) સભાના કોઈ પણ સભાસદને લાઇબ્રેરીની જુદા સહી કરાવીને વાંચવા આપવી અથવા તેઓ જે આસામીને જુદા આપવાનું લખી મોકલે તેને જ જુદા આપવી, બીજાને ન આપવી.

(૮) મેમ્બરની સહીવાળી આવેલ ચીઠ્ઠી ફાઇલ કરવી.

(૯) પાંચમા વર્ગનું લીસ્ટ તૈયાર કરવા માટે એક માણસ રાખવાની મંજૂરી આપવામાં આવી.

(૧૦) ચાલુ માસિક માટે ખાનાવાળો ઘોડો કરાવવાની મંજૂરી આપવામાં આવી.

(૧૧) પેટ્રન થનારને તેઓ પેટ્રન થયા પછી જે પુસ્તકો પ્રગટ થાય તે તેઓશ્રીને ભેટ આપવા. કોઇને અગાઉના પુસ્તકો ભેટ આપવા જરૂર જણાય તો મેનેજિંગ કમિટીની મંજૂરી લઈ યોગ્ય કરવું.

(૧૨) પેટ્રન તથા લાઇબ્રેરી મેમ્બરની શી આવ્યા પછી જે પુસ્તકો છપાય તે ભેટ આપવા.

આભાર દર્શન:—વયોવૃદ્ધ શાંતમૂર્તિ પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજની અપૂર્વ કૃપા તો આ સભા સ્થાપન થઇ ત્યારથી જ છે. સભાના પ્રાચીન સાહિત્ય

• ૧૧ •

પ્રકાશનની શરૂઆત તેઓશ્રીની કૃપાવડે જ તેઓશ્રીના વિદ્વાન સુશિષ્યો મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ દ્વારા ધણી વર્ષોથી શરૂ થયેલ છે, તે હજુ સુધી નિયમિત અનેક ગ્રંથોનું પ્રકાશન થયા કરે છે. અનેક સુંદર, શુદ્ધ પ્રાચીન મૂળ વિવિધસાહિત્યના સભા તરફથી પ્રગટ થયા કરે છે કે જેથી સભાની પ્રતિષ્ઠામાં ધણી વૃદ્ધિ થઈ છે. તે માટે સભા એ ત્રણે મહાત્માઓની આભારી છે. શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજ જૈન સાહિત્ય ઉપર અપૂર્વ પ્રેમ ધરાવે છે. તેઓશ્રીના અપૂર્વ પ્રયત્નવડે વડોદરા અને છાણીના જૈન જ્ઞાનમંદિરો સુપ્રસિદ્ધ થયા છે. તેઓશ્રીનો સંગ્રહિત પ્રાચીન હસ્તલિખિત ગ્રંથસંગ્રહ, પૂર્વાચાર્યોના પત્રો અને ઐતિહાસિક લેખો, જૈન ચિત્રકળા વગેરેનો સંગ્રહ પણ આદલાદ ઉત્પન્ન કરે તેવો છે. પોતાના જીવનમાં પોતાના શિષ્ય-પ્રશિષ્યોના સહકારવડે લીંબડી, પાટણ વગેરેના જ્ઞાનભંડારો તપાસી તેને નવું જીવન આપ્યું છે. વગેરેઆપતોથી તો જૈનસમાજ ઉપરનો તે ઉપકાર નહિં ભૂલી શકાય તેવો છે. પાટણનો ભંડાર તો અતિ પ્રાચીન છે, તે પાટણમાં જુદા જુદા સ્થળોએ હોવાથી એક જ સ્થાને ત્યાંના જૈન સંઘની દેખરેખ નીચે વ્યવસ્થિત અને સંરક્ષિત લાંબો વખત રહે તે માટે, તેઓશ્રીના અમોઘ ઉપદેશથી ત્યાંના ગૃહસ્થ ઝવેરી હેમચંદભાઈ મોહનલાલની ઉદારતાથી જ્ઞાનમંદિરનું મકાન તૈયાર થતાં આ વર્ષના ચૈત્ર વદિ ૩ તા. ૭-૪-૭૬ ના રોજ રા. રા. શ્રી કનૈયાલાલ માણેકલાલ મુનશી અને પાટણનો જૈન સંઘ, જૈનેતર પ્રજા અને મુંબઈ ઇલાકાના અનેક સાક્ષરો અને વિદ્વાનોની હાજરી વચ્ચે તેનું ઉદ્ઘાટન પણ થયું છે. આ સુંદર કાર્ય પ્રવર્તકજી શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ અને તેમના સુશિષ્યોના પ્રયત્ન ને ઉપદેશનું ફળ છે, જેથી ત્યાં પાટણના તમામ ભંડારો એકત્ર થશે. પાટણના જૈનસંઘ ઉપર પૂજ્યપાદ પ્રવર્તકજી મહારાજનો અવર્ણનીય ઉપકાર છે. જૈનસમાજને પણ તે ગૌરવ લેવા જેવો વિષય છે. આ સભાના તો તેઓ શિરછત્ર રૂપ છે. સભાની ઉન્નતિમાં આ ગુરુરાજનો મોટો ફાળો છે. વળી આ. શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ કે જેઓશ્રીએ શ્રાવક શ્રાવિકા ક્ષેત્રને ઉત્તમવળ ખનાવવા સ્થળે સ્થળે મુંબઈ, સાદડી, વરકાણા, ઉમેદપુર, લાહોર વગેરે પંજાબના શહેરોમાં ધાર્મિક કેળવણીની જૈન સંસ્થાઓ, જૈન હાઇસ્કૂલો, કોલેજોનો અનેક પ્રયત્નો અને ઉપદેશ દ્વારા જન્મ આપ્યો છે, જેથી અનેક જૈન વિદ્યાર્થીઓ ઉચ્ચ કેળવણી પામ્યા છે હજુ પણ લે છે, તે માટે જૈન સમાજ ઉપર તેઓશ્રીનો મહદ્ ઉપકાર છે, આ સભા ઉપર પણ સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતામાં પણ તેઓશ્રીનો પ્રયત્ન અને ઉપદેશ દ્વારા અમૂલ્ય ફાળો છે જેથી આ સભા તે મહાત્માનો પણ આભાર ભૂલી શકે તેમ નથી.

આભાર

સિવાય આ વર્ષમાં સભાના ચાલતા કોઇ કાર્યમાં આર્થિક કે બીજી કોઇ પણ પ્રકારની સહાય આપનાર જૈન બંધુઓનો તેમજ “શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” ને માટે પણ લેખો વગેરેથી સહકાર આપનાર મુનિમહારાજઓ તથા જૈન બંધુઓનો આભાર માનવામાં આવે છે. અને આ રિપોર્ટ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે.

શ્રી સભાનું વહીવટી ખાતું

(સં. ૧૯૯૫ ના કારતક શુદ્ધિ ૧ થી આસો વદિ ૦)) સુધી)

૧. શ્રી સભા નિભાવ ફંડ (સાધારણ ખાતું.)

જ

ઉ

૧૫૦૧) બાકી દેવા હતા.

૭૩) વ્યાજના.

૩૫૦) લાઇફ મેમ્બરો સ્વર્ગવાસ પામતાં આવેલ
લવાજમનો હવાલો.

૧૯૨૪)

૧૦૦) શેઠ નાગરદાસ પુરુષોત્તમદાસ પેટ્રન થતાં
ધારા પ્રમાણે મળે આપ્યા.

૧૧૨૩) આ સાલના ખર્ચમાં તૂટતો હવાલો.

૭૦૧) બાકી દેવા રહ્યા.

૧૯૨૪)

૨. સભાસદોની ફી ખાતું. (સાધારણ ખાતું.)

જ

ઉ

૨૬૬૧૧૧૮ બાકી દેવા હતા.

૧૨૧૧૧ વાર્ષિક મેમ્બર ફીના.

૧૨૧૦) લાઇફ મેમ્બરોની ફીના વ્યાજના.

૧૫૩) લાઇફ મેમ્બરોના ભેટના પુસ્તકોના.

૧૭૫૧૧૧

૪૫૩) મેમ્બરોને માસિક ભેટ મોકલ્યા તેના
ખર્ચનો હવાલો.

૩૯૮૧૧૧૧ ખર્ચ ખાતાનો હવાલો.

૬) મેમ્બરોના લવાજમ ન પતવાથી માંડી
વાળ્યા.

૧૫) લાઇફ મેમ્બરોના વી. પી. ન સ્વીકારાતા
પાછા આવ્યા વિના

૨૫) શેઠ ઝવેરભાઈ જીવજીલાલને ફી મળે
આપી.

૭૪૭) લાઇફ મેમ્બરોને તથા પેટ્રોને ભેટ
પુસ્તકો આપ્યા તેના.

૧૦૬૧૮ બાકી દેવા રહ્યા.

૧૭૫૧૧૧

૩. શ્રી પેટ્રન ફી ખાતું.

જ

ઉ

૨૫૦૧) બાકી દેવા હતા.

૨૦૦૧) નવા પેટ્રન ફીના.

૪૫૦૨)

૪૫૦૨) બાકી દેવા રહ્યા.

૪૫૦૨)

∴ ૧૩ ∴

૪. પહેલા વર્ગના લાઘ્ય મેમ્બર ખાતું.

જ	ઉ
૧૦૫૦૧) આફી દેવા હતા.	૧૦૦) મેમ્બર સ્વર્ગવાસ પામતાં સભા નિભાવ
૧૦૦) નવા મેમ્બર શીના.	ફંડ ખાતે હવાલો.
૧૦૬૦૧)	૧૦૦) મેમ્બર પેટ્રન થતાં હવાલો.
	૧૦૪૦૧) આફી દેવા રહ્યા.
	૧૦૬૦૧)

૫. બીજા વર્ગના લાઘ્ય મેમ્બર ખાતું.

જ	ઉ
૧૧૦૫૧) આફી દેવા હતા.	૫૦) મેમ્બર પેટ્રન થતાં હવાલો.
૧૫૦) નવા મેમ્બરોની શીના.	૨૫૦) મેમ્બર સ્વર્ગવાસ પામતાં સભા નિભાવ
૧૧૨૦૧)	ફંડ ખાતે હવાલો.
	૧૦૬૦૧) આફી દેવા રહ્યા.
	૧૧૨૦૧)

૬. ત્રીજા વર્ગના લાઘ્ય મેમ્બર ખાતું.*

જ	ઉ
૨૨૫) આફી દેવા.	

૭. શ્રી આત્માનંદ ભુવન મકાન ખાતું.

જ	ઉ
૬૫૦) ભાડાના.	૨૨૧૬૫) જાણા આફી લેણા હતા.
૨૨૭૨૬૧૧૧= આફી લેણા રહ્યા.	૮૧૧ વીમા ખર્ચ.
૨૩૩૭૬૧૧૧=	૧૬૫૧૧૧૧ રિપેરીંગના, અગાસી તથા પરચુરણ
	કામના ખર્ચના.
	૬૩૭૧૧ વ્યાજના.
	૨૩૩૭૬૧૧૧=

* આ વર્ગ બંધ કરેલ છે.

∴ ૧૪ ∴

૮. શ્રી આત્માનંદ ભવનની ઉત્તર બાજુના નવા મકાનનું ખાતું.

જ	ઉ
૧૬૬) બાડાના.	૩૮૮પાના બાકી લેણા હતા.
૩૬૩૦૧= બાકી લેણા રહ્યા.	૧૮૬૧ વ્યાજના.
<u>૪૦૯૯૧=</u>	<u>૨૪૧= વીમાના.</u>
	<u>૪૦૯૯૧=</u>

૯. શ્રી સાધારણ ખાતું.

જ	ઉ
૧૬૦)ના બાકી દેવા હતા.	૬૦૧૧૧૧૧ પરચુરણ ખર્ચ.
૩૧૧ પુસ્તક વેચાણમાંથી ૧ હાંસલ.	૭૨૧૧૧૧૧ બાકી દેવા રહ્યા.
<u>૧૬૩૧૧૧=</u>	<u>૧૬૩૧૧૧=</u>

૧૦. શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીધરજી મહારાજની જયંતિ [સાધારણ] ખાતું.

જ	ઉ
૧૫૩૩) બાકી દેવા હતા.	૧૨૧ ગોઠીને સંભાળ રાખવાના સંવત ૧૯૯૪-
૭૪૧ વ્યાજના.	૬૫ ની સાલના પગારના.
<u>૧૬૦૭૧</u>	<u>૧૫૬૫) બાકી દેવા રહ્યા.</u>
	<u>૧૬૦૭૧</u>

૧૧. શ્રી મૂળચંદભાઈ સ્મારક ફંડ ખાતું.

જ	ઉ
૪૩૬) બાકી દેવા રૂ. ૧૦૦૦) ના બોંડ ટ્રસ્ટીઓ	૨૪) સ્કોલરશીપના.
ના નામે છે તે ઉપરાંત.	૪૮૭) બાકી દેવા રહ્યા.
૭૨) વ્યાજના આવ્યા.	<u>૫૧૧)</u>
<u>૫૧૧)</u>	

∴ ૧૫ ∴

૧૨. શ્રી જોડીદાસભાઈ સ્મારક ફંડ ખાતું.

જ

ઉ

૨૯૨) આકી દેવા રૂ. ૧૦૦૦) ના જોડ દ્રુટીઓ પપાત્ર સાધર્મી ભાઈઓને મદદના આપ્યા.
ના નામે છે તે ઉપરાંત. ૩૦૧) આકી દેવા રહ્યા.

૬૪૧૧ વ્યાજના આપ્યા.

૩૫૬૧૧

૩૫૬૧૧

૧૩. શ્રી જ્ઞાન ખાતું.

જ

ઉ

૮૧૧૧ જોડતા વર્ષના જ્ઞાનપૂજનના.

૨૧૧૧ જ્ઞાનપંચમીના પૂજનના.

૬૨૧૧ વખતભાગના ઉપજ્યા ૧૯૯૪-૯૫

૨૮)૧૧૧ પરચુરણ કસરના.

૮૧૧૧ પુસ્તકો વેચાણમાંથી.

૮૨૧૧ વ્યાજનો વધારો.

૮૨૩૬૧૧ આકી લેણા રહ્યા. આ લેણા પેટે સભામાં
લાઈબ્રેરીના પુસ્તકો તથા ડેક સ્ટોક વધુ
કિંમતનો છે.

૮૪૩૦)

૫૭૮૨૧૧૧ આકી લેણા જ્ઞાન ખાતે.

૫૫૫ વખતભાગ.

૧૩૫) વીમાનો ખર્ચ.

૧૮૪૧૧ માસિકો, વર્તમાન પેપરો વિગેરે લાઈ
બ્રેરી માટે મંગાવ્યા.

૧૯૪૧૧૧ લાઈબ્રેરીના પુસ્તકો ખરીદ કર્યા તેના.

૧૨૫) ઉજ્જવળાઈ કન્યાશાળાને વાર્ષિક મદદના.

૫૪૨૧૧૧ આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ડ૫ ની ખોટ.

૬૫૭૧૧૧ ,, ૩૬ ,,

૮૫)૦૧૧ ઉધરાણી ન પતવાથી માંડી વાળ્યા.

૧૨૫૧૧૧ પુસ્તકો સાધુ, સાધ્વી, જ્ઞાનભંડાર વિ.
ને ભેટ આપાયા.

૨૪૧૧ જાહેર ખર્ચ ખર્ચના.

૨૬૬૧૧૧૧૧ પુસ્તકો રાખવાના ઘોડા વિ. ના.

૪૭૧૧૧૧૧ પુસ્તકો મેળવતા ખર્ચના.

૧૦) શ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજના ભંડારનું
લીસ્ટ લખાઈના.

૧૨૫) પેનીન્સ્યુલર કંપનીને આપ્યા તે તુકસાની.

૩૪૧૧૧૧ પેકીંગ તથા પરચુરણ ખર્ચના.

૮૪૩૦)

∴ ૧૬ ∴

૧૪. શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૫ નું ખાતું.

જ

ઉ

૩૫૨૧ લવાજમ વસુલ થયું.

૩૬૩) મેમ્બર શી ખાતેથી જમે.

૫૪૨૧૧૧ ખોટના જ્ઞાન ખાતેથી જમે.

૧૨૫૮) = ૧૧

૧૦૧૩૧૧૧૧ છપાઈ, કાગળ બાઈન્ડીંગ વિ. ના.

૧૫૮૧૧૧ પોસ્ટ ખર્ચ.

૧૩૧૧૧૧ પરચુરણ બ્લોક પટ્ટી વિગેરે.

૫૨) ભેટની છુકના.

૨૦) લખાઈ, પ્રૂફ વિગેરેના.

૧૨૫૮) = ૧૧

૧૫. શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૬ નું ખાતું.

જ

ઉ

૫૧૧૧) લવાજમ વસુલ થયું.

૪૫૩) મેમ્બર શી ખાતેથી જમે.

૬૫૭૧૧૧૧૧ ખોટના જ્ઞાન ખાતેથી જમે.

(કાગળનો ભાવ વધારે હોવાથી ખર્ચ વધારે થયેલ છે.)

૧૬૨૧૧૧૧૧૧૧

૧૨૦૨) છપાઈ કાગળ બાઈન્ડીંગ વિ. ના.

૨૪૫૧૦૧૧૧ પોસ્ટ ખર્ચના.

૯૨૧૧૧૧ બ્લોક પટ્ટી વિ.

૫૨) ભેટની છુકના.

૨૬૧૧૧૧૧૧૧૧ પરચુરણ ખર્ચ, લખાઈ, પ્રૂફ વિ.

૧૬૨૧૧૧૧૧૧૧

સં. ૧૯૯૫ના આસો વદિ ૦) સુધીનું સરવૈયું.

જ

ઉ

૯૮૪૮૧૦૧ પુસ્તકો છપાવવા ખાતું.

૨૨૦૮૬૧૧ સીરીઝના ખાતાઓ.

૬૧૩)૦૧ છાપખાતા વિ. ખાતાઓ.

૭૦૧) સભા નિભાવ ફંડ ખાતે.

૨૬૦૨૬) લાઇફ મેમ્બરોની શી ખાતે.

૪૫૦૨) પેટ્રન.

૧૦૪૦૧)-૧૦૬૦૧)-૨૨૫),

૨૬૦૨૬)

૧૦૬૧- સભાસદોની શી ખાતે.

૭૨૧૧૧૧૧૧ સાધારણ ખાતે.

૬૭૭૮૧૧૧ જયંતિ વિ. મહદ ફંડો.

૪૮૦૦) મકાન મહદ ફંડ.

૮૨૩૬૧૧૧ જ્ઞાન ખાતે લેણા.

૪૦૫૧) ડેસ્ટ્રોક.

૪૧૮૫૧૧૧ લાઇબ્રેરીના પુસ્તકો વિ. ના

માંડી વાળતા ખર્ચના.

૧૧૧૧૭૦૧ છપાતા પુસ્તકો ખાતે.

૬૧૮૨૧૧ સીરીઝના પુસ્તકો ખાતે.

૩૩૬)૧૧૧ આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૭મા ખાતે.

અંક ૧-૨-૩

૧૮૭૭૧૧૧ છુકસેલર વિ. ખાતા.

૨૬૬૬૦૧ મકાન ખાતે લેણા.

૨૨૭૨૬૧૧૧ આત્માનંદ ભુવન.

૩૬૩૦૧૧ આત્માનંદ ભુવન ઉત્તરાધુ

∴ ૧૭ ∴

૧૫૯૫) શ્રી મહા વિજયાનંદસૂરિની જયંતિ ખાતે.	૨૪૭૭૬)૦૧૧ શરાશી ખાતે.
૪૮૭ શ્રી મુળચંદભાઈ રમારક.	૨૭૫૦) શરાફો પાસે.
૩૦૧) શ્રી ખોડીદાસભાઈ રમારક.	૬૦૨૬)૦૧૧ બેંકોમાં મૂકેલ.
૭૪૧૩૧૧- શરાશી ખાતે દેવું.	૩૦૦૦) ભાવનગર સ્ટેટ બેંક.
૬૮૨૪૧૧=	૨૪૭૭૬)૦૧૧
૨૭૬)-૩૦૫)૬-૭૧૧	૧૦૨૬૧ મેમ્બરો પાસે લેખ્યા.
૮૩૮૩૨)૦૧૧	૧૪૪) પરચુરણ લેખું.
	૪૬૬) ભાફતો પાસે લેખ્યા.
	૩૧૧૧૧૧ શ્રી પુરાંત જણુશે.
	૮૩૮૩૨)૦૧૧

ડેડ સ્ટોક અને સ્ટોર.

(સંવત ૧૯૯૫ના આસો વદિ ૦)) સુધીનો)

શ્રી જ્ઞાન ખાતાનો સામાન

શ્રી સાધારણ ખાતાનો સામાન

૧૦૦૪) મુનિરાજના ફોટાઓ ઓઈલપેઇન્ટ તથા બીજા નાના મોટા વિગેરે.	૧૦૧) શ્રી મૂલચંદ નથુભાઈનો ઓઈલ પેઇન્ટ ફોટો.
૧૨૧૦) લાઈબ્રેરીના પુસ્તકો તથા પરચુરણ સામાન ભરવાના ક્યાટો નંગ ૧૭.	૭૫) પરચુરણ ફોટાઓ.
૪૭૨) વેચાણના પુસ્તકો માટેના મોટા ક્યાટો નં. ૪	૭૩૨) બાંકડાઓ, ખુરશીઓ, નાના મોટા ટેબલો, ઘડીઆળ, ગાડી તક્કીયા, ફાનસ, જાળમો, માલીઓ, કોર્પીંગ પ્રેસ, પાટ, નામના બોર્ડો, મેજ વિગેરે.
૧૫૦) પુસ્તકો ભરવાની પેટીઓ નંગ ૫, છોડ રાખવાની પેટી ૧, પેપરો રાખવાનું ખાનું, ક્યાટના ઢાળીયા, લાકડાનું નકશીદાર ત્રિગુલું વિગેરે.	૪૨) ટેબલકલોથ, ધ્વજપતાકા, કપનરકાળી વિગેરે.
૧૩૫) શ્રી ગુરુમંદિર માટે ચારસના સિલાસન નં. ૨.	૯૫૦) ચાંદીની રકાળી ૧ તથા ફલાવર પોટ નં. ૨.
૧૬) ક્યાટોના તાળા નં. ૪૫.	
૯૫) તીજોરી	
૯૭૦) ભરેલા છોડ ૩) તથા રૂપાની ઠવણી, પાકું.	

૪૦૫૧)

કુલ રૂ. ૫૦૦૧)

ઉપર પ્રમાણે સંક્ષિપ્તમાં કિંમત સાથે જણાવેલ છે, પરંતુ વિસ્તારથી તમામ વિગત સાથે સંવત ૧૯૯૫ની ખાતાવહીના ચોપડાના પૃષ્ઠે લખાયેલ છે.

મે ને જીંગ ક મીટી.

(સં. ૧૯૯૫)

પ્રમુખ

શેઠ ગુલાબચંદ આણંદજી

ઉપપ્રમુખ

૧ સંઘવી નાનચંદ કુંવરજી

૨ શાહ દામોદરદાસ દીયાળજી

ટ્રેઝરર

શેઠ અમૃતલાલ છગનલાલ

કેટરીઓ

૧ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ

૨ શેઠ હરજીવનદાસ દીપચંદ

૩ શાહ વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ બી. એ.

સભાસદો

૧ શેઠ દેવચંદ દામજીભાઈ

૬ શાહ દીપચંદ જીવજીભાઈ બી.એ.બી.એસ.સી.

૨ શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ

૭ શાહ દેવચંદ દુર્લાભજી

૩ શાહ ચમનલાલ અવેરભાઈ

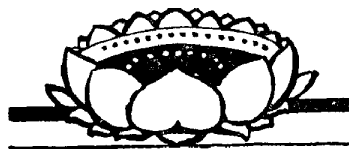
૮ સંઘવી અમરચંદ ધનજીભાઈ

૪ શેઠ નગીનદાસ ઉત્તમચંદ

૯ શાહ કાંતિલાલ ભગવાનદાસ (ઓ. લાઇબ્રેરીયન)

૫ વકીલ કચરાલાલ નાનજીભાઈ બી.એ એલએલ. બી.

સં. ૧૯૯૫ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ તા. ૨૨-૩-૧૯૩૯ના રોજ મળેલી જનરલ મીટીંગમાં ધારા પ્રમાણે નીમાયેલ મેનેજીંગ કમીટી.

શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર.

(શ્રી ગુણચંદ્રગણિકૃત)

બાર હજાર શ્લોક પ્રમાણુ, મૂળ પ્રાકૃત ભાષામાં, વિસ્તારપૂર્વક સુંદર શૈલીમાં, આગમો અને પૂર્વાચાર્યોરચિત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રી ગુણચંદ્ર ગણિકે સં. ૧૧૩૯ ની સાલમાં રચેલો આ ગ્રંથ, તેનું સરળ અને ગુજરાતી ભાષાંતર કરી શ્રી મહાવીર જીવનના અમુક પ્રસંગોના ચિત્રાયુક્ત સુંદર અક્ષરોમાં પાકા કપડાના સુશોભિત બાઈન્ડીંગથી તૈયાર કરી પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે.

અત્યાર સુધીમાં પ્રકટ થયેલ શ્રી મહાવીર ચરિત્રો કરતાં વધારે વિસ્તારવાળો, જીવનના અનેક નહિ પ્રકટ થયેલ જાણુવા જેવા પ્રસંગો, પ્રભુના પાંચે કલ્યાણકો, પ્રભુના સત્તાવીશ ભવોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને છેવટે પ્રભુએ રચેલે રચેલે આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર મોઘદાયક દેશનાઓનો સમાવેશ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સન્દોહ:

નિરંતર પ્રાતઃકાળમાં સ્મરણીય, નિર્વિઘ્નપણું પ્રાપ્ત કરાવનાર, નિત્ય પાઠ કરવા લાયક નવ સ્મરણો સાથે બીજા પ્રાચીન ચમત્કારિક પૂર્વાચાર્યકૃત દશ સ્તોત્ર તથા રત્નાકર પચ્ચીશી અને બે યંત્રો વિગેરેનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આપેલ છે. બીંચા કાગળો, જૈની સુંદર અક્ષરોથી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાયેલ, સુશોભિત બાઈન્ડીંગ અને શ્રી મહાવીરસ્વામી તથા ગૌતમસ્વામી અને બે પૂજ્ય-પાદ શુરુ મહારાજાઓની સુંદર રંગીન છબીઓ પણ ભક્તિ નિમિત્તે સાથે આપવામાં આવેલ છે. કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૪-૦ ચાર આના તથા પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૧-૩ મળી મંગાવનારે રૂ. ૦-૫-૩ ની ટિકિટો એક બુક માટે મોકલવી.

નવા થયેલા માનવંત સભાસદો.

૧. શેઠ વૃજલાલ વિઠ્ઠલદાસ.	ભાવનગર લાહદ મેમ્બર.
૨. શેઠ છોટાલાલ નાનચદલાલ	" "
૩. શેઠ નગીનદાસ પરમાણુદાસ.	" "
૪. શેઠ કાનજી શામજી.	" વાર્ષિક મેમ્બર
૫. શેઠ દુર્લભદાસ નાનચંદ.	" "
૬. શેઠ શાંતિલાલ પ્રભુદાસ.	" "
૭. વોરા પરમાણુદાસ નરોત્તમદાસ.	" "
૮. શાહ ભોગીલાલ જીવરાજ.	" "

“શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ” માસિકનું વાર્ષિક લવાજમ. રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ ચાર આના અલગ

નીચેના પ્રાકૃત-સંસ્કૃત ગ્રંથોની ઘણી અલ્પ નકલો જ સિલિકે છે, જેથી જલદી મંગાવવા સૂચના છે.

(૧) વસુદેવ હિંડિ પ્રથમ ભાગ, પ્રથમ અંશ	(૫) બૃહતકલ્પસૂત્ર ભા. ૩ જો	રૂ. ૫-૮-૦
	રૂ. ૩-૮-૦ (૬) „ ભા. ૪ થો	રૂ. ૬-૪-૦
(૨) „ „ દ્વિતીય અંશ રૂ. ૩-૮-૦	(૭) „ ભા. ૫ મો	રૂ. ૫-૦-૦
(૩) બૃહતકલ્પસૂત્ર ભા. ૧ લો	રૂ. ૪-૦-૦ (૮) શ્રી દેવેન્દ્રસૂક્ષ્મિત ચાર કર્મગ્રંથ	રૂ. ૨-૦-૦
(૪) „ ભા. ૨ જો	રૂ. ૬-૦-૦	
- (૯) ત્રિપદ્ધિશલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૧ હું પ્રતાકારે તથા બુકાકારે રૂ. ૧-૮-૦

ગુજરાતી ગ્રંથો

નીચેના ગુજરાતી ભાષાના કથાના સુંદર પુસ્તકો પણ સિલિકે ગ્રાહ્ય છે. વાંચવાથી આહુલાદ ઉત્પન્ન કરે તેવા છે. મનુષ્ય સંસ્કારી, ચારિત્રવાન બનતાં આત્મકલ્યાણ સાધી શકે છે. મંગાવી ખાત્રી કરો. બધા પુસ્તકો સુંદર અક્ષરોમાં સુશોભિત કપડાંના પાકા બાઇન્ડીંગથી બંધાઈને અને ફેરલાક તો સુંદર ચિત્રો સહિત છે.

(૧) શ્રી ચંપકભાળા ચરિત્ર	રૂ. ૦-૮-૦	(૧૨) શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર	રૂ. ૧-૧૨-૦
(૨) શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૩) શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર	રૂ. ૧-૧૨-૦
(૩) શ્રી ઉપદેશ સપ્તતિકા	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૪) સુકૃતસાગર (પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર)	રૂ. ૧-૦-૦
(૪) સુસુખનૃપાદિ ધર્મ પ્રભાવકોની કથા	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૫) શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	રૂ. ૨-૮-૦
(૫) શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર	રૂ. ૨-૦-૦	(૧૬) શ્રીપાળરામજીનો રાસ સચિત્ર અર્થ	
(૬) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૧ લો	રૂ. ૨-૦-૦	સહિત સાદું પૃંડું	રૂ. ૨-૦-૦
		„ રેશમી પૃંડું	રૂ. ૨-૮-૦
(૭) „ ભા. ૨ જો	રૂ. ૨-૮-૦	(૧૭) સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર	રૂ. ૧-૮-૦
(૮) આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો	રૂ. ૨-૦-૦	(૧૮) શત્રુંજયનો પંદરમો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦-૨-૦
(૯) શ્રી દાનપ્રદીપ	રૂ. ૩-૦-૦	(૧૯) „ સોગમો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦-૨-૦
(૧૦) કુમારપાળ પ્રતિભોધ	રૂ. ૩-૧૨-૦	(૨૦) શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	રૂ. ૦-૮-૦
(૧૧) જૈન નરરત્ન ભામાશાહ	રૂ. ૨-૦-૦	(૨૧) શ્રી મહાવીર ચરિત્ર	રૂ. ૩-૦-૦

તૈયાર થતાં છપાતાં ગ્રંથો.

- (૧) કર્મગ્રંથ ભા. ૫-૬ ફો. (૨) શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર (ધર્માબુદ્ધિ) (૩) બૃહતકલ્પસૂત્ર ભા. ૬ ફો. (૪) કથારત્ન કોષ શ્રી દેવલદ્રસૂક્ષ્મિત (૫) શ્રી નિશીથચૂર્ણ સૂત્ર ભાષ્ય સહિત (૬) વસુદેવ હિંડિ ભા. ૨ જો (૭) શ્રી ત્રિપદ્ધિશલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૨-૩-૪-૫-૬ સાથે (૮) શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ.

તૈયાર થતાં ગુજરાતી ગ્રંથો.

- (૧) શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર. (૨) શ્રી આદિનાથ ચરિત્ર. (શ્રી પદ્માનંદ મહાકાવ્ય) (૩) શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર.

(આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.)